

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 8

I Legislatura

Any 1983

Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada els dies 16 i 17 de Novembre de l'any 1983
Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.—Mocions:

- a) N.º 520.—Del Grup Parlamentari Socialista, sol·licitant la creació d'una Comissió d'Investigació.*
- b) N.º 521.—Del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa a mesures per agilitzar els planejaments municipals, sobre actuacions de la Comissió Provincial d'Urbanisme.*

2.—Proposicions No de Llei:

- a) N.º 266.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pràctiques abusives deducció quantitats Consell Insulars.
- b) N.º 267.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets a subvenció en distints centres.
- c) N.º 377.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a normes subsidiàries de l'Espai Natural Es Trenc i Salobrar de Campos.
- d) N.º 378.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a normes subsidiàries de l'Espai Natural Torrenteres i Penya-Segats de la Costa Sud de Ferreries (Menorca).
- e) N.º 396.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a normativa vigent en escorxadors i el seu compliment.
- f) N.º 397.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prevenció del tètanus.
- g) N.º 428.—Presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa a una intervenció enèrgica per reactivar les activitats agrícoles del nostre territori.
- h) N.º 433.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a terminis reglamentaris per a les contestacions del Govern.
- i) N.º 434.—Presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa al canvi de titularitat del Diari Balears a favor de la Comunitat Autònoma.

3.—Interpellacions:

- a) N.º 423.—Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a control de la qualitat dels productes alimenticis.

4.—Preguntes:

- a) N.º 505.—Formulada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa a l'Escola de Puericultura, dirigida a la Conselleria de Sanitat.
- b) N.º 506.—Formulada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, sobre les residències de Ca'n Picafort i Cala Ratjada, que pertanyen al Institut Social de Temps Lliure, dirigida a la Conselleria de Cultura.

1.—

COMENÇA LA SESSIÓ A LES 18 HORES I 10 MINUTS.

1.—a)

PRESIDENT PARLAMENT:

Es fa saber als Srs. Diputats que dins breus instants donarà començ la sessió. Es prega als Srs. Diputats vagin prenent lloc als escons.

Comença la sessió. Per a tractar, mocions, i el número 520, moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, pel qual demana la creació d'una Comissió d'Investigació per aclarir l'assumpte d'entrada i distribució en forma clandestina a la nostra comunitat; té la paraula, pel Grup Socialista, D. Joan March Noguera.

JOAN MARCH NOGUERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, ja es va veure a l'altra sessió d'aquest Parlament la importància que té aquest tema per a la nostra Comunitat, i no tan sols per a la nostra Comunitat sinó 'inclús' per tot el país. A la sessió d'avui només volia fer una recapitulació de quin és el tema concretament. Ja, a la nos-

tra moció està molt clarament quant la seva titulació, en el sentit que creim que es tracta d'entrada i comercialització de carn de forma clandestina a la nostra Comunitat; i es tractaria, en primer lloc, creim que hi ha casos de 'contrabando', 'contrabando' de carn, que hi ha un altre cas, que s'ha importat carn de forma legal però després s'ha distribuït de forma il·legal tant a la nostra comunitat com a la resta del país; i que, per una altra banda, hi ha un problema de comercialització il·legal a tota la nostra Comunitat i també a la resta del país. Per això podem dir que el tema és molt important, que el tema és molt breu i que, per les actuacions per mirar d'erradicar aquest problema ha de ser molt coordinada entre tant el Govern Autònom com el Govern d'altres Autonomies i també del Govern Central; és a dir, no es poden fer actuacions parcials, s'ha de fer una gran coordinació. Dins aquest sentit, fer una petita relació de les actuacions fetes pel nostre Grup Parlamentari, que de qual- cuna d'elles han coincidit amb actuacions que tenim coneixement que ha fet el Govern Autònom i que supòs que exposaran al seu moment, que en aquest moment estaven actuant i estarien investigant a quatre ministeris, el Ministeri de l'Interior, el Ministeri d'Hisenda, el Ministeri de Sanitat i Consum i el Ministeri d'Agricultura. Quatre Comunitats Autònomes, a part

de la nostra, la Comunitat Autònoma de Canàries, la Comunitat Autònoma de València, la Generalitat de Catalunya i també la Junta d'Andalusia. S'han fetes una sèrie de converses, de coordinació, és a dir, aquests dies passats i, 'mediant' el qual hem tengut coneixement que el mateix Govern Autònom havia enviat l'expedient duit a terme aquí, a la nostra Comunitat, i si no anam equivocats podem dir que el Ministeri de Sanitat havia també ja actuat a la vista de l'expedient enviat, de forma que, per una banda, s'ha enviat al Ministeri Fiscal totes les actuacions fetes aquí, per una altra banda hi ha hagut un contacte entre el Ministeri d'Hisenda a nivell de Subsecretari i el Ministeri de Sanitat per a coordinar actuacions i s'estaria en vies, que no sé si ja en aquest moment 'inclús' s'hauria format que, crec que hi ha hagut una inhibició per part del Govern Autònom en favor del Ministeri de Sanitat en torn a les possibles actuacions respecte a funcionaris implicats en el que és el Ministeri de Sanitat, i s'estaria a l'espera, no sé si ja s'ha produït, que hi hagi un jutge i un secretari per iniciar actuacions respecte implicacions de funcionaris. Creim que, quant a nosaltres, podem dir, hem fet aquest plantejament, hem dit que era molt important i creim que les actuacions que es puguin fer a la nostra Comunitat, poden dur a terme que s'arreglin, o per de qualque forma, es treguin una sèrie de punts molt importants per traspassar tant al Govern Central com a altres Comunitats Autònomes que, en conjunt, ajudin a erradicar aquest problema. Creim que hi ha, que en aquesta, aquesta Comissió d'Investigació hauria de tractar de mirar quines implicacions hi ha a nivell de funcionaris, funcionaris que en aquests moments estan transferits a la Comunitat a distintes Conselleries que, hauria de tractar de veure quines són les persones que donen suport a la comercialització de la carn aquí, a la nostra Comunitat i que tots aquests temes fossin al seu moment, si així es considerava pertinent, enviats al Ministeri Fiscal per a sumar a totes les altres actuacions que es facin a altres bandes i, per una altra banda, també, de en les actuacions que puguin fer altres Ministeris si també inicien expedients cap als funcionaris també es tramitin perquè puguin actuar el més correctament. Nosaltres, per tots aquests temes, demanàrem que aquesta Comissió d'Investigació s'aprovàs avui, i que tots els Grups Parlamentaris donassin el seu suport. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. March. No s'han presentat esmenes a aquesta moció, per tant poden intervenir els altres Grups Parlamentaris de menor a major representació. Pel Grup Esquerra Nacionalista té la paraula D. Sebastià Serra Busquets. Té deu minuts.

SEBASTIÀ SERRA:

Sí, gràcies Sr. President. Esquerra Nacionalista vol donar el seu suport a aquesta Comissió d'Investigació; i vol reiterar, senzillament, una sèrie de fets que creim que són importants de tenir en compte. El Diputat que ha exposat ja ho ha dit en part, que el tema no

només és de la nostra Comunitat Autònoma, que també hi ha referències a altres Comunitats Autònomes en relació a la nostra; i també, i sobretot, volem fer incidència en el tema que ja tractàrem aquí quan en parlàrem a una anterior sessió, que és el fet que l'Administració Central també ha tengut i té responsabilitats directes i indirectes damunt el tema de l'arribada de carn i peix de contraban a les Illes Balears. Aleshores nosaltres creim que l'actuació de la Comissió d'Investigació haurà de ser una actuació no només molt laboriosa i molt clara i molt transparent, sinó que, a més a més, haurà de ser complexa perquè intervenen factors no només de la Comunitat sinó també de fora d'ella. De tota manera, creim que és una manera de que la nostra Autonomia marxi correctament, que les coses que no estan clares s'investiguin i que es donin a la llum pública tots aquests aspectes; per això, Esquerra Nacionalista no dubta en recolzar aquesta postura del Grup Parlamentari Socialista i demanam que això sigui aprovat per unanimitat. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Regionalista de les Illes té la paraula D. Jeroni Albertí Picornell. Disposa d'un temps de deu minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per donar recolzament a la proposta que aquí es fa, de dur endavant i constituir una Comissió Investigadora per a la importació de carn clandestina. Crec que és important, crec que per ventura és una de les tasques bones que té el nostre Parlament d'investigar a fons tot allò que no està clar i per ventura, investigant a fons, podrem evitar que hi hagi tot lo dia 'bulos' i que carreguem coses al quí no en té, i jo esper que aquesta Comissió investigadora serà capaç d'aclarir moltes coses. Per això nosaltres donam el suport entusiasta a aquesta Comissió d'Investigació i esperam per bé de la Sanitat i per bé de les nostres Illes i d'Espanya que, pareix que està inclòs tot el terreny de la nostra pàtria; que sigui realment aclaridora, que facem feina fins que arribem al fons de la qüestió i llavors sapiguem quina és realment la situació que hi ha avui, aquí i fora d'aquí. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Pel Grup Popular o pel Govern? Pel Govern intervé D. Joan Huguet.

JOAN HUGUET:

Sr. President, Srs. Diputats. El Govern està totalment d'acord amb la creació d'aquesta Comissió Investigadora, està d'acord amb 'varios' motius perquè creim que és un problema que afecta la nostra Comunitat i també afecta tot el 'reste' de la nació, tot el 'reste' d'Espanya i que, per tant, que fent aquesta creació d'aquesta Comissió Investigadora complim un dels principis que ens marca el nostre Estatut. Si bé aquesta Comissió Investigadora no s'ha de limitar únicament i exclusivament en saber quí té o quí no té la

culpa sinó que ha d'anar al fons del problema; creim que aquesta Comissió Investigadora s'haurà de fixar quins han de ser els seus criteris i, a la vegada, haurà de tenir prou força per fer valer tots els seus informes que vagin sortint de cara, realment, a l'Administració Central; perquè han de dir molt clar que no és possible una comercialització de carns clandestines si aquestes no entren; per tant, si entren és perquè hi ha un problema de duanes i un problema de fronteres on nosaltres no tenim competència quant a Comunitat Autònoma. Per açò creim que en el moment que investiguem clarament a veure si podem solucionar el problema d'aquesta entrada il·legal, de carn, si és que sigui així, després s'haurà de 'profunditzar' també les parts implicades o les institucions si n'hi ha implicades quant a la comercialització de la mateixa. Per tant, per part del Govern estam totalment d'acord amb la creació d'aquesta Comissió. Moltes gràcies.

1.—b)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per part del Grup Socialista es vol contestar? Per part del Grup Popular vol intervenir qualcú? No. 'Entonces' passam seguidament, Srs., a la votació. Els Srs. Diputats que estiguin d'acord que es posin drets, per favor. S'aprova per unanimitat.

Passam al número 521, que és la moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Nacionalista - PSM, referida a mesures per agilitzar el planejament municipal sobre actuació de la Comissió Provincial d'Urbanisme; per a defensar la moció, té la paraula D. Sebastià Serra Busquets. Disposa de deu minuts.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. A l'anterior sessió d'aquest Parlament, Esquerra Nacionalista va presentar una interpellació a la política de la Conselleria d'Ordenació del Territori. I Esquerra Nacionalista pensa que hi va haver un debat interessant, potser llarg, excessivament llarg, i sobretot, pensam que va ésser un debat excessivament teòric; i allunyat una mica del que nosaltres creim que, en aquests moments, és el problema a les Illes Balears i Pitiüses de l'Ordenació Territorial. Que el problema, per Esquerra Nacionalista, no és un problema en absolut de teoritzacions d'ordenació territorial, que d'això, més o menys, hi ha molts d'especialistes, que creim que els han consultat tots els Grups Parlamentaris; sinó que és una qüestió de concrecions, de concrecions, però a la vegada d'una política que va de la concreció a la globalitat a les Illes Balears de tema d'ordenació territorial. Esquerra Nacionalista ho va dir ja fa temps, que l'ordenació territorial no consisteix només en discutir una sèrie de cossiols que ens queden i que alguns perillen que es trenquin i els altres, a vegades, reneixen les esperances que viuran, que els podrem conservar. El tema de l'ordenació territorial és un tema global, és un tema de molta envergadura i per això ens hem decidit a presentar avui una moció, que pensam que ajuda a globalitzar, però a la vegada ajuda a concretar; i creim que ha arribat el

moment ja, d'exposar molt concretament, aquesta moció en què consisteix. Consisteix en quatre grans blocs temàtics que afecten l'ordenació territorial i que l'afecten des dels planejaments municipals fins als planejaments a nivell d'Illa, i en conseqüència a nivell de tota la Comunitat Autònoma. Esquerra Nacionalista, en primer lloc, demana a la seva moció que s'agilitzin els planejaments municipals en tràmit, que n'hi ha molts pocs que estiguin acabats. Una segona part és que hi hagi un planejament a tots els pobles de les Illes Balears i Pitiüses i que, també, es comenci la necessària coordinació entre el planejament local i el planejament a nivell d'Illa. De tal manera que, en un espai de temps breu, es pugui acabar tot el planejament. Insistim en que sigui municipal, en que n'hi hagi a tots els pobles i que hi hagi a la vegada una coordinació real i efectiva entre el planejament local i el planejament a nivell d'Illa. En aquest sentit parlam d'estudis necessaris per plans comarcals insulars, i també la possibilitat d'un pla director territorial que creim que seria una figura jurídica important a potenciar i a crear. Aquesta és la primera part de la moció d'Esquerra Nacionalista, però entrem a la segona part, i la segona part també creim que té una importància decisiva en el nivell tècnic. Proposam que a la Comissió Provincial d'Urbanisme es doni entrada, a través de la seva ponència tècnica, a opinions especialitzades de sectors de la nostra societat que han demostrat i demostren contínuament el seu interès en matèria d'ordenació territorial. I nosaltres, quins organismes creim, Esquerra Nacionalista, que han de tenir aquesta veu a aquesta ponència tècnica que no és decisiva, senzillament és ponència tècnica, perquè després es prenguin les mesures polítiques a partir d'ella? I Esquerra Nacionalista creu que aquests organismes són la Societat d'Història Natural, el G.O.B., el Departament de Geografia de la nostra Universitat, el Departament d'Ecologia de la Facultat de Biològiques, també de la nostra Universitat; el Laboratori Oceanogràfic; Col·legi d'Arquitectes; el Col·legi d'Enginyers de Camins i l'I.N.E.F.E. I pensam que potser haguem quedat curts, però creim que aquests organismes que hem citat avui, sí que han demostrat, a través de la seva trajectòria, i no és un o dos ni tres, sinó tots els que hem esmentat amb estudis i observacions de diversos tipus, que s'han preocupat i tenen molt que aportar. La tercera part de la nostra moció fa referència al tema dels Espais Naturals a protegir; i nosaltres aquí sí que parlam d'efectivitat, i parlam de tot l'inventari que ha fet l'I.C.O.N.A. i que ha fet el M.O.P.U.; i no només parlam d'un espai o de dos, sinó que parlam de tot l'inventari fet i conegut, pensam que per tots els Grups Parlamentaris. Però també pensam que aquest inventari s'han de donar les passes per la seva ampliació. Però de totes maneres, el que creim que és important, és que s'elaborin ja plans especials de protecció, per cada un d'aquests espais de l'inventari elaborat per l'I.C.O.N.A. i el M.O.P.U., i pensam que, de qualque manera, aquests plans especials de protecció s'han d'encarregar a un organisme, a un organisme que nosaltres desitjaríem que ja formàs part de les compe-

tències del Govern de la Comunitat Autònoma que, encara no és així, però que creim que aquest organisme té capacitat tècnica i tè mitjans econòmics per fer-ho; i es tracta òbviament de l'I.C.O.N.A. I pensam que aquesta seria la manera eficaç de fer els plans especials de protecció amb rapidesa i, a la vegada, que la seva gestió i administració fos concreta i contundent. I, el darrer apartat d'aquesta moció global d'ordenació del territori però que creim que marcaria una pauta d'una política de planificació indicativa important, és abordar, d'una vegada per totes, la problemàtica de l'aigua dolça a les Illes Balears. I nosaltres pensam, i això de manera inequívoca, que 'ademés' és un tema que afecta tota l'acció de Govern; des d'Agricultura, passam per indústria, passam per comerç, etc.; i afecta totes les Illes Balears per igual; i nosaltres creim, inequívocament, que no es pot autoritzar una nova implantació urbanística sense que compti amb l'informe del servei d'obres hidràuliques de les Illes Balears que 'garantitzi' el subministre d'aigua a aquella zona. I nosaltres pensam que això ha de ser una passa necessària i prèvia a qualsevol nova implantació urbanística. Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista no dubta que aquesta moció és d'envergadura, que aquesta moció fuig d'aspectes conjunturals, d'aspectes potser molt espectaculars i ha anat a la globalitat de la política d'ordenació territorial. No dubtam que és així i no dubtam que el debat damunt aquest punt serà seriós; i no oblidem que la temàtica d'ordenació territorial no només és un espai, dos, tres, sinó que hem de parlar de mesures globals. Pensam que la Conselleria d'Ordenació del Territori a través del seu programa d'actuació presentat en comissió va parlar de globalitat, va parlar de tots uns objectius que vàrem discutir durant hores i que, en certs punts, vàrem arribar a conclusions bastant comunes tots els Grups Parlamentaris. Però creim que, en aquests moments, es tracta d'anar concretant, no de globalitzar intencions i no només de parlar d'accions puntuals i concretes, sinó d'una temàtica d'ordenació territorial que sigui global, que sigui conjunta a totes les Illes i que garanteixi un poc aquest dret a la defensa i la conservació del nostre territori. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. En representació del Govern, té la paraula D. Jeroni Saiz Gomila.

JERONI SAIZ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, 'Antes' que comenci el debat damunt aquesta moció presentada pel Grup d'Esquerra Nacionalista, jo voldria fer, en nom del Govern, 'qualques aclaracions'. Simplement pel fet que aquesta moció és conseqüència d'una interpellació que, segons ha estat qualificada a la seva intervenció pel Sr. Serra, en aquell moment va ésser massa teòrica; i, per ventura, té raó, però jo pens que era el que corresponia a una interpellació damunt els principis generals. Després, posteriorment, però dins la Comissió, es varen tractar molt en concret els temes d'actuació de la Conselleria, les línies o les previstes

d'actuació; qualcun d'aquests temes continguts a la moció varen ésser estudiats i discutits a la Comissió. Ara bé, perquè tots els Srs. Diputats que hagin de prendre una postura i hagin de votar en aquests moments i que no estaven presents a la Comissió, jo voldria donar aquestes 'aclaracions' damunt aquests quatre punts, sense entrar en absolut a fer valoracions respecte a la conveniència o no de votar la moció, simplement 'aclarar' en nom de la Conselleria d'Ordenació del Territori. Del punt primer, de la agilització dels planejaments municipals, jo voldria recordar, com ja vaig dir a comissió, que això no està en mans de la Conselleria, la iniciativa està en mans dels ajuntaments; de fet, hi ha problemes, s'han plantejat, entre els distints 'equipos' pluridisciplinars que estan redactant els plans i el, diríem, l' 'equipo' polític dels distints consistoris, i està la Conselleria intentant solventar aquests problemes de tal forma que es pugui complir la nostra, el nostre propòsit, perquè no és més que un propòsit, que en el 'plaç' d'un any o any i mig puguin estar aprovats tots aquests planejaments, exceptuant qualche cas especial. De totes formes, li voldria recordar, al Sr. Serra, que als ajuntaments que no tenen cap tipus de planejament en aquest moment regeix amb caràcter subsidiari el pla provincial, que té unes determinacions molt, determinacions més típiques d'un pla general que d'un pla provincial, precisament perquè pugui ésser 'empleat' subsidiàriament. Quant a l'estudi de coordinació de planejament local i estudis preparatoris per dur a terme planejaments de caràcter comarcal o insular, jo vull recordar que s'està acabant un estudi de reconeixement territorial, encarregat per l'antic Consell General Interinsular que, per desgràcia, no es va acabar en el seu 'plaç', però que, segons la darrera reunió que vàrem tenir amb el C.E.O.T.M.A. i l' 'equipo' redactor, té un 'plaç' que acabarà a finals d'aquest any, el dia 31 de desembre per ventura 4 o 5 de gener, per presentar aquest estudi de reconeixement territorial que serà bàsic per després prendre aquestes 'mides' de planejament comarcal. Jo no asseguraria, com ja vaig dir, que la figura adequada sigui el pla director territorial, per ventura serà un document de directrius regional, però en definitiva no es pot iniciar fins que no estigui llest aquest estudi de reconeixement territorial. Quant al segon punt de donar entrada a la ponència tècnica de la Comissió d'Urbanisme a una sèrie d'organismes, jo, sense entrar en una qualificació d'aquests organismes, el què voldria dir és que una composició excessiva d'aquest 'tipo' de comissions pot fer-les inoperants. Per altra banda, segons tenim exemples a altres comunitats autònomes, hauríem de 'distinguir' un poquet en el que és la Comissió d'Urbanisme o el que podria ésser una comissió de medi ambient o d'ordenació territorial; ja vàrem dir també que la part urbanística és un dels sectors que intervenen a l'ordenació del territori i qualcun d'aquests organismes que proposa el Sr. Serra són més pròpiament especialistes en temes de medi ambient que no en temes d'urbanisme; per tant, jo crec que podrien tenir cabuda, possiblement, en aquesta comissió de medi ambient que en el seu dia haurem de

crear i que també vaig anunciar a l'exposició del programa de la Conselleria. Quant a donar efectivitat a l'inventari d'espais naturals d'I.C.O.N.A. també vaig dir que això està dins del pla de la Conselleria a un 'plaç' breu; de fet ja han començat les gestions inicials a fi d'encarregar una revisió de l'actual inventari d'I.C.O.N.A. per posteriorment poder encarregar els plans especials corresponents. Em vaig comprometre a que, en el 'plaç' d'un any després d'estar revisat l'inventari d'espais oberts, estarien en marxa tots els plans especials, no d'un espai concret, sinó de la totalitat. Quant a l'encàrrec a I.C.O.N.A. o a un altre organisme, 'bien', jo no vull dubtar de la capacitat tècnica i els mitjans de que disposa en aquests moments I.C.O.N.A., encara que he de dir que em va sorprendre molt saber que, per fer un estudi damunt un d'aquests espais hagi de 'recurrir' a tècnics d'altres Comunitats Autònomes. Quant al problema de l'escassès d'aigua i la contemplació del mateix a l'hora d'aprovar noves implantacions urbanístiques, jo voldria dir que l'informe en els plans parcials i els projectes d'urbanització es demana aquest informe del Servei Hidràulic quan afecta al planejament a temes de la seva estricta competència; i a través d'un informe del Servei Hidràulic o de qualque 'tipo' d'informe dependent de segons els casos, el que sí s'exigeix per aprovar un planejament nou, un pla parcial, és que estigui garantitzat el subministre d'aigua 'mediant' certificacions oficials de l'organisme que correspongui segons el 'tipo' d'abastament que tenguí. Per altra banda, donar un caràcter vinculant a aquest 'inform' seria una ingerència a damunt les competències de la Comissió Provincial d'Urbanisme que legalment no té, no contempla aquest caràcter vinculant d'aquests informes. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Jeroni Saiz. D. Sebastià Serra vol contestar? Disposa d'un temps de cinc minuts.

SEBASTIA SERRA:

Bé, efectivament, a la reunió de la Comissió d'Ordenació del Territori d'aquest Parlament hi va haver un ampli debat entre tots els Grups Parlamentaris i i el Conseller damunt algun dels temes que aquí s'han tractat. Però nosaltres entenem, Esquerra Nacionalista, que sí, que es va començar a concretar, que aquí, a la sessió parlamentària, a arrel de la nostra interpellació ens havíem mogut a un nivell que respectam perfectament, que és que el Sr. Conseller pensi que una interpellació ha de tenir aspectes més teòrics que pràctics, ho respectam perfectament, ara, nosaltres creïem, i ho vàrem dir aquell dia, que l'ordenació territorial s'ha d'anar concretant. Però nosaltres creim que després de la reunió de la Comissió Parlamentària d'Ordenació del Territori no hi va haver tampoc unes respostes del tot concretes; nosaltres creim que vàrem avançar en la concreció. I creim que va ésser un debat important, molt positiu, però creim que, de qualque manera, s'ha de concretar molt més. Per això els quatre punts que nosaltres plantejam creim que ajuden

molt a aquesta concreció i que fan que aquest Parlament es manifesti d'una forma prou àmplia perquè aquests quatre punts són prou amplis, són prou globals, perquè aquest Parlament es pugui manifestar i que la Conselleria després vagi executant; d'acord amb bastants d'aspectes del seu propi programa d'actuació. Però anem per parts, parlem d'agilitzar els plans municipals, ja sabem la problemàtica que hi ha, que hi ha pobles que no en tenen, sabem la problemàtica del pla provincial i de la seva possible o no revisió, i també sabem que un any o dos en el que el Conseller ha dit que s'estarà. Però pensam que hi ha una qüestió de voluntat política, que hi ha una qüestió de posar els mitjans i això és el que demana la nostra moció, posar els mitjans necessaris, el 'medis' per agilitzar tot aquest planejament local i perquè n'hi hagi a tots els pobles de les Illes, i a la vegada es pugui anar coordinat a nivell de cada Illa. Nosaltres pensam en definitiva que aquesta agilització de plans municipals que, a part que el Conseller ha dit en certa manera que ho preveu, ho ha dit 'vàries' vegades; nosaltres creim que amb aquesta moció s'ajuda a donar una certa obligatorietat. Segona qüestió, ponència tècnica de la Comissió Provincial d'Urbanisme; estam molt d'acord amb què és creï una comissió de medi ambient i ho aplaudim, però creim que la ponència tècnica de la Comissió Provincial d'Urbanisme, si bé no ha de ser excessiva, no hi ha d'haver massa gent, però creim que els organismes que hem citat avui aquí, no només estan especialitzats en medi ambient sinó que també han participat moltes vegades en temàtica urbanística i creim que hi han participat tots o pràcticament tots els que hem esmentat i que tampoc són tants d'organismes, perquè es redueixen a una sèrie d'organismes prou coneguts per tots. Espais naturals sí, és ver que es va parlar de revisar allò d'I.C.O.N.A. i posar-se en marxa cap al treball de la seva protecció, però nosaltres creim que en aquests moments es podria agilitzar molt, i de fet, volem insistir en el tema d'I.C.O.N.A. També creim que no fa falta que venguin tècnics de fora a I.C.O.N.A. i rebutjam que I.C.O.N.A. hagi utilitzat tècnics de fora, però nosaltres creim que I.C.O.N.A. té uns 'medis', uns 'medis' econòmics molt importants als pressuposts generals de l'Estat i que, transferit o no I.C.O.N.A. seria important s'utilitzàs. I el tema de l'aigua, coneixem els aspectes legals però també coneixem un problema previ, la pluralitat i la dispersió d'inform que actualment existeixen en torn de l'aigua quan s'ha d'urbanitzar qualque lloc. Nosaltres creim que hi ha excessiva dispersió i una pluralitat, de tal manera que moltes de vegades un organisme ha dit que sí, un altre ha dit que no, i en definitiva, en 'la dubte' es permet la urbanització i nosaltres feim un crit d'atenció i, per això, parlem de caràcter vinculant, perquè a les Illes Balears l'aigua dolça s'acaba, i si s'acaba l'aigua dolça el territori patirà, i si pateix el territori pateixen els pobles de totes les Illes. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Serra. Tampoc s'han presentat esmenes a aquesta moció. Seguidament podran intervenir

els altres Grups Parlamentaris, corresponent en primer lloc, intervenir si ho vol, al Grup Regionalista de les Illes. El Grup Socialista? Sr. Triay. Disposa d'un temps de deu minuts.

TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Seré molt breu per fixar la posició del Grup Socialista davant els quatre punts de la moció del Grup d'Esquerra Nacionalista. En primer lloc, compartim plenament la preocupació i l'objectiu del punt primer sobre la necessitat d'agilitzar els planejaments municipals de plans generals i de normes subsidiàries; així ho hem expressat ja en el debat que hi va haver sobre el programa de la Conselleria d'Ordenació del Territori i si bé el representant del Govern, el Conseller d'Obres Públiques i d'Ordenació del Territori, va expressar la voluntat que en un any estiguin 'concluïts' tots els instruments municipals, nosaltres creim que no hi és gens de més, expressar aquí la voluntat del Parlament que això sigui realitat, i que sigui realitat utilitzant tots els mecanismes que, sense anar en contra de l'Autonomia Municipal, perquè la llei del sòl no va en contra de l'Autonomia Municipal, 'pués' serveixen perquè els organismes supramunicipals que tenen les competències urbanístiques puguin exercir i obligar legalment al compliment d'aquesta obligació de revisar i de disposar d'instruments de planejament municipal. Creim que la llei del sòl dona aquests instruments, creim que el propi Grup Popular, a la seva campanya electoral, en el cas concret d'Eivissa i Formentera, era més taxatiu que el que és avui el Conseller en expressar aquest problema, quan deim que havia d'anar a actuar per subrogació si feia falta per redactar els plans generals en un 'plaç' prudencial, etc. Per tant, la paraula subrogació, aquesta paraula que si la diguéssim nosaltres se'ns acusaria de voler atemptar contra l'Autonomia Municipal, estava dins el programa electoral d'A.P. i, per tant, creim que és perfectament assumible pel Govern que sustenta, que està sustentat per aquest partit i pel Grup Popular. Per tant, nosaltres donarem suport al punt primer de la moció del Grup Nacionalista. En segon lloc, quant dins el mateix punt en relació als planejaments supramunicipals, nosaltres estam per unes directrius regionals, ens alegrem que el Govern hagi evolucionat cap a aquesta fórmula; voldríem que aquesta fórmula es posàs en marxa prest, que no es demori l'anàlisi del seu contingut, i creim que la proposta del Grup d'Esquerra Nacionalista és prou ambigua per no esser contradictòria amb aquesta posició i que, per tant, es pot 'apoiar' en aquest mateix sentit. Respecte a la Comissió Provincial d'Urbanisme, punt segon, el Partit Socialista Obrer Espanyol té plantejat un recurs de reposició contra la reestructuració de la Comissió Provincial d'Urbanisme per decret del Govern; creim que s'ha infringit la legalitat en aquest punt; creim, per altra part, que hi ha problemes de representació política a la Comissió Provincial d'Urbanisme, que no s'han tengut en compte suficientment els Consells Insulars sinó que al revés, el paper dels Consells Insulars, des que s'ha fet una nova reestructuració, que

s'ha intentat una nova reestructuració pel Govern de la Comunitat Autònoma, ha disminuït el seu pes dins la Comissió Provincial d'Urbanisme i que això és contradictori amb els propis plantejaments del Partit que 'apoià' al Govern i amb els propis resultats electorals a cada una de les Illes. De totes maneres, nosaltres veim bé que a la ponència tècnica hi hagi una representació d'entitats culturals i d'entitats científiques que tenen criteris sobre aquests temes i, per tant, encara que algunes de les que aquí se citen ja hi són, ja hi estan representades, com són els col·legis professionals, ens sembla bé que el Parlament es definesqui, nosaltres ho 'apoiem' damunt aquest tema; crec que hi ha poc que afegir a allò ja dit sobre l'efectivitat de l'inventari d'I.C.O.N.A., de l'inventari obert d'espais naturals; hi ha un compromís per tant del Govern expressat a la definició del seu programa; nosaltres estam satisfets amb aquest compromís i compartir aquest compromís amb un acord del Parlament també serà positiu i també servirà per donar-li més força, a aquest compromís governamental. Quant al darrer punt, en certa manera compartim les opinions expressades pel Conseller d'Ordenació del Territori perquè, si bé som conscients de la preocupació que anima el Grup d'Esquerra Nacionalista quant a la necessitat que no s'iniciïn noves actuacions urbanístiques sense que hi hagi una garantia de recursos hidràulics suficients, creim que no és bo posar com a jutge i com a qui tenguí la darrera paraula sobre aquest tema un organisme de l'administració perifèrica de l'estat; creim que, efectivament, si la Comunitat Autònoma disposa de la competència total damunt el tema d'urbanisme, l'ha de poder exercir, si bé estaria molt bé, i creim que ja és així a la realitat, que aquest informe sigui preceptiu i que aquest informe estigui elaborat conforme a una normalització que permeti que no hi hagi picaresques a l'aplicació dels recursos hidràulics entre diferents urbanitzacions; i aquesta és la nostra posició en relació a la moció. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Moltes gràcies. Pel Grup Popular, té la paraula D. Cosme Vidal.

COSME VIDAL:

Senzillament, Sr. President, gràcies, i molt breument per fixar la postura del nostre Grup. En primer, he de dir que és precisament conseqüent i coherent amb el que va expressar en els diversos programes electorals a les distintes Illes, però com que s'ha fet una al·lusió al d'Eivissa i Formentera puc dir que estam també per aquesta subrogació, i que estam segurs que el Govern també hi està, però oportunament, en el moment oportú, això s'ha de matisar. Després d'això, només em resta dir que d'acord amb les respostes que jo estim i el nostre Grup estima que han 'set' ben concretes dels membres del Govern i compartim els seus raonaments, en conseqüència, votarem en contra de la moció d'Esquerra Nacionalista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Passam seguidament a la votació. Sr. Serra?

SEBASTIA SERRA:

Sr. President, sollicitaríem votació per separat dels quatre punts de la moció.

2.—a)

PRESIDENT PARLAMENT:

Votació separada dels quatre punts de la moció? La Mesa considera que no hi ha cap inconvenient en que s'accepti la proposta de votar cada un dels quatre punts de la moció; per tant, passam a la votació del punt primer de la moció, el Srs. Diputats que estiguin d'acord amb ell que es posin drets, per favor. Els Srs. Diputats, seguin, per favor; els Srs. Diputats que votin en contra es volen aixecar, per favor. El primer punt ha quedat rebutjat per 25 vots a favor i 29 en contra. El segon punt de la moció, passam a la seva votació. Els Srs. Diputats que estiguin d'acord amb el segon punt de la moció que s'aixequin, per favor. Seguin, per favor. Els Srs. Diputats que estiguin en contra que s'aixequin, per favor. Seguin, per favor. El mateix resultat de l'anterior: 25 a favor de la moció, 29 en contra. Passam a la votació del punt tercer de la moció. Els Srs. Diputats que estiguin d'acord amb aquest punt tercer que s'aixequin, per favor. 25. Seguin, per favor. Els Srs. Diputats que estiguin en contra que s'aixequin, per favor. 29. Seguin, per favor. Ha donat el mateix resultat, 25 Sí, 29 No. I l'últim punt, el quart; els Srs. Diputats que estiguin a favor d'aquest punt quart de la moció que s'aixequin, per favor, es posin drets. Els Srs. Diputats que votin en contra que s'aixequin, per favor. Els Srs. Diputats que s'abstenguen que s'aixequin, per favor. 4 Sí, 25 No, 21 abstencions. En conseqüència, queda rebutjada la moció i passam al segon punt de l'Ordre del Dia, relatiu a les proposicions No de Llei. La primera proposició no de llei és la número 266, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a les pràctiques abusives en la deducció de quantitats als Consells Insulars. Té la paraula pel Grup proponent el Sr. D. Josep Alfonso Villanueva. Disposa d'un temps de deu minuts.

ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Srs. Consellers. El primer de tot, ens ha estranyat el títol, que ve a l'Ordre del Dia que ens ha deixada damunt la taula, de pràctiques abusives. No sabem realment d'on s'han tret el nom, encara que se'n parla dins la Proposició de Llei i especialment perquè en el Butlletí Oficial del Parlament es parla molt més en propietat sobre dotacions econòmiques als Consells Insulars. Nosaltres voldríem que es tenguí en compte que aquesta Proposició No de Llei tracta sobre dotacions econòmiques als Consells Insulars i, òbviament, no només sobre pràctiques abusives a la deducció de les quantitats als Consells Insulars. Aquesta Proposició No de Llei es va presentar dia 21 de setembre i la data de presentació és important, tota vegada que encara en aquells moments no s'havien discutit

ni aprovat els pressuposts de la Comunitat Autònoma i estaven en el Projecte de Llei d'aquell Pressupost una sèrie de retencions als Consells Insulars que nosaltres varem considerar i aquest Parlament també, amb petites discrepàncies, que no corresponien deduir a la Comunitat Autònoma. Lògicament, ja podria pareixer que la Proposició de Llei havia perdut vigència, que la Proposició de Llei no tenia la força que hauria tenguda si els pressuposts haguessin aprovat tota la sèrie de deduccions que es feien als Consells Insulars, però en realitat aquesta Proposició de Llei volia anar molt més enllà del simple fet que unes quantitats es deduïssin o no es deduïssin. Aquesta Proposició de Llei volia entrar dins la filosofia de les deduccions, la filosofia del decret 2873/1979, perquè el que nosaltres creïem que aquesta filosofia devinguda de la desaparició de l'antiga Diputació, després de quatre anys havia ja quedat vella, ja no era necessària, que, constituïda ja la Comunitat Autònoma, el que fossin ingressos d'Administració Local havia d'anar directament a l'Administració Local de caràcter provincial, en aquest cas als Consells, i no havia de passar per altres mans que ells. Lògicament, això no se podia fer o no es pot fer per simple decisió d'aquest Parlament, no es pot fer per una Proposició de Llei que l'hagin d'aprovar aquí, perquè el decret de distribució de les competències de Diputació i Comunitat Autònoma, antic C.G.I., va venir donat per un decret del Govern de l'Estat. Per tant, nosaltres a la Proposició No de Llei demanàvem, en primer lloc, al Govern de la Comunitat Autònoma que demanàs al Govern de l'Estat que adoptàs un altre decret que deixàs establert que els ingressos d'Administració Local passassin als Consells Insulars en la proporció que ja s'havia deduïda i pactada de cara al decret del 79; és a dir, amb el 79 % pel Consell de Mallorca, 10'5 % pel de Menorca i 10'5 % pel d'Eivissa. Aquesta proposició, gairebé, pareix que tots els Grups Parlamentaris d'una manera o d'altra i una institució o una altra han dit que en principi estarien d'acord; només hem de recordar el debat del Consell de Mallorca sobre una moció presentada per Unió Mallorquina aquí dins, Grup Regionalista de Mallorca que, precisament, anava en aquest sentit, encara que presentada, en la nostra opinió, i a posta ens abstenguérem a un lloc que no era adient. Igualment, el Partit Socialista de Mallorca, en aqueix mateix Parlament i com esmena a l'article 27 del Pressupost, presentà una esmena també en aquest mateix sentit, i les manifestacions del Grup Popular dins el Consell de Mallorca també varen esser en aquest sentit; per tant, nosaltres creïm que aquesta primera part de la moció està dins l'ànim de tots els Grups representats en aquest Parlament i, per tant, també pensam que no ha de tenir molts de problemes perquè si està dins l'ànim de tots lògicament ha d'anar endavant. La segona part de la moció és una conseqüència lògica de la realitat que l'ha generada i que estava generada; la conseqüència lògica que hi ha una sèrie de serveis que poden esser de caràcter interinsular, i puc pensar en els tributs de l'Estat, en la 'recaudació' de tributs de l'Estat; puc pensar en el mateix Conservatori de Música, podria esser, a altres 'tipos', que

s'hauria d'arribar, sense deixar de què els ingressos anassin als Consells s'hauria d'arribar a un acord entre els distints Consells per o bé trobar una forma de gestió d'aquells serveis per part dels Consells de la Comunitat Autònoma, pagant els Consells o una forma de 'financiació' de la Comunitat Autònoma per part dels Consells o, en tot cas, una liquidació perquè lògicament la pràctica ha duit que hi ha unes estructures creades, una forma de funcionament, etc., i que això s'ha de solucionar de qualque manera; a posta a la segona part de la nostra Proposició No de Llei nosaltres demanem la creació d'una Comissió, i la creació urgent d'una Comissió, formada pels Consells Insulars i el Govern de la Comunitat Autònoma per tal de solucionar aquells problemes que s'estan plantejant. Podria passar, jo no dubt que pogués passar, que les diferències quantitatives dels 411 milions aproximadament de deducció a l'any 83 que s'han fet als Consells Insulars, i la solució que es donàs a la gestió d'aquests serveis, que s'hauran de gestionar d'una manera o d'una altra no fos molt grossa. Però de totes maneres, crec que és molt important perquè normalment qui rep o qui té els doblers és el que controla la utilització i la gestió d'aquells doblers i si els, aquests doblers, aquests ingressos són d'Administració Local, són, per tant, dels Consells Insulars, lògicament s'han de controlar pels Consells Insulars; a part que la gestió es faci per un organisme, per la Comunitat Autònoma o pels mateixos Consells Insulars. I vull treure a col·locació que en tots els convenis que es fan sobre serveis que la Comunitat Autònoma havia presentat com a retencions, és a dir, serveis propis per retenir en els pressuposts i que després es rebutjaren, a tots aquests, a tots els convenis que es fan els Consells demanen un informe detallat de la utilització dels doblers i la reversió dels ingressos no gastats als Consells Insulars. Per tant, creim que hi ha, que la Proposició No de Llei és una proposició absolutament lògica donat que els ingressos són d'Administració Local, que no hi ha ningú més en aquests moments que el Govern de la Nació que pugui variar el decret de 1979 i que s'ha de, a la pràctica, s'han d'arribar a solucions entre els Consells Insulars i la Comunitat Autònoma. D'aquí que la nostra Proposició No de Llei contempli, creim d'una forma molt completa, tots aquells problemes i la forma de solucionar-los, i per tant, demanem al 'resto' dels Grups Parlamentaris que l'aprovi i que quedi aprovada per unanimitat. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Pep Alfonso. Ha presentat una esmena a aquesta Proposició No de Llei el Grup Parlamentari Popular. Per defensar aquesta esmena, té la paraula D. Cosme Vidal. Disposa d'un temps de deu minuts.

COSME VIDAL:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Quasi sempre, i no es que em vulgui disculpar per això, he de començar dant les gràcies als representants del Partit Socialista Obrer Espanyol, del Grup Socialista; perquè vertaderament s'ha de dar-los les gràcies, sobretot

per aquest títol que venia i que han 'aclarat' aquí molt bé, que no havia de ser tal, perquè, no per res, però les confusions podrien ser 'inclús' eufòniques, i el parlar de pràctiques abusives podria dur error eufònicament i a altres pràctiques el Grup Popular sempre hi ha estat en contra. Per tant, gràcies per això, gràcies també per l'explicació del Sr. Alfonso d'haver dit que aquesta Proposició No de Llei, perdò, va ésser presentada 'antes' de dur-se a l'aprovació dels pressuposts de l'any 1983, i gràcies també per dir que continua tenint vigència perquè nosaltres en el fons de la filosofia que ha exposat estam també completament d'acord. Per tant, creim que la nostra esmena s'ha de començar explicant que pel Grup Popular és assumible la Proposició del Grup Socialista, però ens pareix més lògic i aquí és el motiu de l'esmena, proposar un canvi a l'ordre de les 'mides' a adoptar; creant en primer lloc la Comissió Mixta de Govern-Consells Insulars perquè creim, com es va dir aquí, amb molta fortuna, precisament, i no precisament per jo, sinó que jo m'hi vaig adherir, crec que va ésser al portaveu del Grup Regionalista quan es varen debatre aquí els pressuposts de 1983 i quan es debatia concretament l'article 28, es va dir que allò dels Consells Insular ens havíem de seure tots, naturalment els Consells Insulars i el Govern de la Comunitat Autònoma i aclarir-ho. Per tant, en base a aquesta filosofia que creim que comparteix tothom ens pareix més lògic escoltar primer els Consells Insulars i que siguin ells els que proposin la línia a seguir que no condicionar-los ja des d'ara a uns acords que adopti aquest Parlament i que estiguin en consonància amb l'acordat per la Comissió Mixta que es proposa. Per tot això hem presentat el següent text alternatiu: Que el Govern de la Comunitat Autònoma en el 'plaç' màxim d'un mes creï una Comissió Mixta de Govern-Consells Insulars que en el 'plaç' màxim de dos mesos, des de la 'fetxa' de la seva constitució, formuli una proposta definitiva de gestió, 'financiació' o liquidació, segons els casos, dels serveis d'Administració Local atribuïts al Consell General Interinsular per Reial Decret 2873/1979 de 17 de desembre; i perquè les dotacions econòmiques corresponents a l'ens local provincial de les Illes Balears siguin directament transferits a cada un dels tres Consells Insulars segons la següent proporció: Consell Insular de Mallorca 79 %, Consell Insular de Menorca 10'5 %, Consell Insular d'Eivissa i Formentera 10'5 %. Que les propostes elaborades una vegada aprovades per cada un dels tres Consells Insulars i pel Govern de la Comunitat Autònoma s'eleveïn de forma immediata al Parlament de les Illes Balears. En aquesta mateixa línia, per tant, torn a repetir que estam contents amb la postura adoptada pel Grup Socialista, perquè d'alguna manera ve a dar-nos la raó quan ja des de fa temps i, precisament, ja que se cita de vegades el programa electoral de la necessitat de potenciar els Consells Insulars. Per tant, estam per complet d'acord en que les dotacions econòmiques corresponents a l'ens local provincial de Balears, com hem dit 'antes', siguin directament realitzades cap als Consells Insulars. No obstant, existeixen una sèrie d'imperatius de tipus legal i de procediment que ens han

duit a considerar la necessitat de presentar una esmena de modificació, només de modificació perquè 'respectant' en la seva integritat els plantejaments de la proposició contribuesqui a trobar el camí tècnic i legal més ràpid i adequat, perquè sigui una realitat el que se sol·licita i en el més breu 'plaç' de temps possible. En primer lloc, pareix més lògic i resulta al nostre entendre més democràtic que els acords de la Comissió Mixta que es constituirà es coneguin al Parlament i que siguin a aquest afecte presentats de forma immediata una vegada adoptats per la Comissió; hagut compte que tot el que afecta els Consells Insulars, deu haver de ser d'acord amb el nostre Estatut, objecte de regulació pel Parlament. Aquest és el sentit de la nostra esmena i per això em consta 'inclús' que el pròxim Consell de Govern crearà ja la mencionada Comissió Mixta entre el Govern i els Consells Insulars. En segon terme, he d'advertir que el Reial Decret mencionat 2873/79, va 'establèixer' una mecànica de funcionament que presenta una problemàtica complexa a la qual s'ha de fer front; i a això he d'afegir compromisos per via, en aquest aspecte, de contracte adquirits per l'antiga Diputació i que també han d'esser contemplats per la Comissió Mixta. Efectivament, com ha dit també el Sr. Alfonso hi ha temes com ... que podríem exposar que ... com són els dels recàrrecs provincials sobre la llicència fiscal de l'impost industrial, la participació provincial d'ingressos per recaptació que es veuen afectats per un contracte celebrat entre la Diputació, el Banc de Crèdit Local com a garantia dels 'préstams' locals als Ajuntaments, i aquesta garantia afecta els rendiments i, per aquest motiu, la Hisenda Estatal envia 'íntegro' la 'recaudació' al Banc de Crèdit Local i aquest ens descompta la devolució dels 'préstams'. Aquest contracte no pot ser modificat sense que existesqui de nou una negociació amb el Banc de Crèdit Local i aquest ens ha d'atorgar el seu consentiment; el procediment, per tant, també s'ha de discutir en el si d'aquesta Comissió Mixta, on 'deuen' fer-se les propostes dels Consells Insulars i finalment conèixer-ho aquesta Cambra. Per una altra banda existeix també el problema dels premis de cobrança que l'Estat atorga al servei de recaptació de tributs; aquests premis constitueixen la nòmina de 'recaudadors' i del seu personal i d'ells es mantenen les zones de recaptació. Aquests ingressos són liquidats semestralment per l'Estat com 'anticipo' de la quantitat anual i perquè les zones puguin funcionar; no obstant 'hasta' que es tanca l'exercici no es pot saber si les zones són deficitàries o no; en aquest cas s'ha d'establir un mecanisme de compensació en el que els Consells Insulars han de fer front i, per tant, també és matèria d'acord en el si d'aquesta Comissió Mixta que es proposa. Per una altra banda i 'hasta' que s'assumeixin els serveis comuns per a cada Consell Insular i a fi de no 'interrumpir' l'activitat del servei es 'deu' establir un sistema financer que 'permetesqui' aportar a aquests la 'financiació' adequada i puntual, per evitar així el risc que quedin col·lapsats; per tot ell i acab, com s'acaba de veure, independentment de la 'indubtable' voluntat del Govern que els ingressos arribin directament i 'quant antes'

als Consell Insular, 'deu' haver de ser prèviament sol·licitada aquesta situació 'heredada', i 'deu' arribar la Comissió Mixta o s'ha d'arribar a la Comissió Mixta a un acord sobre el particular. S'ha d'escollir l'opinió dels Consells Insulars en aquesta Comissió i, finalment, s'ha de dar a conèixer els seus acords en aquest Parlament. En resum, com he dit 'antes' i com es va dir, i torn a repetir, en el debat sobre els pressuposts, és cosa en primer lloc que ens assegurem i que es constitueixi aquesta Comissió Mixta per prendre tots aquests acords. Aquest i no altre és el sentit de l'esmena de modificació que ha presentat el Grup Popular. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Tenen la paraula els Grups que no han presentat esmenes, per ordre de menor a major i, en primer joc, la té el Grup Parlamentari d'Esquerra Nacionanista. Intervindrà el Sr. López Casasnovas. Disposa de deu minuts.

LÓPEZ CASASNOVAS:

Srs. Diputats, Sr. President. Seré molt breu perquè el Grup d'Esquerra Nacionalista recolza, evidentment, una moció, una proposta no de llei que va en el sentit d'afavorir l'Autonomia que passa, no pot ser d'altra manera, pels Consells Insulars. Si els Consells Insulars varen esser configurats com a ens d'Administració Local, és lògic que els ingressos d'Administració Local passin directament de l'Estat als Consells Insulars i, en qualsevol cas, que sigui a través d'una Comissió Mixta que es negociïn les fórmules amb què es conjuguen els serveis que s'han de prestar dins el marc interinsular, i la coordinació que el Govern ha d'establir amb ells quan és necessari. Per tant, jo em felicito que aquí dins hi hagi unanimitat en la creació d'una primera Comissió Mixta de Consells Insulars-Govern Autònom. Arriba, al nostre entendre, una miqueta tard; el mes d'agost el Consell Insular de Menorca va aprovar per unanimitat de tots els grups presents sol·licitar al Govern Autònom la creació d'una Comissió Mixta també per analitzar possibles delegacions de competències de funcions i, fins i tot, de locals i serveis que estaven transferits d l'Administració de l'Estat, i aquesta Comissió Mixta encara no s'ha constituït i esperam que la constitució de l'actual Comissió Mixta pugui servir per iniciar un camí que es pot fer, que el Consell General Interinsular va iniciar en el seu dia, i que, a tenor que encara no tenim una llei de transferències res ens impedeix de posar-la en marxa. Quant als serveis d'àmbit local, és evident que hi ha hagut pràctiques, jo no sé si qualificar d'abusives, però sense cap dubte pràctiques incorrectes. Hi ha hagut i hi continua havent, i em remet a comissions per analitzar i firmar convenis; hi ha hagut i hi continua havent problemes de titularitat de serveis, dificultat en ordre a establir qui representa qui, qui aporta el diner de qui; pensem en casos com pot esser el tema de la Universitat Nacional d'Educació a Distància. Jo deman a aquesta 'Càmara' si és cert que doblers que han arribat de l'Administració Central de l'Estat hagin pogut que-

dar retenguts durant uns mesos, durant una temporada a qualque compte corrent d'aquest Govern Autònom, esperant que arribi el moment de confeccionar el pla d'instal·lacions 'deportives' o el pla, en definitiva, el pla d'obres i serveis, etc.; ho deman, no ho afirm. Per tant, sense cap dubte, la comissió mixta que s'hagi de formar haurà d'analitzar molt clarament com queda dins els convenis les clàusules que 'garantitzin' que les prestacions de serveis arribaran certament als Consells Insulars; és molt bo de fer firmar un conveni on es detreu el 10'5 % si després no es 'garantitza' que, al manco del 10'5 % una part considerable, suficient, el Consell Insular ha aprovat un mínim d'un 8 % no retorna en contraprestacions als organismes que donen els diners, d'altre manera l'Autonomia quedaria molt mancada i llavors sí que hi hauria segurament deduccions abusives; i tampoc nosaltres volem dir que no hi veim contradiccions en procedir a establir ja la Comissió Mixta, en el termini d'un mes que es fixa a la proposta no de llei, però a la vegada que es demani al Govern de l'Estat que procedesqui a adaptar les normes i disposicions adequades, no hi veim contradicció, és una cosa que no fer, no lesiona en absolut al nostre entendre, l'Autonomia ni d'aquesta 'Càmara' ni dels Consells Insulars ni del Govern per suposat. Aquesta Comissió, per tant, també podria analitzar noves i possibles delegacions als Consells Insulars i, en definitiva, permetre que els diners que arriben de l'Estat vinguin amb fluïdesa, siguin un riu que no tenguim aturades i que permeti que ràpidament es pugui exercir l'Autonomia allà on s'ha d'exercir, i en això crec que hi ha unanimitat en aquesta 'Càmara', és a dir, des dels Consells Insulars.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. López Casasnovas. Pel Grup Parlamentari Regionalista de les Illes, té la paraula D. Pep Maria Lafuente. Disposa d'un temps de deu minuts.

JOSEP MARIA LAFUENTE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari nostre es congratula que, efectivament, una proposició que vàrem fer, una moció que vàrem presentar al Consell Insular de similars característiques que la d'avui s'està comentant o debatent, es va presentar dins el mes d'octubre i va merèixer una aprovació, una aprovació mínima, una mini-aprovació, perquè, en definitiva, es varèn 'abstindre' pràcticament el Grup Popular i el Grup Socialista. La proposició o la moció que fèiem era exactament, per no dir exactament, era similar en un 95 % del que en aquests moments s'està 'debatint'. Nosaltres, el Grup nostre, està completament d'acord, perquè no podia ésser d'altra manera, amb la filosofia que du aquesta Proposició No de Llei. Té dos punts, el primer el recolzam d'una manera total, absoluta, perquè té, 'ademés' d'una filosofia clara i determinada, un rigor científic, un rigor jurídic perfectament determinat. El segon punt ja és més discutible. Aquesta abstenció que, en el seu moment, dins el mes d'octubre, va tenir el Grup Socialista i el Grup Parlamentari Popular va ésser perquè es va criticar la

falta de rigor, la falta de rigor jurídic, la falta de rigor de viabilitat jurídica d'aquesta proposició que nosaltres fèiem en constitució d'una moció. Naturalment que aquesta proposició no de llei que fa el Grup Parlamentari Socialista que diu, i ho llegiré en castellà, perquè està en castellà la del Grup Parlamentari Socialista, diu: el punt primer no té cap dificultat, coincideix quasi a la lletra o 'menos' «mutatis mutandi» la filosofia amb el criteri que va tenir el Grup Parlamentari nostre Regionalista dins el Consell Insular de Mallorca, per tant, cap inconvenient en que siguin directament 'transfeses' a cada un dels tres Consells Insulars en la proporció de 79, 10'5, 10'5 d'una manera directa, cap problema. El segon punt, jo voldria que el Sr. Alfonso o qui fos, m'aclarís un parell de qüestions, és a dir, parlen que es formulí una proposta definitiva, una proposta aquí; i que aquesta proposta ha d'entrar en vigor, ha d'entrar en vigor perquè, quan, i com; és a dir, que una proposta mai pot entrar en vigor, jurídicament parlant una proposta és fa a qualcú, aquí només diuen que una Comissió Mixta ha d'actuar per a si, i davant si i decidir i entrarà en vigor quan la proposta estigui aprovada; això no té una consistència jurídica. És necessari que aquesta proposta sigui feta a qualcú, naturalment que 'deu' ésser al Govern de la Nació, perquè no podem oblidar que el reial decret 2.873/1979, l'article 4, l'article 2 concretament, té, diu que l'antic Consell Interinsular, avui el Govern Autòmic, té les facultats de regir i administrar uns serveis que se li assignen en aquest reial decret, i en aquest reial decret, a l'article 4, ens diu d'una manera concreta, que se li assignen determinats serveis, aquests determinats serveis que el punt segon demana que una Comissió Mixta decidísqui, faci, ordeni, i entri en vigor. Jo voldria que el Sr. Alfonso m'aclarís i m'aclarís d'una manera concreta, si aquesta situació de la Comissió Mixta ha de ser la formulació d'una proposta al Govern Central de Madrid perquè modifiqui el seu reial decret i que, en definitiva, d'acord amb els criteris de la Comissió, entri en vigor una vegada que el reial decret sigui modificat, unes propostes que al Govern faci la Comissió Mixta. Aquest criteri per ventura està millor redactat pel Grup Popular del Parlament; també falta, per ventura, també la coherència definitiva perquè volent copiar «ad pedem literam» la proposició del Grup Socialista en determinades frases 'incluïdes', inclús en punts i comes, es parla d'una proposta definitiva que tampoc té interlocutor, proposta definitiva sense més, de gestió, 'financiació', liquidació, també en castellà. Per tant, per la part meua, necessit només perquè el Grup nostre es posi d'acord amb aquesta postura i l'assumeixi definitivament, que el representant del Grup Parlamentari Socialista em concreti si aquesta Comissió Mixta Govern-Consells Insulars, la proposta ha d'anar dirigida a la persona que, en definitiva, ha de modificar la normativa vigent que és un reial decret i, en definitiva, serà el Consell de Ministres; si és així, el grup nostre està 'dispost' a assumir, a 'apoyar', definitivament, qualsevol de les dues propostes perquè, en definitiva, dona la sensació que un ha imitat l'altre, l'altre

ha imitat un, perquè si agafam una proposta i l'altra, hi ha 'inclús', repetesc, còpies «ad pedem literam» de punts concrets, i s'ha modificat el punt 1, posant-ho al final de tot; però en definitiva, qualsevol proposta de les dues, el nostre Grup, si s'aclara' el punt segon, serà reforçada, serà 'apoyada' definitivament pel Grup Regionalista. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula pel Grup proposant de la proposició no de llei, D. Pep Alfonso.

ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Srs. Consellers. L'esmena presentada pel Grup Popular, a pesar que paresqui una lectura ràpida que diu exactament el mateix que la proposició no de llei, té unes diferències fonamentals. En primer lloc, crea també exactament igual la Comissió Mixta Consells i Govern de la Comunitat Autònoma. Però ja la segona part, que seria la primera part de la nostra Proposició No de Llei, s'olvida' de forma total i absoluta que el decret 2.873 del 79 és un decret del Govern de la Nació, i no cita en absolut el dirigir-se al Govern de la Nació perquè modifiqui aquest decret. Qüestió absolutament fonamental, perquè sense la modificació d'aquest decret, òbviament, no hi hauria manera que els Consells Insulars rebessin directament els ingressos dels impostos locals. Tot el que ens ha dit el representant del Grup Popular respecte a la filosofia, és obvi, que nosaltres ho hem de subscriure; estam totalment d'acord amb que els ingressos per impostos d'Administració Local vagin als Consells i creim que tota la disquisició que ha feta sobre els problemes, 'bueno', són problemes que, precisament, nosaltres hem dit que havia de solucionar la Comissió Mixta esmentada. No importa explicar-los, però eren qüestions tècniques que, pensam que no és aquí ni el moment de discutir-les, òbviament, el Grup Popular tenia al seu programa electoral els temes de la potenciació dels Consells Insulars; per desgràcia amb altres coses que també les tenia en el programa i temes d'ecologia fonamentalment, ens estam 'donant compte' que els programes queden ben escrits però, en general, mal realitzats; en aquest cas, ens alegrem molt que el programa es vulgui complir i, per tant, les demanam que 'apoin' aquesta moció, aquesta Proposició No de Llei, perdó, que no va un punt i un altre en cap 'tipo' de contradicció; és obvi, i ho deia el representant del Grup Regionalista que una cosa és la normativa legal, per la qual el Govern de l'Estat, a través d'un decret que li demana el Govern de la Comunitat Autònoma, per mandat d'aquest Parlament, que envia la normativa d'adscripció dels ingressos als Consells i les passa als Consells en lloc de la Comunitat Autònoma, i una altra cosa molt distinta és solucionar els problemes que la percepció d'aquells, d'aquests doblers tenguin aquí; per això, per solucionar aquests problemes, precisament, nosaltres demanam la creació de la Comissió Mixta. És lògic, llavors, que nosaltres proposam no actuacions una 'antes' que l'altra; no tenen res 'que' veure, mentre la normativa del Govern de l'Estat no

hagi solucionat el problema, tot el que nosaltres aquí facem no tindrà gaire importància. Per tant, el que demanam és una actuació paral·lela al mateix temps que una no interfereix a l'altra. En respecte al Sr. Lafuente, nosaltres, ens alegrem que ens 'apoi' el segon punt, li intentarem 'aclarar' 'les dubtes' que té, perdó, el primer punt, li intentarem 'aclarar' 'les dubtes' que té en el segon i només li volia recordar que la moció presentada en el Consell de Mallorca, hem d'explicar perquè el Grup Socialista es va 'abstindre', li varen donar en aquell moment dues raons; les dues raons eren ben clares. En primer lloc, que es demanava que es dirigís als organismes econòmics; nosaltres varem dir que no era als organismes econòmics sinó era que al Govern de la Nació; això es va demanar i va sortir «a los organismos pertinentes». I després també, el 'puesto' on es demanava, nosaltres creiem que havia estat una oportunitat o un intent d'oportunitat del Grup Regionalista dur en 'fetxa' de dia 21 però entrat dia 23 al Consell de Mallorca, al CIM, una quasi, és a dir, una moció que s'assemblava molt a la Proposició de Llei, fins al punt que el Sr. Lafuente va dir que estava 'dispost' a assumir la segona part de la nostra proposició de llei; aquí està bastant clar, que deia el Sr. Lafuente, «mantenir el punt 1, de la moció, i modificar el punt 2 de la moció on' diu sol·licitar de les autoritats econòmiques dir que es prepari una Proposició No de Llei perquè les dotacions econòmiques siguin directament transferides als tres Consells Insulars», que era la nostra moció; després diu més endavant que està d'acord amb aquesta Proposició No de Llei que el Grup Socialista havia presentat, per tant, li hem de dir molt clarament que nosaltres varem considerar que era una qüestió d'oportunitat, no volem dir d'oportunisme el presentar aquella moció; bé ens varem abstenir precisament perquè no era el 'puesto' i, en segon lloc, perquè el 'puesto' és aquí. Estam molt contents que vostès 'al menos' en un punt ens l' 'apoyin'. 'Bueno' la moció, perdó, la Proposició No de Llei, nosaltres creim que és claríssima en el punt que vostè no té clar, deim: l'esmentada proposta entrarà en vigor una vegada aprovada per cada un dels tres Consells Insulars i pel Govern de la Comunitat Autònoma, òbviament, entrarà en vigor, qui l'ha de posar en vigor? Una vegada que el decret estigui aprovat pel Govern de l'Estat, estigui publicat, estigui en vigor, i una vegada que aquesta Comissió Mixta hagi presos uns acords el Govern de la Comunitat Autònoma aplicarà aquests acords i nosaltres estariem perfectament d'acord si el Grup Regionalista fa una esmena «in voce» de posar i aquests acords seran aplicats pel Govern de la Comunitat Autònoma; acceptar-la no hi ha cap dubte si això ha d' 'aclarar' al Grup Regionalista 'les seves dubtes', perquè la intenció, i creim que l'esperit i 'hasta' la lletra de la proposta va aquí. Jo voldria acabar dient que ens sap greu no poder acceptar l'esmena del Grup Popular, i no l'acceptam senzillament per això, perquè les actuacions no són 'excluints' ni successives sinó que són absolutament paral·leles i, en segon lloc, perquè té la inconcreció de no saber qui, o de no dir qui ha de variar aquest decret; a la nostra nosaltres deim que,

com és lògic, el decret ho varïï qui el va donar, que és el Govern de l'Estat. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En nom del Govern té la paraula el Sr. Soler.

SOLER CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, voldria fer una precisió tècnica al Sr. Portaveu d'Esquerra Nacionalista, perquè realment em dona la impressió que no saben en aquest moment que és el que estam votant. Per una part hi ha uns convenis, uns convenis que ha proposat la Comunitat Autònoma als Consells Insular, que això no veim, no ho estam tractant en aquests moments. Per l'altra hi ha en base al reial decret 2.873 de l'any 79 unes competències, unes titularitats que té la Comunitat Autònoma en aquests moments com a conseqüència d'una subrogació en la postura del C.G.I., és a dir, són dos temes distints el que discutim en aquests moments, és a dir, el que és contingut bàsic d'aquesta Proposició No de Llei és estudiar quina alternativa, quina solució es dona a aquestes competències, a aquestes titularitats, a aquestes serveis; i per altra part pareix que se'ns confon aquesta Comissió Mixta que es crea expressament per estudiar aquest tema, aquesta solució que es dona a aquestes competències, a aquestes gestions, a aquestes titularitats amb la Comissió Tècnica Interinsular prevista al nostre Estatut d'Autonomia pel tema de les transferències en relació als Insulars. És a dir, en certa manera, com he dit als començaments no entenc com ens mesclen una cosa amb l'altra. En relació a la intervenció del portaveu del Grup Socialista, li voldria dir que la voluntat política del Govern ja ho sap. Li vaig manifestar dins la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts d'aquest Parlament que la voluntat del Govern és que precisament les quantitats destinades als Insulars vagin directament als Insulars, malgrat que ell no accepti l'esmena que, des del punt de vista tècnic, proposava el Grup Parlamentari que ens dona suport; jo sollicitaré, en representació del Govern al Grup Parlamentari nostre que voti que sí a aquesta Proposició No de Llei; ara bé, el que sí vull deixar clar, el que sí vull ressaltar és que es pot produir una 'pega' tècnica i és, com unes quantitats que estan afectades a una devolució d'un 'préstamo' del Banc de Crèdit Local, per exemple, que la titularitat d'aquest 'préstamo' des d'aquest moment per subrogació de la Comunitat Autònoma està, com dic, en mans de la Comunitat Autònoma; quines garanties pot tenir la Comunitat Autònoma per poder fer 'frente' a les devolucions d'aquests crèdits si aquestes quantitats passen directament als Insulars? Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Soler. D. Pep Alfonso, per favor.

ALFONSO VILLANUEVA:

Molt curt, agraesc al Sr. Soler que 'apoin' aquesta Proposició No de Llei i crec que el Decret que el

Govern proposi al Govern de l'Estat hauria d'establir, precisament, aquesta excepció, mentre durin aquests crèdits del Banc de Crèdit Local; crec que això ho hem deixat en mans del Govern que faci una proposició de, és a dir, una proposta al Govern de l'Estat perquè faci un decret modificant el del 79 i, amb les excepcions que siguin pertinents, aquesta és una d'elles. Es parla amb els Consells, jo no crec que el tema sigui d'avui o de demà; es parla amb els Consells, o bé hi ha una altra solució; que hi hagi ja un acord, és a dir, la Comissió Mixta faci un acord amb els Consells que, d'una forma obligatòria, cada any, mentre durin aquests crèdits, els Consells aportaran aquestes quantitats; crec que les dues solucions econòmiques hi són, hi són, i la Comunitat Autònoma serà responsable però els Consells li pagaran. Crec que hi ha solucions tècniques i no serà molt de problema al Conseller d'Economia i Hisenda solucionar-les. Nosaltres no ens oposarem a unes solucions que, lògicament, no posin en perill les finances de la Comunitat Autònoma, encara que no sigui molt de perill, però amb un perill de desequilibri petit, però no ens podem oposar mai a això. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Té la paraula el representant del Govern, D. 'Cristòbal' Soler.

SOLER CLADERA:

Precisament, després d'aquesta intervenció del Sr. Alfonso, queda una vegada més demostrat que el primer, és constituir la Comissió perquè el primer problema que es trobarà la Comissió és aquest mateix que ell ha exposat; i precisament, seria dins l'àmbit d'aquesta Comissió allà on s'haurien de preveure ja aquests temes, com és el cas del Banc de Crèdit Local.

PRESIDENT PARLAMENT:

Sr. Casasnovas, per rèplica.

LOPEZ CASASNOVAS:

Sí Srs. Diputats, Sr. President. Jo voldria dir al Sr. membre del Govern que sabem molt bé el que es va a votar i que ho votarem que sí, tot i saber que és una Proposta No de Llei, en primer lloc, insatisfactòria, perquè el que realment convendria és que l'Estatut d'Autonomia hagués contemplat una altra figura en els Consells Insulars; això no ha estat així, deixem-ho anar. El Sr. membre del Govern no m'ha entès o jo no m'he explicat prou clar, i per açò ho vull tornar repetir. Hem mesclat les dues coses a posta i ben a posta perquè creim que ja és ben hora que d'una vegada comencem a establir algun 'tipo' de contacte entre els Consells Insular i el Govern Autònom, però no un contacte via conveni, un contacte normal, regularitzat. L'Estatut d'Autonomia, a la Disposició Transitòria Novena, ja preveu la creació d'una Comissió Mixta per la Llei de Transferències, però ningú no ens diu que no puguem crear una Comissió Mixta per a començar a establir delegacions, tal com va fer, repetesc, el Consell General Interinsular en el període pas-

sat. En definitiva, nosaltres volíem, sabem el que volem, volíem que s'ampliàs el sentit de la Comissió Mixta, ens reservam el dret de presentar a aquest Parlament una Proposta No de Llei en aquest mateix sentit, i recordam que el Consell Insular de Menorca va aprovar per unanimitat, també, l'ampliació del tema; i no es preocupi, votarem a favor d'aquesta Proposta No de Llei, perquè, en el fons, la filosofia de base és la mateixa; ara, a la pràctica, moltes vegades difereix.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Alfonso, li volem demanar una cosa, anam a passar a la votació, no ha quedat, un moment, un moment, de menor a major, el Sr. Lafuente, té la paraula 'antes'.

SR. LAFUENTE:

Sr. President, Srs. Diputats. Sr. Alfonso, el seu criteri és voler admetre assumir una esmena «in voce» que faci el Grup Regionalista. Hagut compte que, d'acord amb l'article 156 del Reglament del Parlament, ja no es pot discutir l'esmena del Grup Popular i s'ha de discutir exclusivament i votar la proposició no de Llei del Partit; nosaltres estariem disposats a assumir la totalitat d'aquesta proposició no de Llei, punt 1, que ja hem dit que l'assumíem íntegrament i el punt 2, sempre i quan, d'acord amb el criteri que jo he proposat dins el meu parlament, s'afegís al punt 2, els següents 'pàrrafs': L'aplicació dels acords de la Comissió Mixta els durà a terme el Govern de la Comunitat; amb això jo crec que queda més tancada jurídicament aquesta Proposició No de Llei i deman al Grup que ha proposat aquesta que ho admeti i, en definitiva, modifiqui la seva proposició d'acord amb aquesta la nostra esmena.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Lafuente, Sr. Vidal?

COSME VIDAL:

Bé, gràcies, Sr. President; és que vertaderament, quedava un poc amb pena perquè tal volta havia felicitat i havia dat les gràcies al Grup Socialista i la última intervenció del Sr. Alfonso, que crec que tenc dret a replicar-la, perquè precisament crec que ha dit que en la nostra esmena no es deia a qui es feia la petició d'aquesta transferència als Consells Insulars; jo em permet dir-li que llegint la nostra esmena que diu, senzillament i finalment: «sean directament transferidas a cada uno de los tres Consells Insulars» és obvi, posar qui ho ha de transferir perquè d'allà on ens ha de venir només és d'una banda. Per tant, crec que és una conseqüència lògica i, vertaderament, no el puc felicitar per la seva agudesia en aquest aspecte. Per una altra banda ha dit i ha criticat que la 'Cámara' no tenia perquè, en aquest moment, aquí i ara, parlar precisament d'aquests aspectes tècnics, d'uns problemes que es trobarà la Comissió Mixta. Jo crec que sí, que la 'Cámara' havia de conèixer prèviament, naturalment nosaltres no dèiem com s'havien de resoldre, però la 'Cámara', aquí i ara, ho ha de conèixer; en canvi hi ha altres coses que no són del moment; per exem-

ple, parlar d'altres qüestions, parlar de programes electorals, parlar de coses que 'ningun' partit se pot assumir o arregar en exclusiva creim que era fora de lloc; com era 'inclús' fora de lloc, parlar com ha parlat els dos representants que han intervengut 'antes', després de la nostra esmena d'acords del Consell de Mallorca i discutir i debatre aquí, jo precisament amb això 'quizàs' estic, no vull dir en inferioritat de condicions, però fora de lloc perquè jo precisament no 'pertenesco' al Consell de Mallorca. Per tant, volia deixar això clar, pel 'demés', nosaltres, al final, 'apoyarem' qualsevol cosa que vagi precisament encaminada al que des del primer moment hem 'defengut' aquí; per tant, això ja ho dic per endavant, no obstant ens pareix que la nostra esmena és vertaderament la que compleix tots aquests requisits, inclús el que ha demanat el Sr. Lafuente; perquè al final de la nostra esmena deim clarament que les propostes elaborades s'elevaran de forma immediata al Parlament de les Illes Balears; per tant, ja tenim destinatari, que era el que demanava el Sr. Lafuente. Moltes Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Vol fixar la seva posició definitiva per sotmetre-la a votació?

ALFONSO VILLANUEVA:

El Sr. Lafuente ens ha proposat una esmena d'addició i 'bueno', el Grup nostre està d'acord amb aquesta esmena d'addició, és aclaratòria del que volíem dir, ens pareix bé i l'acceptam. Com és lògic, no podem entrar a debatre l'esmena del Grup Popular perquè no l'hem acceptada.

PRESIDENT PARLAMENT:

Reglamentàriament esmenes «in voce» no es poden presentar, vostès tenien un període de temps per presentar les seves esmenes i no l'han utilitzat. Com que l'esmena del Grup Popular no s'accepta ... El Grup Popular té res en contra del que acaba de manifestar el Sr. Alfonso? 'Entonces', es pot admetre? Correcte. 'Entonces', se sotmet a votació el text amb la modificació presentada, de la qual han 'tomat' nota, en el sentit d'afegir que l'aplicació dels acords de la Comissió Mixta els durà a terme el Govern de la Comunitat. Amb aquest text se sotmet a votació la Proposició No de Llei debatuda. Els Srs. Diputats que estiguin a favor que es posin drets, per favor. Queda aprovada per unanimitat. Com que duim una hora i tres quarts de debat suspendrem la sessió per un petit descans d'un quart d'hora.

2.—b)

PRESIDENT PARLAMENT:

Srs. Diputats, vagin prenent lloc. Passam a l'estudi de la Proposició No de Llei núm. 267 que és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets a subvencions a diversos centres. Per defensa d'aquesta Proposició No de Llei té la paraula, en nom del Grup proponent de la Proposició, D. Joan March Noguera; disposa, Sr. Diputat, de deu minuts de temps.

JOAN MARCH NOGUERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La política de serveis socials s'ha caracteritzat en el nostre país per la dispersió de les competències entre nombroses institucions de distint àmbit. Així, per exemple, en aquell moment i en la nostra Comunitat trobaríem que tenen competències damunt aquest tema tant el Consell Superior de Protecció de Menors com el Ministeri de Treball i Seguretat Social; també té el Govern Autònom, el té els Consells Insulars i tenen competència els distints ajuntaments de les Illes. Fa necessari, pareix ésser que és una cosa admesa per tothom, que hi ha d'haver una coordinació entre les distintes institucions a la fi de fer una política més coherent de la que s'ha fet fins ara. Hi ha antecedents, en el sentit de la necessitat de coordinació, quan en el Consell Insular de Mallorca es va estar estudiant l'esborrany que el Govern Autònom ens va enviar en el sentit de les ordres que s'havien de publicar per al repartiment de les subvencions anuals que es fa del fons del F.O.N.A.S. Es va fer una esmena que, per circumstàncies burocràtiques no va arribar al Govern Autònom en el moment adequat, no va ésser inclosa a l'hora de la publicació. Però ja, per unanimitat, es va aprovar que s'incloguessin unes clàusules que fessin referència a la necessitat de coordinació entre les distintes institucions. Ens trobam en aquests moments que els Consells Insulars han de fer repartiment d'aquest fons, d'aquestes subvencions del F.O.N.A.S. i es troben de qualque forma col·lapsats perquè hi ha hagut un nombrós, hi ha hagut un augment de les peticions de subvencions molt superior al que hi havia els altres anys. Possiblement per la proximitat d'òrgano' convocant d'aquestes subvencions ha fet que arribàs al màxim d'entitats o de persones físiques que demanen aquestes subvencions i les peticions són molt nombroses. Per fer el repartiment d'aquestes subvencions es troben ara els Consells Insulars, que es troben sense cap 'tipu' d'informació de com s'ha fet aquest repartiment per a altres entitats; és a dir, que hi ha hagut una sèrie d'entitats com podia ésser el Ministeri d'Educació, com podia ésser per una banda l'INSERSO, com és el Consell Superior de Protecció de Menors, que ja han fet un repartiment de subvencions; hi ha altres que estan a punt també de fer-lo i consideram que seria molt important que hi hagués una coordinació entre les distintes institucions, que hi hagués un intercanvi d'informació i de criteri a la forma que el repartiment que fessin els Consells Insulars fos la més ajustada al dret. Per tant, demanam que aquesta Proposició No de Llei sigui aprovada per unanimitat per tots els Grups Reglamentaris.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. March. No havent-se presentat esmenes tenen la paraula, en primer lloc, pel Grup d'Esquerra Nacionalista, D. Sebastià Serra Busquets. Disposa d'un temps de deu minuts.

SEBASTIÀ SERRA:

Gràcies, Sr. President. A vegades hi ha proposicions no de llei que semblen molt simples i a vegades n'hi

ha d'altres que semblen molt més complexes. La que ara s'ha presentat pareix molt senzilla i pareix de molt de sentit comú, però per a nosaltres és molt important que s'aprovi i s'executi amb la màxima rapidesa; i ho és perquè la pràctica quotidiana ens està demostrant precisament el problema d'on ve. Ha dit, el Diputat Joan March, que hi havia unes ajudes d'INSERSO que a vegades no coneixem, unes altres del Ministeri d'Educació que a vegades no coneixem, Consells Insulars, Govern Autònom, Ajuntaments, no només el de Palma per les seves dimensions, sinó tots els Ajuntaments que fan una acció social a les illes, donen algunes subvencions d'aquest 'tipu'. Però a més a més d'una desconexió que hi ha unes subvencions concedides a un lloc o un altre, resulta que a més a més hi comença a haver una certa picaresca i hi comença a haver unes tensions creades per organitzacions a nivell d'opinió pública prou importants. Per això, jo crec que ja n'hem parlat prou en el Consell de Mallorca, se n'ha parlat a l'Ajuntament de Palma, crec que als Consells Insulars, sobretot el que Menorca, també en tenim referència; però jo diria que la Comissió Parlamentària de Sanitat i Acció Social i Assistència Social també en va parlar bastant i crec que tots els Grups Parlamentaris varen convenir en una acció conjunta i una acció enèrgica i era el Diputat Sr. Mari que va acabar així la sessió d'aquell dia, en representació en aquells moments del Grup Popular. I jo ara voldria insistir molt en què és greu la problemàtica, és important la coordinació, però a la vegada, també ens ha de dur que no només s'ha de començar una acció en el sentit de conèixer perfectament les subvencions que hi ha, evitar la picaresca, anar cap a una justícia distributiva, sinó que, al mateix temps, hem de plantetjar la urgència i la necessitat que serveis socials, acció social, siguin tractats de forma legislativa amb una urgència; Esquerra Nacionalista ja presentarà alguna proposta no de llei o de llei damunt aquest tema i insta el Govern, ja ho feim des d'ara, perquè actualitzi, perquè posem en marxa una acció decidida, perquè a nivell de totes les Illes Balears el problema és greu i, a nivell d'opinió pública, sembla que hi ha molta inquietud.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Regionalista de les Illes? Pel Grup Popular? Té la paraula D. Manuel Jaén; disposa de deu minuts de temps.

JAÉN PALACIOS:

Gracias Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Sobre esta Proposición No de Ley que ha presentado el Grupo Socialista, referente a las ayudas del F.O.N.A.S., y concretamente a que el Gobierno Autónomo coordine una reunión, nuestro grupo, antes de entrar en el núcleo de la cuestión, desearía explicitar o hacer unas precisiones. Yo quisiera comenzar por el aspecto formal concreto de la Proposición de Ley. En el texto que aparece publicado en el Boletín Oficial del Parlamento, el n.º 6, de fecha 4 de Noviembre, en la página cuatro podemos leer: El Grupo Parlamentario Socialista, de acuerdo con el artículo 146 del Reglamento

Provisional del Parlamento, formula la siguiente Proposición No de Ley ... Señorías, el mentado artículo incluido en el Título VIII, Capítulo II, no hace referencia a las Proposiciones No de Ley que vienen reguladas en el Título siguiente, en el Noveno, artículo 154 y siguientes, sino a las preguntas. En cuanto al siguiente párrafo, el Gobierno Autónomo está a punto de publicar en el Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma una serie de órdenes; afortunadamente aquí se ha explicitado la cuestión temporal haciéndose referencia a que el Consell de Govern remitió una copia del borrador de las mismas a los Consejos Insulares para que procedieran a su estudio e indicaran si lo estimaban conveniente, las oportunas rectificaciones antes de su publicación en el Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma; así lo hizo, por ejemplo, como ha dicho el Sr. Diputado, el Consell Insular de Mallorca, que en una explicación adicional añadió unas cuantas enmiendas en una carta remitida, en un escrito remitido el 8 de Septiembre de este año. Las órdenes a las que se hace referencia son cinco, concretamente, de fecha 22 de Agosto, que se publicaran en el Boletín Oficial, se publicaron en el n.º 2 de fecha 16 de Septiembre. Estas órdenes hacen referencias a ayudas para mantenimiento a guarderías, ayudas individualizadas a disminuidos físicos, psíquicos y sensoriales; ayudas institucionales e individuales desarrolladas en el real decreto 620/1981; ayudas para la adquisición de centros asistenciales y, por último, ayudas a personas en estado de necesidad. Yo quisiera dejar claro que en todo y cada una de las órdenes se incluye un artículo que faculta para la revocación de las ayudas, bien cuando existiere falsedad en los datos, bien cuando se detectara una duplicidad en la percepción de estas ayudas. Asimismo las convocatorias que nos ocupan, la tramitación de resolución, como deben saber los señores Diputados, son competencia de los Consejos Insulares, sin perjuicio de la coordinación y control que sobre la misma realice el Gobierno de la Comunidad Autónoma. Este aspecto, lo que podríamos denominar coordinación «Ad intra»; sin embargo, la Proposición No de Ley insta a una coordinación «Ad extra», solicitada en los términos siguientes: que el Gobierno Autónomo coordine una reunión entre las distintas instituciones que disponen de algún presupuesto para subvencionar servicios sociales, como son la Dirección Provincial de Trabajo y Seguridad Social, la Dirección Provincial del Ministerio de Educación, también lo es de Ciencia; los Consejos Insulares y el Ayuntamiento de Palma, para estudiar conjuntamente los criterios generales a aplicar según las peticiones efectuadas. Fin del texto que he leído textualmente de la Proposición No de Ley. En esta parte de la Proposición No de Ley no voy a entrar en precisiones terminológicas para delimitar que son instituciones; las Direcciones Provinciales son organismos de la Administración Periférica del Estado; desde luego no son Instituciones; ¡ sí queremos, sin embargo, hacer una referencia a la cuestión de fondo de los términos siguientes: primero, la Proposición No de Ley no distingue entre la coordinación «Ad intra» y la coordinación «Ad extra»; la primera no cabe duda que compete a

la Comunidad Autónoma, y la segunda, por el contrario, cae fuera de su ámbito de competencias. Segundo, el Gobierno de la Comunidad Autónoma, a través de la 'Consejería' de Sanidad y Seguridad Social, tenemos conocimiento que tiene intención de realizar contactos con los Consells e incluso con otros organismos a los cuales va a invitar que pueden hacer alguna reunión, no a nivel institucional, sino simplemente informal para solicitar alguna información al respecto. Tercero, que las instituciones y organismos que se nombran en la, en esta Proposición No de Ley ciertamente se han dicho algunos, yo creo que habría que añadir algunos otros más; se ha dicho por ejemplo, aquí no se ha citado, entidades por ejemplo como de tipo bancario, que a veces hacen algunas subvenciones para o que tienen su cuestión o su campo de asistencia social, e incluso, por ejemplo, no se ha citado tampoco al Ministerio de Cultura, que también hace algunas, a modo de ayudas, ciertamente, no en mucha cuantía, pero también las tiene. A mí me da la impresión que aquí incluso no se ha citado el continente para que estos comisionados, invitados y reunidos pudiesen tener un espacio físico que, posiblemente, podría ser el Auditorio de aquí, de Palma de Mallorca. En resumen, Srs. Diputados, Nuestro Grupo rechaza y pide que se vote en contra de esta Proposición No de Ley porque obligaría además al Gobierno a realizar algo sobre lo que no tiene competencia. Muchas gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gracias, Sr. Jaén Palacios. Procedirem seguidament a la votació. Per contradiccions.

JOAN MARCH:

Bé, no he acabat de comprendre l'exposició del Portaveu del Grup Popular, perquè la nostra Proposició és molt concreta; nosaltres no anam a veure si això, si la reunió aquesta hauria de cabre a l'Auditori o s'hauria d'emplear l'Estadi Luis Sitjar; sinó que es tracta de fer una cosa concreta i 'ademés' podem dir, sense cap 'tipo' de peioració. És tracta del següent: és necessari per prendre les decisions d'una forma adequada, en aquests moments els Consells Insulars, 'pues' que coneguin tota la informació respecte al 'tipo' i la forma que s'han efectuades subvencions per altres entitats; això és una necessitat i això ho coneixen totes les persones que, de qualque forma, estan preocupades per aquest assumpte. Per tant, el que nosaltres demanam creim que és possible que coordini sigui «Ad intra» o «Ad extra» les competències que sigui la Comunitat Autònoma aquesta reunió. Consideram que és totalment possible i que, 'ademés', les distintes entitats, institucions o el que li vulguin dir de l'Administració Perifèrica de l'Estat, del Consell Tutelar de Menors, etc., estan completament d'acord en dur a terme aquesta reunió, si el Govern Autònom es dirigeix a ella. Creim que, per tant, hi ha una raó de fons important, que no té res 'que' veure amb que sigui més o 'menos' nombrosa, que s'ha de fer aquesta coordinació, que s'ha de demanar com a mínim que totes aquestes institucions o delegacions aquesta informa-

ció?; 'pues', això és una cosa tothom està d'acord. Si el Grup Popular vol sortir, anar-se'n, per un dir, dient un coverbo castellà, als Cerros de Úbeda, 'pues' no ... ho sentim.

PRESIDENT PARLAMENT:

Tiene la palabra el Sr. Jaén Palacios.

JAÉN PALACIOS:

Sí, Sr. Presidente, muy brevemente porque, en fin, quisiera, yo creo que ha sido clara la exposición. Pero he querido decir y lo vuelvo a manifestar, que el Gobierno tiene suficientes datos de estas entidades, no recientemente, sino incluso de las ayudas que se han hecho en años anteriores. Porque, por ejemplo, yo le podía decir y aunque hubiese sido hiperbólico, porque es hiperbólico, y hay que entenderlo en el contexto de la hipérbole que yo quería manifestar, del espacio físico tan grandioso, porque es que la Comisión podría ser realmente grandiosa. Imagine que tendrán que venir representantes del Instituto Nacional de Educación Especial, del I.N.A.C.E., del INSERSO, de la Junta de Protección de Menores, del Ministerio de Cultura, de Sa Nostra, de los tres Consells Insulares, de La Caixa, del Patronato de Salud Mental de Ibiza, por ejemplo, del Ayuntamiento de Palma y de los otros sesenta y tantos ayuntamientos que pudiesen, en el futuro, hacer ayudas en el campo de la asistencia social. Entonces, creo que el espacio físico tendría que ser suficientemente grande para que pudiese albergar a todos. Repito que el Gobierno tiene conocimiento de las ayudas que se están concediendo y que realizará las acciones oportunas para que no haya duplicidad de ayudas y así también que las ayudas se ajusten a la normativa que en su día se publicó. Muchas gracias.

2.—c)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gracias, Sr. Diputado, y pasamos, ahora sí, a la votación. Por lo tanto, los Srs. Diputados que estén a favor de la Proposición No de Ley, que estén a favor de la Proposición No de Ley, que se levanten, por favor. Poden seure. Els Srs. Diputats que votin en contra de la Proposició No de Llei, que s'aixequin, per favor. Seguin, per favor. Els Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 25 vots; en contra, 29 vots. Queda rebutjada la Proposició No de Llei. I passam al punt següent, que és el relatiu a la Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a normes subsidiàries de l'Espai Natural Es Trenc i Es Salobrar de Campos; per a defensar la Proposició No de Llei, subscripta pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay. Disposa, Sr. Triay, de deu minuts.

TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies. Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista duu avui al Parlament un tema que preocupa, que mobilitza el poble de la nostra Comunitat Autònoma, que és el tema de la possible creació d'una nova urbanització, d'una urbanització en Es

Trenc. En el seu discurs d'investidura, el President de la Comunitat Autònoma, en el mes de juny, afirmava, no sé si textualment, però aproximadament, que no acceptaria lliçons de ningú en matèria de protecció d'Espais Naturals. I sincerament ens hagués agradat que la seva política, que la política del Govern, l'hagués fet 'acreedor' a aquesta afirmació. Però la decisió presa pel Govern en el mes d'agost d'aprovar definitivament una norma subsidiària a l'Espai Natural d'Es Trenc-Salobrar que permet urbanitzar unes 95 hectàrees i edificar un 'volumen' d'edificació superior a 700.000 metres cúbics, obliga, ha obligat el Grup Parlamentari Socialista a demanar avui, aquí, al Parlament, que expressi la seva voluntat contrària a aquesta urbanització, que el Govern reconsideri aquesta aprovació definitiva; en una paraula, que el Parlament doni al Govern la primera lliçó en qüestió de protecció d'Espais Naturals. Com ja vaig dir en el Consell Insular de Mallorca, amb motiu del debat de l'informe que aquesta Corporació havia d'elevat al Govern, considerem que la urbanització afecta greument l'àrea boscosa d'Es Trenc, que resulta afectada en més de 20 hectàrees; que afecta greument el sistema de dunes de la barra litoral que, pràcticament, constitueix la totalitat de les 95 hectàrees d'aquesta projectada urbanització. En el No a la urbanització i en el Sí a la Protecció integral de l'Espai Natural d'Es Trenc-Salobrar, existeix una àmplia coincidència entre la sensibilitat popular i la sensibilitat científica i tècnica. La posició del Grup Parlamentari Socialista, la posició dels Socialistes, no és una conclusió de darrera hora, és una posició coherent, és una posició constant d' 'antes', de durant i de després de les eleccions. D' 'antes' perquè ja vàrem dur al Consell General Interinsular, en el seu moment, proposades en el sentit de protegir Es Trenc a través de suspensió de planejament que, finalment, varen ésser aprovats. Durant les eleccions, perquè hem tengut molt clar en tot moment que la protecció d'Espais Naturals de les Illes Balears implicava en concret la protecció integral d'Es Trenc-Salobrar. I després de les eleccions, perquè a totes les institucions aquí on som presents hem expressat, crec que nítidament, aquesta posició nostra. Creim que el Govern, a través de l'aprovació definitiva de les normes subsidiàries, ha desnaturalitzat l'acord que en el mes de febrer va prendre el Consell Executiu i el Consell General Interinsular; perquè el Consell Executiu i el Consell General Interinsular van suspèndre el planejament de l'àrea d'Es Trenc-Salobrar amb uns objectius clars que estan expressats en el seu propi acord, a la seva pròpia memòria i en el 'considerando'; que eren evitar precisament els efectes d'una que en aquell moment era imminent aprovació definitiva d'un projecte d'urbanització a Ses Covetes i, també, tenir en compte les conclusions i les recomanacions d'un informe, d'un estudi del medi físic realitzat per I.C.O.N.A. l'any 79, precisament, per preservar la zona humida d'Es Salobrar, la Platja d'Es Trenc els sistemes dunars adjacents. Creim que aquest acord del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma desnaturalitza, precisament, els objectius d'aquella suspensió de planejament. Creim

que el Govern de la Comunitat Autònoma, no tan sols ha adoptat una lamentable decisió que avui venim aquí a demanar i a proposar que s'expressi la voluntat del Parlament que sigui reconsiderada, sinó que, 'ademés', aquesta decisió és contradictòria amb les expressions dels propis membres del Govern. Fa pocs dies, el Conseller d'Agricultura expressava a la Comissió Informativa on exposava el seu programa i 'ademés' hi ha domument escrit que la Conselleria propugnava la delimitació i defensa dels sòls amb vocació forestal, a fi de mantenir la riquesa arbòria, no tan sols en els seus aspectes agraris sinó també en els ecològics i paisatgístics i, per açò, proposava limitar fortament la construcció d'edificis no agraris. 'Pues' bé, l'àrea damunt la qual s'és autoritzat una urbanització d'Es Trenc és una àrea de bosc en gran part, i el 'resto' que no és bosc, avui, té una claríssima vocació forestal, i no tan sols s'hi volen fer edificis no agraris sinó que s'hi volen fer, com deia en el començament, 700.000 metres cúbics d'edificació, claríssima contradicció entre el que ens diu, i nosaltres ho compartim, el Conseller d'Agricultura del Govern de la Comunitat Autònoma; i la decisió del Govern de la Comunitat Autònoma d'urbanitzar Es Trenc. El Conseller de Turisme, també, a unes manifestacions a la premsa, que supòs que són correctes, no han estat desmentides, deia que el Govern 'acuciat' per 'plaços' legals no 'l'hi ha donat' temps de decretar l'alternativa de declaració d'Espai Natural protegit en Es Trenc; Sr. Conseller de Turisme, tenen temps, tenen temps, i avui, precisament, l'elecció que aquí propugnam els dona aquesta oportunitat de reconsideració perquè tenen un cert temps per meditar les fórmules adequades per fer aquesta protecció d'Espai Natural protegit en Es Trenc a través de la fórmula d'acceptació del recurs. El propi Conseller d'Ordenació del Territori també ha parlat en el seu programa de revisar, d'ampliar i de fer efectiu l'inventari d'espais oberts d'I.C.O.N.A., d'Espais Naturals a protegir, però, quin tipus de revisió i d'ampliació cal esperar de la Conselleria de l'Ordenació del Territori si resulta que a l'Espai Natural més ben estudiat de les Illes Balears, s'hi proposa una urbanització damunt? Què podem esperar d'aquesta proposta del programa de la Conselleria d'Ordenació del Territori? I a pesar de totes aquestes incongruències, a pesar de totes aquestes contradiccions entre polítiques sectorials i decisions reals i efectives i executives del Govern de la Comunitat Autònoma, es va aprovar definitivament aquesta norma subsidiària que permet fer aquesta urbanització en Es Trenc. Diverses entitats han expressat, i el Partit Socialista Obrer Espanyol és una d'elles, per via de recurs de reposició, la seva petició que sigui revisat l'acord i que, per tant, s'adopti una protecció integral d'Es Trenc. Hi ha molts de recursos, efectivament, n'hi ha d'altres, però n'hi ha alguns que demanen aquesta protecció integral d'Es Trenc. Per tant, la decisió des d'un punt de vista legal i administratiu, la decisió del Govern de la Comunitat Autònoma és, avui per avui, és una decisió oberta, no és una decisió tancada, perquè el Govern té possibilitats d'atendre els arguments d'aquests recursos que no són tan sols arguments jurí-

dics, que són arguments polítics, que són arguments d'oportunitat, que són arguments d'interès general i, per tant, anar a aquesta protecció total de l'àrea que se'n diu és, a tots els documents Espai Natural, d'Es Trenc-Salobrar. No es tracta d'anullar les normes subsidiàries, es tracta senzillament que dins aquestes normes subsidiàries que han minvat certament les possibilitats d'edificació de l'espai dels arenals i Salobrar de Campos, s'eliminin totalment les possibilitats d'urbanitzar-hi. Creim que, en aquest cas, com deia, hi ha una gran coincidència, entre el que són els desitjos majoritaris del poble de la Comunitat Autònoma, els desitjos majoritaris en concret del poble de Mallorca i una concordança perfecta amb tots els estudis científics que s'han realitzat fins ara; estudis científics on s'ha insistit en demanar-los perquè no eren del gust del Govern de la Comunitat Autònoma o de la Institució que les havia d'aplicar i que s'han repetit des del 78, un estudi del medi físic d'Es Salobrar i dels arenals, per part d'I.C.O.N.A., amb unes conclusions clares, i unes conclusions que 'ademés' havien estat sol·licitades per la Comissió Provincial d'Urbanisme, havien estat sol·licitades per l'Ajuntament de Campos, precisament, per resoldre la incògnita de quin era l'espai a protegir i quin grau de protecció requeria. Hi ha, tenim informació, una reiteració d'aquests punts de vista en els informes que I.C.O.N.A. ha fet a petició del Govern de la Comunitat Autònoma 'antes' de l'aprovació definitiva de la norma subsidiària i que, hem de lamentar dir-ho aquí que, després d'un mes d'haver-los demanat no se'ns hagi pogut facilitar, al Grup Socialista, quan ho ha demanat pel conducte que correspon de la Presidència del Parlament i crec que no passen de 20 fotocòpies. Però ens consta que aquests informes reïteren la posició expressada l'any 78 o l'any 79 sobre les àrees a protegir dins l'espai natural i també tenim notícies, coneixem que existeix un nou document, un nou dictamen realitzat per altres tècnics, a petició del Grup Regionalista en el Parlament, que també corrobora, precisa i és igualment contundent sobre la necessitat de protegir aquest espai natural; per tant, i acab, 'pues' demanam al Parlament que es pronunciï sobre la reconsideració, per part del Govern, de la norma subsidiària, de l'espai natural Es Trenc-Salobrar; que accepti els recursos que li han estat formulats dins el 'plaç' reglamentari i que, per tant, asseguri una protecció integral de l'àrea que satisfagui els interessos generals del poble de la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Francesc Triay Llopis. S'han presentat dues esmenes a aquesta Proposició No de Llei. Pel Grup Parlamentari és una, Esquerra Nacionalista, i l'altra pel Grup Regionalista de les Illes. Per defensar l'esmena primera, té la paraula en nom del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista D. Sebastià Serra Busquets. Disposa de deu minuts.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. El tema d'ordenació terri-

torial és el tema, juntament amb el dels Consells Insular, que més temps ha duit en els sis mesos des de les eleccions, i no és debades que hagi duit molt de temps, molts d'estudis, molt de debat i, sobretot, molta lluita. Nosaltres, fa una estona, fa dues hores aproximadament, hem vist com una moció de globalitat damunt ordenació territorial que havia presentat el nostre Grup d'Esquerra Nacionalista era derrotada. Perquè entenem que l'ordenació territorial és global, parlàvem de protecció a tots els espais, d'aigua dolça, de planejament local i de ponència tècnica a la Comissió Provincial d'Urbanisme. Ens ha entristit veure que seguim amb conjuntures, que seguim amb petites coses i no anam a la globalitat. L'altre dia ens va preocupar molt el que va succeir amb el projecte de llei de Ses Salines d'Eivissa i Formentera; i d'aquí una estona ho veurem amb el terme de Ferreries de Menorca. Però, d'acord, no estam encara discutint globalitats d'ordenació territorial, encara anam peça per peça i encara sorgeixen molts de problemes. Ho deixam de banda, però, aquesta manca de globalitat, si bé Esquerra Nacionalista la segueix denunciant, i passem al tema puntual i concret que és Es Trenc i Es Salobrar de Campos. Esquerra Nacionalista vol insistir que està d'acord amb la moció, amb la proposta no de llei del Grup Parlamentari Socialista. Però Esquerra Nacionalista també vol dir que vol acabar d'una vegada per totes amb el tema d'Es Trenc i Es Salobrar de Campos, amb possibles ambigüitats, amb possibles ambigüitats i dur fins allà on toca el tema de protecció integral. Hi ha Grups Parlamentaris representats aquí que han parlat de protecció suficient, però quan s'ha vist la cartografia i la realitat aquesta protecció suficient ha estat irrisòria. Nosaltres pensam, per tant, que hem de concretar el tema de protecció integral; i creim que en els recursos de reposició, presentats per alguns Grups, entre ells el nostre i, també ho hem de dir, el del G.O.B., es concreta molt clarament què vol dir protecció integral i vol dir, ni més ni manco, que parc natural. Per això, Esquerra Nacionalista, el que proposa en aquests moments és una esmena d'addició, afegir quan acaba el text del Grup Socialista, «i que s'iniciï la tramitació legal per tal que l'espai d'Es Trenc i Salobrar de Campos siguin declarats Parc Natural». Inequívocament que el concepte de Parc Natural; i començar la tramitació legal, i que aquesta tramitació legal vengui del Govern de la Comunitat Autònoma, i així serà una via parlamentària, la més adequada, entenem nosaltres. Però per altra banda, també volem afegir una altra cosa. Volem afegir que en aquests moments iniciar una protecció decidida integral en què figuri el concepte de parc natural inequívocament també ens du a plantejar qui ha de fer el pla especial de protecció i qui està en condicions de dur una administració d'un espai protegit; i amb això Esquerra Nacionalista vol ésser molt realista i molt de peus en terra, vol dir d'una vegada per totes que nosaltres entenem que ara hi ha un organisme que té 'medis' tècnics i 'medis' econòmics i humans, i aquest organisme és I.C.O.N.A.; i també repetim una vegada més a aquest Parlament, que entenem que I.C.O.N.A. hauria de ser transferit a

la Comunitat Autònoma. Per tant, la nostra esmena d'addició és ben clara, Parc Natural i garantir el pla de protecció i l'administració d'aquest futur parc natural. També vol dir Esquerra Nacionalista que a més dels informes d'I.C.O.N.A. sol·licitats, alguns coneguts i altres no coneguts, n'hi ha un que és molt important i que l'hem sol·licitat, via parlamentària, encara no tenim resposta, que és l'informe del Servei Hidràulic, és a dir, la temàtica d'aigua; perquè ahir vespre, i el Conseller d'Agricultura no em desmentirà, encara discutien de la problemàtica d'aigua dolça a un debat en torn al programa de la Conselleria d'Agricultura que va organitzar Unió de Pagesos de Mallorca; i volem dir per acabar que nosaltres pensam, Esquerra Nacionalista, que aquests temes puntuals d'ordenació del territori és molt important que siguin aquí, perquè aquests temes han d'ésser a tots els llocs allà on es discuteix des d'un punt de vista legal; però també volem dir que és molt important que aquests temes també proven-guin del que és la verdadera opinió pública; i volem dir que els carrers de Mallorca, els 'medis' de comunicació de Mallorca han manifestat clarament, així com molts de Grups Municipals, la voluntat inequívoca que Es Trenc i Es Salobrar de Campos siguin protegits, i ho siguin clarament; i per altra banda volem també manifestar, d'una vegada per totes, que creim que s'ha d'acabar amb oportunismes. L'ordenació territorial ha de ser una idea clau i clara i s'ha de partir sempre d'una ideologia que nosaltres creim que ha de ser inequívoca, que és la ideologia proteccionista del nostre espai, Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra Busquets. Per defensar la seva esmena té la paraula D. Jeroni Albertí en representació del Grup Regionalista de les Illes. Sr. Albertí, disposa de deu minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. 'Antes' d'entrar dins el punt de la qüestió jo voldria, donant per 'adelantat' que recolzarem la moció o la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, defensar l'esmena que hem presentada en el sentit següent: canviar dins el text proposat que diu: «mediante resolución cuyo contenido» canviar el que diu de: «se acepten los recursos» per posar «mediante resolución cuyo contenido asegure». Amb la qual cosa el text que nosaltres proposaríem seria: «Que el Gobierno de la Comunidad Autónoma reconsidere su acuerdo de 22 de Agosto pasado de aprobación definitiva de las normas subsidiarias de planeamiento de espacio natural Es Trenc-Es Salobrar, mediante resolución cuyo contenido asegure la protección integral del área que fue objeto de suspensión de planeamiento por acuerdo de 24 de Febrero pasado, por el Consejo Ejecutivo del Consell General Interinsular». Per què duim aquesta esmena 2 a sotmetre al Grup Socialista si es vol admetre? Perquè pensam que el Parlament ha de prendre un acord, però que sortim dels termes del Parlament si 'además' deim com el Govern ha d'executar aquest acord; i que, per tant,

nosaltres pensam que demanar que el Govern accepti els recursos de reposició, no tenim coneixement aquí de quins són, que seria una manera, jo diria, un poc insegura d'atacar el problema; i segon, que podria mediatitzar l'actuació del Govern en matèries que són de la seva exclusiva competència. Per això demanem al Grup Socialista que accepti el canvi en el moment de la seva proposta no de llei, canviar «acceptando los recursos de reposición presentados que solicitan» per «mediante resolución cuyo contenido asegure». D'acord i coherentment amb aquesta proposta nostra també, ens sap greu haver de dir al Grup Nacionalista de les Illes que no podem 'apoyar' la seva esmena d'addició, perquè si nosaltres deim que el Govern prengui resolució «cuyo contenido asegure la protección» no li podem dir 'además' quina ha de ser aquesta resolució perquè pensam que és el Govern que la de prendre, dit això, perquè aquí només tenim un sol temps per parlar de tot el que hem de parlar, jo vull entrar a raonar perquè nosaltres recolzam amb aquesta variació la Proposta No de Llei del Partit Socialista; i vull fer també si el President m'ho permet i no falt al Reglament unes consideracions prèvies perquè hi ha molta gent que des de la seva torre de cristall està dient coses que convendria que els 'aclaràssem' perquè, per ventura, per una part llevaríem expectatives i per l'altra llevaríem, com dic, ganes d'opinar, de gent que no hi entén perquè no ho coneix si deim en línies bàsiques quin és el pacte que hi ha entre A.P. i U.M. No entraré a detallar-lo; si vull dir que totes les especulacions que es fan, de si amb la decisió que ha pres avui el nostre Grup romp o no romp el pacte, crec que no és matèria d'importància per a ningú. Tots sabem que els pactes es rompen quan hi ha voluntat d'una de les dues parts de rompre'l. Jo vull assegurar aquí a la 'Cámara' que per part nostra no hi ha cap voluntat de rompre el pacte que tenim amb el Grup Popular. El que sí em preocupa és si incomplim el pacte; perquè rompre és una cosa, incomplir-lo és una altra que per a nosaltres dins la nostra ètica política seria molt més greu. Nosaltres no incomplim cap pacte quan dissentim del Govern en aquelles coses que els nostres programes inicials són totalment distints i quan es va fer el pacte d'investidura del President Cañellas va quedar ben clar que no érem un Govern de coalició, perquè si ho tóssem, si ho fóssem, vull dir aquí, que no renunciàrem a tenir tres Consellers o quatre en el Consell de Govern, sobretot després de veure els sous que s'han aprovat aquí, que molt bé anirien a la nostra gent, que si renunciem a això és per tenir llibertat d'actuació en el que no sigui, en el que no sigui, precisament, allò que podem dissentir dels nostres programes; més vull dir, sabem conscientment que hi havia dos temes que serien més difícils d'arribar a acords: ordenació del territori i cultura, sobretot en cultura referit a la llengua. Per això vull deixar ben clar que el nostre Grup segueix, seguirà donant suport parlamentari al Govern de la Comunitat Autònoma perquè entenc que seria molt dolent que hi hagués crisi de Govern durant aquests quatre anys, que si hi ha mocions de censura, i ja ho 'adelant', el Govern comptarà amb el nostre

suport, perquè creim que no és qüestió de canviar Govern, que nosaltres com veim, i ho demostram cada dia aquí en el Parlament, no 'apoyam' les mocions de l'oposició que signifiquen aficar-se o canviar les directrius del Govern, però si seguirem guardant el dret de dissentir en les coses essencials que separin el seu programa i el nostre. Dit això, dit això, jo voldria explicar la coherència, precisament, de l'acord que prenem avui, que no ha estat un acord de darrera hora, que ha estat un acord conseqüent amb una responsabilitat i amb un programa que, com tots sabeu, varem iniciar precisament amb una espècie de còmic que duia Es Trenc retratat i diu: «Crear espais naturals protegits». I no ens hem retirat ni una coma d'aquest projecte del nostre programa. Puc dir cronològicament que dia 4 de juliol, no avui, dia 4 de juliol, a una moció presentada pel P.S.M. en el Consell de Mallorca, varem votar afirmativament que no es construís, que es mantengués la suspensió de planejament a tots els espais, i varem votar afirmativament amb el P.S.O.E. i amb el P.S.M. i A.P. o el Grup Popular no va votar amb nosaltres. Bé, si llavors no es rompia cap pacte votant afirmativament allò, no veim perquè avui hem de rompre un pacte votant el mateix. La coherència vol dir que el nostre partit, en el moment oportú, dia 4 de juliol, va manifestar públicament a un organisme de tots els nostres respectes que dèiem no a urbanitzar cap dels espais protegits. Dia 13 de juliol, el Consell de Govern, amb atribucions totals i absolutes que té, va prendre l'acord d'aprovació inicial de la urbanització o les normes subsidiàries de la zona a protegir que avui ens ocupa. Vol dir que hi havia hagut un posicionament previ, nostre, de no, hi va haver un potenciament posterior, com dic, 'inclús' aquesta llibertat de dissentir fa que pugui ésser així, pel propi Consell de Govern dia 13 de juliol. El que passa és que la gent ha confús quan nosaltres hem hagut de complir perquè els temes administratius i legals ens obligaven a complir-ho, quan va anar aquest acord al Consell Insular de Mallorca per 'recabar' el preceptiu informe de sí o no, era conforme amb el Pla Provincial i com ho era; U.M. responsablement, sabent sense cap dubte que en farien ús per anar contra ell, va dir sí, en el moment administrativament oportú perquè havia de dir que sí; i el Consell de Govern posteriorment va tornar a prendre acord definitiu que va tenir com a conseqüència, com a conseqüència un recurs de reposició del propi Consell Insular de Mallorca 'apoyat' per Unió Mallorquina o pel Grup d'Unió Mallorquina, que va ésser aprovat o va ésser ratificat amb els vots del Grup Popular precisament i Unió Mallorquina. Posteriorment, hi ha hagut una altra notificació directa del Consell de Govern i el President del Consell Insular de Mallorca per salvaguardar, precisament, això que tots deim que volem salvaguardar, 'inclús' el Grup Popular, per salvaguardar que allò que no s'urbanitzava tenguéssim el màxim lloc de protecció, presenta un altre recurs de reposició, i quan no sigui la nostra sorpresa, i no es va rompre cap pacte, quan aquest recurs de reposició que anava senzillament en assegurar la protecció de la zona que no estava urbanitzada va comptar amb els

vots en contra del Grup Popular, del P.S.O.E. i del P.S.M. i es va perdre perquè U.M. es va quedar tota sola. Vol dir que així tampoc això no és rompre pactes, això tampoc ho deu esser. En definitiva, aquest recurs no va esser, no va esser recolzat pel Partit Socialista, com dic, ni A.P. ni el P.S.M., però jo voldria, voldria perquè la nostra decisió va més endins que això, nosaltres deim en el nostre programa que U.M. propiciava que tot allò que milloràs els espais naturals nosaltres estàvem 'disposats' a 'apoyar' que es fes, que tot allò que destruís o espanyàs els espais naturals, U.M. s'hi oposaria i per això, per saber si aquesta urbanització millorava o pitjorava l'espai natural va esser quan vàrem tenir i vàrem demanar a I.C.O.N.A., Institut que té encarregada la defensa de la Natura, que ens digués quin era l'impacte negatiu d'aquesta urbanització damunt l'espai natural d'Es Salobrar a Campos. Jo excús la 'Càmara' perquè sinó el President em tallarà el temps i jo el necessit de llegir-los tot el que diu l'informe d'I.C.O.N.A.; em limitaré a llegir les conclusions i diu, ho diré en castellà: «El conjunto playa, dunas, Salobrar, constituye un sistema cuyos elementos están estructural i funcionalmente relacionados. El sistema Salobrar-Es Trenc es uno de los cinco sistemas análogos de la Isla. Es el único que puede considerarse íntegro aunque se han producido ya alteraciones. Las actividades que más intensamente han degradado a los otros son muy similares a las que se proyectan para éste. La implantación tendrá lugar sobre el componente más frágil del sistema. Los efectos de la implantación se extienden más allá de los límites de la misma». I acaba dient: «Con la implantación urbanística se inicia un proceso de alteración irreversible del sistema». Volíem tenir un element de judici que ens digués si amb la nostra decisió complíem el nostre programa, que permetíem fer tot allò que millorava una zona i no deixàvem fer tot allò que ho espanyàs, i no estàvem conformes; per això demanàrem un altre dictamen a professionals independents, no de cap partit, dient que ens diguessin la veritat. Aquest dictamen, aquest estudi es va fer en tres parts: primer es va estudiar si la urbanització actualment aprovada era realment adequada a l'espai natural d'Es Trenc-Es Salobrar. La conclusió és que no, perquè, entre altres coses, permet fer dues 'viviendes' dins un solar de 800 metres i pensam que si de cas Es Salobrar necessita una verdadera urbanització de luxe, i no ho és entre altres coses. Els habitants que cabien segons el nostre estudi allà dins era de 5.181, amb la qual cosa arribàvem que aquesta urbanització no és l'adequada. Un segon estudi va esser quina seria la urbanització adequada, tenint en compte només, només el valor paisatgístic de la zona, i ens surt una altra alternativa que dona 3.155 persones que podria fer-se allà. Després entra, després del paisatge, entra com afectaria ecològicament a l'ecosistema d'Es Salobrar-Es Trenc? I també llegiré les conclusions d'aquest estudi, les conclusions són: «La solución adoptada por las normas subsidiarias no se considera adecuada por reducir categoría a la zona residencial al presentar más de una vivienda en el mismo solar. Por no zonificar teniendo en cuenta la homo-

geneidad de los terrenos o condiciones naturales. B) El cumplimiento de las condiciones anteriores nos llevaría a una solución mejor paisajística y urbanísticamente hablando». I després diu: «El estudio ecológico demuestra claramente que ni siquiera la solución mejorada del anejo 2 es posible sin romper el ecosistema dunar». Vol dir que, per dues vies distintes, per dos procediments distintes, arriben a la mateixa conclusió, construir en Es Trenc, o construir a Ses Covetes és espanyar l'ecosistema d'Es Salobrar-Es Trenc i, consegüent amb el nostre programa deim, repetim, no, coherent amb el no de dia 4 de juliol perquè nosaltres no hem dit sí mai, no hem dit sí mai, i hem dit no sempre a aquesta urbanització. Però hi ha més encara, el nostre Grup també ha estudiat la repercussió per Campos, d'aquesta decisió nostra; ja que ens diuen que si hem canviat o ens hem venut o hem deixat escoltar. El nostre Grup no ha escoltar més que els informes tècnics que són els que realment valoren la importància d'aquesta urbanització; i Campos quan jo era President del Consell General Interinsular que negociàvem aquest tema, deia o aigua o Es Trenc. Nosaltres volem esser agrícoles però si seguim així no ho podrem esser i si no podem esser agrícoles haurem d'anar a cercar un substitutiu d'activitat econòmica i social que ens permeti seguir vivint; també això ha influït avui, el Govern que hi ha avui de la Nació, ha aprovat dur l'aigua a Campos amb una inversió molt important, el que permet que Campos segueixi essent el poble agrícola que vol esser, que creim que és el seu futur i no té perquè cercar altres coses; és a dir, Campos d'aigua o Trenc ha passat a aigua i Trenc i són dues coses que pensam que no tenen perquè esser, perquè, precisament, activitat agrícola és el que hem de potenciar i que és important que els pobles que ja són agrícoles segueixin mantenint l'agricultura, que és el que més ens fa falta. Però endemés, endemés, jo voldria en aquest moment fer una reflexió al propi Govern i al Grup que li dona suport, perquè també una de les coses que diuen i avalen el que jo dic, és que quan es parla aquí sempre parlen del Grup que dona suport al Govern i mai han dit dels Grups que donen suport al Govern; vol dir que el Govern és conscient que té un Grup que no és majoritari que el suporta, i si això, vull dir que si això vol dir que el Govern és minoria vol dir això, altres Governos hi ha que guanyen en minoria, com, per exemple, el Govern de la Generalitat de Catalunya i jo puc dir aquí que, segons el Sr. Roca, si tenen uns resultats no majoritaris però són els més votats pensen seguir votant en minoria perquè els ha anat molt bé, diu que no tenen cap problema; però volia dir el següent, el Govern es troba amb un problema heretat, i ha de prendre una decisió, i jo llegesc aquí el que diu la memòria informativa i justificativa d'aquesta decisió d'Es Trenc, aprovada dia 13 de juliol de l'any 83 i també ho llegiré en castellà perquè està escrit en castellà, diu: «Los objetivos existentes en la estrategia mundial de la conservación del medio ambiente que se adjuntan en las páginas siguientes son asumidas por el equipo redactor de las presentes normas subsidiarias, son asumidas. Estas inciden directamente sobre

el punto n.º 4 de la estrategia española sobre política medio-ambiental que propone una política de suelo adecuada que ordene el proceso urbanizador. Asimismo, se hace notar que para el logro de los restantes objetivos propuestos por la M.C. deberían efectuarse los estudios correspondientes para la conservación de espacios, protección de suelos, etc. efectuados por los técnicos competentes. Para la formación y descripción de las diferentes áreas se ha recurrido al trabajo elaborado por I.C.O.N.A. conjuntamente con el M.O.P.U., denominado Inventario Abierto de Espacios Naturales de Protección Especial».

PRESIDENT PARLAMENT:

Prec al Sr. Diputat que vagi acabant la seva intervenció.

JERONI ALBERTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President, em falten un minut i mig. Diu, segueix dient: «La estrategia mundial para la conservación del medio ambiente de la O.N.U. fue presentada en España por A.D.E.N.A. en fecha de 5 de Mayo de 1980, a partir de la cual la C.I.M.A. formuló una propuesta de estrategia española para la conservación de los recursos naturales, que fue aprobada por el Consejo de Ministros en fecha de 6 de Junio del 80. La M.C. propone tres objetivos: A) Mantener los procesos ecológicos y los sistemas vitales esenciales, con la regeneración y la protección de suelos, el reciclado de las sustancias nutritivas y la purificación de las aguas. B) Perservar la diversidad genética de la que dependen los programas de cultivo, de cría, el proceso científico o la seguridad de numerosas industrias. C) Permitir el aprovechamiento sostenido de las especies y ecosistemas entre paréntesis: fauna silvestre, bosques, tierra de cultivo y pastos. La estrategia española recoge los tres objetivos de la M.C., y así, el Gobierno de esta Comunidad Autónoma comparte totalmente los criterios de protección de la naturaleza antes mencionados, con los que, como se ha dicho, está de acuerdo el equipo redactor». I diu, i aquí on jo vull fer, on em vull fixar i dir al Govern que ara té l'oportunitat de no haver de passar pel que va passar per aquí, diu: «Dado la existencia de planes aprobados, lo cual supone un derecho privado que, según la Constitución, en caso de ser suprimido debe ser adecuadamente indemnizado, y teniendo en cuenta que, según estimaciones realizadas en este caso, las indemnizaciones serían muy elevadas y no contando con presupuesto para ello, el Gobierno de la Comunidad Autónoma ha acordado mantener la mayor parte de zonas protegidas, pero se ha visto obligado a no suspender en su totalidad los planes aprobados». Si realment això és així, jo li brind al Govern d'avui que si es veuen obligats, i jo ho comprenc, perquè tenia por que les indemnitzacions econòmiques fossin massa altes i la seva responsabilitat si ho feia aquell dia, avui la traslladam al Parlament, avui pot complir el que deia aquí, no té perquè fer-ho per força, perquè jo no veig altra traducció de «se ha visto obligado» a ho ha hagut de fer per força. Aleshores si ho va fer per força i realment és conseqüent amb

al que diu la memòria informativa i justificativa, avui li deim, votem tots en aquesta 'Cámara', tots, aquesta moció que presenta el Grup Socialista i la responsabilitat, si hi ha indemnitzacions, està per veure si n'hi ha, jo no hi ent, serà del Parlament que representa tot el poble de les Balears. Això és el que diu la memòria informativa, i jo, basant-me en això, he de demanar al Govern que si realment, i jo crec que sí, no tenc perquè creure el contrari, el va haver de fer per qüestions econòmiques, avui pot traslladar aquesta responsabilitat al Parlament que és sobirà i representa tot el nostre poble. Per tot això el nostre Grup, si s'accepta l'esmena transaccional, diguem-li que ha presentat, pel Grup que ha presentat aquesta Proposició No de Llei, el nostre Grup votarà afirmativament, com dic amb l'esmena transaccional presentada. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Té la paraula el Grup Popular i per ell D. Cosme Vidal. Disposa de deu minuts.

COSME VIDAL:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Esper que me'n sobrin, d'aquests deu minuts, perquè he de dir ja d'entrada que aquí, com que tampoc es tracta el tema de 'fondo', precisament, de discutir la protecció d'un espai natural, jo no entraré en això. Ha dit molt bé, i a mi em va molt bé que em donin peu, ho he dit moltes vegades, el Sr. Triay, que el nostre President Sr. Cañellas, en el discurs d'investidura, va dir clarament que tampoc en aquests temes no acceptaria lliçons de ningú; i nosaltres creim, el Grup Popular, creim que no els ha d'acceptar tampoc ara; seria 'quízás' més fàcil, més comode, pel Govern i en conseqüència pel Grup, a pesar d'altres Grups que també l'apoyam seria molt més comode anar a 'pasteletjos', anar a formes més o 'menos' dissimulades per sortir airós i no anar, exactament, a fixar una postura que és la que fixarà aquest Grup Parlamentari. El Govern, creim nosaltres, creu el nostre Grup, que no ha d'acceptar, precisament, lliçons, a pesar que s'intenten darlos moltes; en tot cas, en aquests casos, pot acceptar recursos de reposició. Per tant, jo vull dir que tampoc estic d'acord que el Parlament estigui aquí, com ha dit el Sr. Triay, per entre altres coses supòs, dar lliçons al Govern. Jo crec sincerament que no és així, i per tant, ens permetrem, em permetré en nom del Grup Popular fer unes consideracions que no lliçons de 'tipo' jurídic, no poden esser lliçons d'un simple 'aficionado' entre 'comilles' com som jo, però que crec que tenen prou claredat per esser enteses per tots. Jo he fet referència al Sr. Triay, estic també d'acord amb el que s'ha dit de no estar d'acord amb el que ha dit el Sr. Serra; i quant al Sr. Albertí, jo li he d'agrair, amb un poquet d'humor si se'm permet, que no consideri això d'Es Trenc com una fissura, pel seu 'apoyo' al Govern i no tenc res que dir i crec que és molt legítim que 'inclús' hagi parlat de Campos, i hagi procurat que per aquest Trenc no se li vagi l'aigua; això és molt lògic i jo hi estic completament si no d'acord, ho crec molt legítim. Per tant, aquí tampoc, en nom

del Grup Popular, vull dir jo, ni vull interpretar, ni 'quizás' 'alcanzaria' fer-ho, l' 'alcanç', valgui la redundància dels pactes Govern i Grups, 'además' del Popular, naturalment, que 'apoyan' el Govern. És que el tema de 'fondo', com he dit 'antes', no és precisament la protecció d'un espai natural; és cert que en la doctrina de dret polític es 'retxaça' una interpretació estricta de la teoria de divisió de poders, però no és 'menos' cert que aquí, en el nostre cas, la potestat legislativa la té el Parlament de les Illes Balears i l'executiva el Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant, aquesta Proposició No de Llei és una proposta de resolució i pretén un acord sobre una qüestió en què la decisió correspon únicament i exclusivament al Govern les decisions polítiques, la funció executiva, governar, en definitiva, corresponen al Govern, no només com un dret, sinó com un imperatiu de deure; i si determinat Grup Parlamentari o determinats Grups discrepen de la forma de governar poden informar-se a través d'interpellacions i preguntes, poden plantejar 'inclús' un vot de censura al Govern o esperar les pròximes eleccions, però no 'deuen' intentar governar a través de pretescs proposicions no de llei. Per tant, nosaltres no podem, el Grup Popular, en conseqüència, acceptar una proposta no de llei, 'ni siquiera' amb les esmenes transaccionals més suaus que ha proposat el Grup Regionalista, i ja no del d'Esquerra Nacionalista, perquè entenem que l'executiu té absoluta competència i responsabilitat «per se» com per no necessitar que l'obligui una Proposició No de Llei d'aquestes característiques aprovada pel Parlament per prendre una decisió, que prendrà i que pot prendre en el moment corresponent. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Grup proponent de la Proposició No de Llei, D. Francesc Triay Llopis, per acceptar o rebutjar les esmenes debatudes. Disposa, Sr. Triay, de deu minuts. Li aclarisc, perquè ho sàpiga el públic, que si el Govern intervé es treballa com una plica independent, hi ha intervenció del Govern sense limitació i una rèplica de cinc minuts i una contrarèplica del Govern. Pot intervenir.

TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, unes matisacions prèvies a les declaracions del Portaveu del Grup Regionalista en relació al paper i a les posicions que ha mantingut el Grup Socialista en el Consell Insular de Mallorca, i seré molt breu perquè no és aquest el tema del debat d'avui. No era un informe des del nostre punt de vista, sobre si les normes subsidiàries complien o no complien el Pla Provincial de Balears el que el Consell de Mallorca havia de fer, sinó que el Consell de Mallorca estava convocat i requerit pel Govern de la Comunitat Autònoma per donar la seva opinió sobre unes normes subsidiàries que estaven redactades per un organisme diferent de l'Ajuntament, en el qual s'apliquen d'acord amb la llei del sòl i amb el reglament de planejament. Per

tant, aquesta delimitació de si complia o no complia el pla provincial no era l'objectiu de l'informe i per açò nosaltres vàrem sobrepassar, però de molt, l'anàlisi estricta d'aquest compliment. I per altra part els recursos que el Consell de Mallorca ha plantejat, el primer, el segon el va perdre, eren recursos que realment avalaven la urbanització des del moment que no la posaven en crítica i que la donaven per un fet, encara que matisassin positivament altres aspectes. I dit açò, passam a la posició del Grup Socialista respecte a les esmenes presentades. No és cap sectarisme partidista al que ha mogut el Grup Socialista a presentar a debatre i a voler el recolzament de la 'Càmara' amb aquesta Proposició No de Llei i, per tant, el Grup Socialista està obert a les esmenes presentades. Creim, en relació a l'esmena del Grup Regionalista, que, si bé no estam 'empenyats' en que hi hagi una menció explícita al tema dels recursos, a la resolució que la 'Càmara' aprovi, i que, per tant, acceptam l'esmena que han presentat, creim a part d'açò, que realment la via que li queda al Govern si vol complir la resolució que aquesta 'Càmara' adopti sobre aquest tema és la via dels recursos de reposició que té plantejats; i dit açò deim per tant que acceptam l'esmena del Grup Regionalista. L'esmena del Grup d'Esquerra Nacionalista també estam oberts a ella, és una esmena que amplia el contingut de la nostra Proposició No de Llei i que no tan sols tracta de resoldre el problema urgent de la resolució definitiva de l'expedient de la norma subsidiària, sinó que 'además' va més enllà i ja proposa un segon pas, que és la protecció a través d'una figura de la Llei d'Espais Naturals per Es Salobrar i Es Trenc; nosaltres acollim aquesta esmena perquè pugui ésser com un punt segon sotmès a votació; si bé demanariem, si és possible, a través de la Presidència que se li formuli al Grup d'Esquerra Nacionalista, si estarien d'acord amb no precisar tant l'organisme que hagi d'ésser el gestor i l'administrador del Parc Natural, sinó llevant la part que diu que fent les gestions pertinents a fi que sigui I.C.O.N.A. l'organisme que s'encarregui de la protecció i administració; creim que és una precisió que supera un poc el nivell de detall que el conjunt de la proposició té i que quedaria igualment clar si quedàs reduïda a l'afegit que iniciï la tramitació legal per tal que l'espai natural d'Es Trenc i Salobrar de Campos siguin declarats Parc Natural, aquesta és la proposta que nosaltres feim. En relació a les posicions mantengudes pel Grup Popular volem dir senzillament que aquesta Proposició No de Llei és, com totes les proposicions no de llei que s'aprovin en aquesta 'Càmara' o a totes les 'Càmares' parlamentàries, una proposició que té per objecte fixar la posició de la 'Càmara' davant uns determinats problemes i tractar que el Govern complexqui unes determinades orientacions o decisions. És evident que no li podem reclamar, al Govern, davant els tribunals si compleix o no compleix aquesta proposició no de llei que aquí s'aprovi. Però allà ell, el Govern, i el Grup Popular, si després que aquesta 'Càmara' adopti una proposició i una resolució referida a aquest tema l'ignoren i duen endavant ben igual, en contra de l'expressió de la vo-

luntat popular que resideix en aquesta 'Càmara', la seva política d'urbanització d'Es Trenc. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay Llopis. En nom del Govern té la paraula D. Jeroni Saiz Gomila.

JERONI SAIZ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Una intervenció molt breu en nom del Govern que no pretén obrir debat en aquest moment. Jo vull dir que estam d'acord naturalment amb la interpretació que ha donat el portaveu del Grup Popular i, en certa forma, amb la que ha donat també el portaveu del Grup Regionalista, en tant que entenen que el Parlament no pot obligar el Govern a acceptar uns recursos amb un cert sentit quina ha de ser la resolució a aquest recurs. Això seria desvirtuar la fórmula jurídica administrativa d'aquest recurs. Entenc que la intenció del Grup Regionalista, de suavitzar aquesta postura, és d'agrair, però pensam que, de totes formes, la redacció que proposa en tant que una resolució que no mencioni la resolució dels recursos, però sí el que s'ha d'aconseguir, crec que igualment és una mediatització, encara que no ho pretengui, de la competència que té el Govern en aquest tema. Si després s'afegeix que l'esmena també acceptada pel Grup Socialista de l'Esquerra Nacionalista, d'afegir que la resolució, però sí el que s'ha d'aconseguir, crec ha de ser la incoació d'un expedient per declarar Parc Natural, estic també d'acord amb D. Jeroni Albertí que això, tornam estar en el mateix punt que representaria imposar una resolució al recurs. Per tant, el Govern no pot acceptar aquesta resolució. El Govern entenem que el que ha de fer és, a la vista de la legalitat vigent tota, a la vista dels recursos presentats, dels informes tècnics i jurídics que obren a la Conselleria i que s'estan fent en aquests moments i que, en certa forma, representen ja per si, a l'estudi d'aquests recursos, una reconsideració de l'acord que va prendre en el seu dia d'aprovació definitiva, perquè això és estudiar un recurs, reconsiderar el que s'ha aprovat a la vista d'una sèrie de documentació que es posa damunt la taula. A la vista d'altres documentacions complementàries que se'ns puguin aportar, que nosaltres agraiem, així com de tots els arguments que s'han expressat avui vespre en aquest saló, el Govern haurà de prendre la resolució que estimi més adequada sota la seva responsabilitat. I el que sí puc assegurar a la 'Càmara' en aquest moments és que una vegada presa aquesta resolució, el Govern la sotmetrà a debat en aquesta 'Càmara', tot el profund que sigui, per justificar quina ha estat la seva actuació i que, en el final, pel procediment que correspongui en el seu moment la 'Càmara' pugui decidir 'damunt' l'actuació del Govern. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Jeroni Saiz. D. Francesc Triay, vol fer ús de la paraula? No. 'Entonces', Srs. Diputats. Vol intervenir D. Jeroni Albertí?

JERONI ALBERTÍ:

No, Sr. President, només és per demanar que es voti per separat la primera, si ja s'ha acceptat l'esmena i que es voti per separat l'esmena presentada pel Grup Nacionalista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Aquesta Presidència ha entès que el Sr. Triay feia seva la proposta del Grup Regionalista, d'esmena de modificació; també ha entès aquesta Presidència que el Grup Socialista feia seva l'esmena d'addició del Grup d'Esquerra Nacionalista, en part, la primera part de l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Nacionalista. Per tant, jo crec que bastaria una sola votació i seria suficient perquè quedaria molt clara. El que sí podem fer és donar lectura a allò que es votaria, a l'esmena definitiva.

JERONI ALBERTÍ:

Respectuosament, Sr. President, fent ús del nostre Reglament, deman i pens que no se'm pot negar que es voti per separat.

PRESIDENT PARLAMENT:

Digui, Sr. Pons.

FELIX PONS:

Sí Sr. President, tractant-se d'una esmena d'addició, entenem que no hi ha cap inconvenient perquè la part que es pretén afegir sigui votada separatament del 'reste' de l'esmena.

PRESIDENT PARLAMENT:

Correcte; aquesta Presidència tampoc té cap inconvenient. 'Entonces', Srs., passam a la votació, i en primer lloc, se sotmet a votació la part proposant. Els Srs. Diputats que votin a favor que es posin drets, per favor. Que es posin drets els Srs. Diputats que votin a favor de la part proposada de l'esmena modificada pel Grup Regionalista, que diu, els ha quedat ben clar, o no les queda clar, eh? Es llegeix. Sra. Secretària, vol donar lectura al text complet?

CATALINA ENSEÑAT:

La proposta d'acord, doncs, quedaria així: «Que el Gobierno de la Comunidad Autónoma reconsidere su acuerdo de 22 de Agosto pasado de aprobación definitiva de las normas subsidiarias de planeamiento de espacio natural de Es Trenc-Salobrar de Campos, mediante resolución cuyo contenido asegure la protección integral del área que fue objeto de suspensión de planeamiento por acuerdo de 24 de Febrero pasado, por el Consejo Ejecutivo del Consejo General Interinsular».

PRESIDENT PARLAMENT:

Correcte. Els Srs. que votin a favor d'aquesta proposició, que s'aixequin, per favor. Vol recomptar? Poden seure, per favor. Els Srs. que voten en contra d'aquesta proposició es volen aixecar, per favor. Poden seure, per favor. Queda aprovada per 33 vots a favor i

21 en contra. Passam a la lectura de la segona part que se sotmetrà a votació.

CATALINA ENSEÑAT:

Quedarà afegit: I que iniciï la tramitació legal per tal que l'espai d'Es Trenc i Salobrar de Campos siguin declarats Parc Natural, fent les gestions pertinents a fi que sigui I.C.O.N.A. l'organisme que s'encarregui de la protecció i administració.

PRESIDENT PARLAMENT:

No, és fins a Parc Natural, és fins a declarats Parc Natural. Correcte. Ha quedat clar. Srs. Diputats? Els que votin a favor que s'aixequin, que es posin drets els que votin a favor. Els que voten en contra que es posin drets, per favor. Poden seure. Queda la segona part 'retxaçada' per 25 vots que han estat a favor en aquest cas, i 29 en contra. Demana la paraula el Diputat Sr. Serra per una qüestió d'ordre, m'imagino.

SEBASTIA SERRA:

Esquerra Nacionalista vol explicar el seu vot afirmatiu a la primera part, d'acord amb l'esmena presentada pel Grup Regionalista de les Illes. Si bé, evidentment, la puresa de la nostra posició havia d'haver estat l'abstenció. Perquè, Sres. i Srs. Diputats, ha de quedar constància que dins el concepte de protecció integral i després de l'explicació donada aquí, de totes les passes del Grup Regionalista de les Illes, està clar i s'ha dit contundentment a veure si la urbanització millorava o empitjorava i, per altra banda, hem d'entendre que dins el concepte de protecció integral i tal com s'ha aprovat aquesta resolució hi pot haver encara alguna urbanització autoritzada, si bé potser sigui més petita de les que actualment s'havien autoritzat; per això Esquerra Nacionalista, feel també a haver estudiat amb coherència els recursos de reposició, tant el del Consell de Mallorca com els d'altres Grups, tots el que hem pogut conèixer els hem estudiat, hem pensat que havíem de fer l'esmena d'addició, ho hem explicat. Hem comprès també que el Grup Socialista no acceptà la part d'I.C.O.N.A. per allò d'intentar arribar a un acord transaccional i enteníem que aturant-nos en la qüestió del Parc Natural es podien llimar certs aspectes. Però s'entengui, i així ho entén Esquerra Nacionalista, que la lluita pel Parc Natural és bàsica per garantir d'una vegada per totes que l'espai d'Es Salobrar i Es Trenc sigui definitivament protegit.

2.—d)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra Busquets. I passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, que és la Proposició No de Llei n.º 378 presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a les normes subsidiàries d'espais naturals Torrenteres i Penya-Segats de la costa Sud de Ferreries, Menorca. Per defensar la Proposició No de Llei té la paraula el Sr. Carreras. Disposa de deu minuts per a la seva exposició.

CARRERAS:

Gràcies, Sr. President, Srs. Consellers. Bé, en pri-

mer lloc, jo voldria dir que el debat que es tindrà a continuació possiblement sigui una espècie de repetició del que fins ara ha tingut lloc, però s'ha de fer constar que hi haurà uns aspectes diferencials que seran els que principalment exposaré en aquesta primera exposició de fets. Aspectes diferencials, bàsicament, són que tractam d'una altra illa diferent a la de Mallorca, que tractam d'un problema diferent, emperò, tal vegada es tracta d'un espai natural d'una importància, tal vegada infinitament molt superior a la que fins ara aquí s'ha debatut en aquesta 'Càmara'. Per tant, voldria tocar la sensibilitat de les persones que puguin tenir en efecte decisiu i decisor en el final d'aquest debat. En primer lloc, voldria dir que el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma va acordar el 22 d'agost passat l'aprovació definitiva de les normes subsidiàries d'espais naturals, coneguts o denominats a l'expedient de tramitació Torrenteres i Penya-Segast de la costa sud de Ferreries, quedant 'excluits' sense cap explicació ni justificació uns paratges importantíssims coneguts o denominats Santa Maria i Son Fonoll situats entre el barranc d'Algendar i d'Algendarret, els quals estaven incorporats dins l'àrea objecte de suspensió de planejament acordada pel Consell Executiu del Consell del C.G.I. en 'fetxa', en data 24 de febrer d'aquest mateix any. Aleshores governava el partit U.C.D. És possible que la majoria dels Srs. Consellers d'aquesta 'Càmara' no coneguïn aquest paratge, del qual a mode esquemàtic voldria exposar les seves característiques principals i els assegurar que quedaré molt curt perquè definir tot aquest paratge únic i irrepetible a tot o tal vegada, o a gran part de la geografia de les Illes Balears, difícilment el podríem trobar. Es tracta de dos barrancs, el barranc d'Algendar i el barranc d'Algendarret que recorren paral·lelament fins a la Cala que molts de vostès coneixeran, Cala Galdana. Els referits barrancs estan separats per una plataforma superior d'un 250 metres d'amplària, o sigui, una plataforma, una llengua, una espècie de península que s'introdueix pel centre dels dos barrancs i que té una llargària aproximada de dos kilòmetres i mig. Aquesta plataforma superior és la que es pretén urbanitzar. Per la qual cosa aquest Govern l'ha 'excluida' de la zona de protecció contemplada per la delimitació definida per l'anterior C.G.I. com espai protegit. De la importància ecològica dels barrancs és evident, és una figura, la figura principal i tal vegada la figura més contemplada, més mimada i més protegida en el Pla Provincial; i crec que és conegut de tots els Srs. Consellers aquest esperit que sempre hi ha hagut de cara als barrancs, a pesar que moltes vegades els donin finalitats molt diferenciades a l'esperit del que haurien d'esser en sí, una conca hidrogràfica. Ja he dit que no hi ha cap lloc possiblement de tota Menorca que pugui reemplaçar aquests dos barrancs. Contenen gran quantitat d'espècies animals i la major representació faunística que es troba allà s'hi troba allà concretament. Algunes espècies que comencen a esser rares a totes les Illes, com poden esser tortugues, aus de rapinya, serps d'aigua, etc. etc. etc. El contingut de plantes és també riquíssim i variadíssim i també d'una qualitat encara supe-

rior a la qualitat faunística. Les comunitats vegetals són prou variades i algunes rares i desconegudes. En els Penya-Segats hi ha cantonades, aproximadament, deu espècies d'endemismes, de plantes endèmiques, que no es troben a arrel de les Illes ni a arrel del món. Tots aquests animals viuen encara allà en bona harmonia degut a la presència, que la presència humana no ha estat fins ara, o ha estat més bé escassa i són respectats els processos ecològics necessaris. Els dos barrancs formen un ecosistema complementari per la seva proximitat i relació indiscutible. Els voltants dels barrancs, a la part litoral, o sigui, concretament a la zona de Cala Galdana, ja hi ha urbanitzada una superfície de dos-cents trenta mil metres quadrats. Hi ha un pla parcial complementari en fase molt avançada a 'incluir' dins el pla general d'ordenació del terme de Ferreries, que comprèn una superfície de 485.000 metres quadrats i ara es pretén afegir aquesta zona que, en principi, ha quedat desprotegida i que té una superfície també, de 475.000 metres quadrats, o sigui, bastant similar a l'anterior, i aquesta zona és la que nosaltres volem preservar o protegir. S'ha de dir que la totalitat de la urbanització aquesta seria superior a la que fins ara s'ha debatut, o sigui la d'Es Trenc. Creim que és ben evident que es tracta de projectes quasi diríem que monstruosos. Un dels partits representats en aquesta Cambra per defensar en consciència i, en principi, creim que ho ha fet bé a la seva Illa o sigui, a l'Illa de Menorca, ha votat en contra de la urbanització d'Es Trenc o al 'menos' ha pretès fer creure o donar aquesta impressió emparat en un informe d'I.C.O.N.A. Per molts de mallorquins, aquest informe resultava aleatori i innecessari, perquè ja sabien objectivament o bé intuïtívament la importància del paratge. A Menorca, l'opinió pública no ha exigít informe d'I.C.O.N.A., no l'ha exigít per valorar la importància dels barrancs afectats, no l'ha exigít perquè en té plena consciència. Els grups ecologistes, 'incluïda' la força nova coneguda per G.E.M., la coordinadora per la defensa del barranc d'Algendar, la majoria d'Institucions i Associacions cíviques i gran part de la població s'han manifestat reiteradíssimament per diferents mitjans a favor de la conservació integral del paratge objecte d'aquesta proposició no de llei. Tampoc s'ha tingut en compte l'opinió del Consell Insular de Menorca, crec que és un fet bastant lamentable i bastant greu. Tant de l'anterior corporació, que el 14 de febrer va votar per unanimitat a favor de la protecció, 'incluïts' els vots del Grup aquí no majoritari sinó igualitari, A.P., o sigui que A.P. fa uns mesos va votar a favor de la protecció d'aquesta zona, ara sembla que està en contra, no comprenem per què. L'actual majoria del Consell s'ha manifestat a favor de la protecció de les finques Santa Maria i Son Fonoll i per tant dels barrancs, com ja s'ha dit repetidament. La memòria de les normes subsidiàries indica, bé açò, aquest tema me l'ha trepitjar un poc el Sr. Jeroni Albertí, quant als objectius existents a l'estratègia mundial «para conservación del medio ambiente que se adjuntan en las páginas siguientes son asumidas por las normas subsidiarias» per poca lectura que es faci a l'estratègia mundial crec que ja quedaria automàti-

cament desqualificat tot aquest tema. Si s'hagués contemplat l'estratègia, difícilment s'hagués duit endavant mínimament aquesta qüestió i s'hauria d'"excluir" i no s'hauria ni 'siquiera' ni de discutir en aquests moments. Per tant, esperam i demanam que el Govern de la Comunitat Autònoma reconsideri el seu acord de 22 d'agost passat, d'aprovació definitiva de les normes subsidiàries de planejament dels espais naturals Torrentera i Penya-Segats de la costa Sud de Ferreries i que siguin acceptats els recursos de reposició presentats demanant així l'autèntica voluntat de protecció dels paratges que autènticament ho mereixen.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Esquerra Nacionalista.

SR. LAFUENTE:

Una qüestió d'ordre. Jo volia posar de manifest a la Mesa si s'ha 'donat compte' que d'acord amb l'article 155 i el 143 aquesta Proposició No de Llei no es pot discutir avui perquè pot tenir vici de nul·litat. És a dir, l'article 155 ens diu: Per a la inclusió de les Proposicions No de Llei a l'Ordre del Dia corresponent s'ajustarà al que es disposa respecte de les interpellacions a l'apartat 2on. de l'article 143 d'aquest Parlament. I l'article 143 d'aquest Reglament diu d'una manera concreta que no es pot, a cap Ordre del Dia, no s'hi podran incloure més de tres Interpellacions d'un mateix Grup Parlamentari. La situació és difícil perquè cream una situació complicada.

PRESIDENT PARLAMENT:

No Sr. Lafuente. Precisament la Junta de Portaveus que va tenir en compte això, quan va fer l'Ordre del Dia, hagués pogut fer tres ordres del dia, una per avui, una per demà, una per passat demà; es va enviar un telegrama; 'sin embargo', es va considerar que per raons d'economia anàs d'aquesta forma, això per un costat. Per l'altre costat, també per un principi d'economia processal es va proposar que avui es duria poc més o manco més de la meitat dels temes que tenim que són catorze, i estam en el punt darrer de l'Ordre del Dia d'avui; per tant, crec que aquesta Presidència que ho va proposar a la Junta de Portaveus i va ésser acceptat, 'pues' juntament feim l'Ordre del Dia, ho varem fer en aquest sentit a pesar de tenir en compte el Reglament.

SR. LAFUENTE:

Jo, l'únic que vull dir és això, que es tengui en compte perquè el dia de demà, si hi ha un vici de nul·litat, hi ha qualcú que formalitza qualche recurs, podrien tenir dificultats, res més. El Grup Parlamentari que jo represent no té cap inconvenient en que es plantegi, però és interessant posar-ho damunt la taula.

PRESIDENT PARLAMENT:

Té la paraula D. Fèlix Pons.

FELIX PONS:

Sí, Sr. President; efectivament, hi ha unes normes

que regulen el 'cupo', per dir-ho així, d'interpellacions i iniciatives parlamentàries que es poden establir i si un Grup Parlamentari, qualsevol, s'oposa a que se superi aquest límit o barrera, se li ha de respectar la seva objecció. Però l'article 66 diu que la Junta de Portaveus, per unanimitat, pot incloure a l'Ordre del Dia els temes que cregui convenients; aquests acords de la Junta de Portaveus, com tots fins ara, afortunadament, va ésser aprovat per unanimitat, també amb el vot a favor del representant del Grup Regionalista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció. Hi ha cap inconvenient que continuem i acabem?

SR. LAFUENTE:

No n'ha cap inconvenient, l'únic que jo vull dir, que l'article 143 diu: a cap Ordre del Dia, d'una manera forçosa no es pot incloure més de tres, això és el que dic, res més; per part nostra podem seguir i nosaltres no interposarem cap recurs.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, continuarem i acabarem. Sr. Serra Busquets, vol intervenir?, Sr. López Casanovas, vol intervenir?

LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President, Srs. Diputats. Per si hi podia haver un inconvenient en l'acceptació d'aquesta proposta no de llei, el Grup d'Esquerra Nacionalista vol deixar molt clar que, amb molt de gust, acceptaria assumir aquesta proposta no de llei, posat que pensam de votar-la a favor. I pensam també que és molt coherent que sigui tractada dins el Ple d'avui, precisament perquè, d'alguna manera, és una proposta no de llei paral·lela a la que hem debatut fa una estona. També podríem començar, naturalment, fent una referència a l'estratègia mundial per a la conservació de la natura. Podríem fer referència a tots els acords que ha firmat l'Estat Espanyol i que són invocats en el preàmbul de la memòria informativa i justificativa de les normes subsidiàries. Però no el farem, no el farem perquè les Senyories, si em val dir-ho així, ja estan una mica assabentades, una mica no, absolutament assabentades del que aquestes normes contenen. Que ho sàpiguen no vol dir que ho tinguin en compte en alguns casos. Volem dir clarament que rebutjam l'actual suspensió de Planejament General de Ferreries i les normes subsidiàries perquè afecten espais mínims en nombre i en extensió; i perquè no els contemplen dins una estratègia de protecció equilibrada tant a nivell del mateix espai concret com a nivell de tot el municipi, de l'illa sencera. L'estratègia que nosaltres hem definit sempre dins Menorca i que volem fer avinent al Parlament és que no es tracta mai per establir una protecció correcta el fet de crear espais de protecció singular, el fet de crear unes normes subsidiàries com a mesures, com una panacea a tot el problema que planteja la protecció de la natura. El fet de disposar d'un inventari obert d'espais naturals de protecció especial, no significa que

s'hagin elaborats amb els corresponents criteris que l'estratègia mundial i espanyola sobre política «medio-ambiental» dictaminan. En efecte, em vull referir a la pàgina dos de la memòria normativa on es constata que per tal d'aconseguir la resta d'objectius proposats per l'estratègia del medi ambient s'haurien d'efectuar els estudis corresponents per a la conservació d'espais, protecció dels sòls, etc. realitzats per tècnics competents; estudis, no cal dir-ho, que es noten a faltar abans de vincular les accions assenyalades per les normes subsidiàries amb els objectius que elles mateixes es proposen, amb la contradicció subsegüent entre objectius generals i mesures concretes. Aquesta suspensió al nostre criteri resulta també inconseqüent amb els criteris de la pàgina 6 de la memòria normativa, ja que no es pot ésser eficaç en la conservació si es proclama que amb aquestes normes subsidiàries s'estan deixant sense protecció un gran nombre d'espais naturals que mereixen ésser considerats d'especials i que són essencials per a protegir i preservar aquests elements singulars, com també per al manteniment i la regeneració de la major part dels sistemes naturals localitzats a la conca hidrogràfica, que no descriuré perquè els Consellers que estan en el Govern de la Comunitat Autònoma deuen conèixer i perquè, en definitiva, ja el que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha explicat a bastament. A més a més, l'esmentat desampar no queda justificat per un estudi rigorós que demostrï que els espais deteriorats fins ara no són susceptibles de recuperar, de recuperar-se en profit de la collectivitat. Si les normes subsidiàries que els deixen sense protecció, ja els consideren com a irrecuperables, estan pagant, al nostre entendre, un cost excessiu en comparació amb el valor d'allò que es pretén recuperar amb aquestes normes subsidiàries. Aquesta suspensió ve regulada per un concepte de paisatge preservat que permet, encara que amb certs condicionaments, la construcció de vivendes rurals fins a 600 metres quadrats de superfície d'ocupació, extensió molt adequada, no per xalets precisament, sinó per casals més amplis. Així mateix, també permet la construcció d'altres edificacions o càmbrids susceptibles d'esdevenir urbanitzacions en zona rústica o noves formes d'urbanitzar; i aquesta permissivitat dins les espais anomenats de paisatge preservat fa que no es contempli amb les mesures cautelars necessàries per a fer front a les desviacions o canvis bruscs del sòl i de l'espai, és a dir, per evitar l'especulació; la suspensió de planejament que qüestionam ve reculada per unes qualificacions d'ús del sòl, que no es corresponen amb la realitat tradicional variada de Menorca; ni són resultats d'una avaluació de les possibilitats del nostre sòl; demanam també una atenció específica a la Conselleria d'Ordenació del Territori perquè sigui respectuosa amb aquesta tradició variada i multiforme de l'edificació dins el camp menorquí. En definitiva, rebutjam la suspensió de planejament general de Ferreries i les seves normes subsidiàries perquè, fins i tot amb les previsions de suspensió i protecció millors, no es podrà conservar amb eficàcia cap espai, ja que en àrees tan petites com les zones afectades per la suspensió que, evidentment, hi són,

són inaplicables les actuacions que assenyala l'estratègia del medi ambient i l'estratègia espanyola sobre política medio-ambiental. Reservar per a l'agricultura els sòls fèrtils, els barrancs, les comes, les valls; per conques hidrogràfiques, protegir les zones altes de les conques hidrogràfiques per tal de garantir després les barres naturals contra la contaminació; protegir les maresmes, els aiguamolls i zones costaneres; controlar els abocaments de contaminants i regular l'ús de productes químics tòxics, que tot es podria donar; no forma part de l'estratègia que presenten les normes subsidiàries del Govern Autònom. Més clar encara, rebutjam la suspensió de planejament perquè no és un resultat rigorós de cap estratègia de conservació del medi ambient seriosa, sinó d'una estratègia de proposar-se la inutilitat de la suspensió com a mesura per impedir el procés urbanitzador a llocs on han estat víctimes de l'interès obstinat en l'explotació del medi ambient i dels altres recursos que se'n deriven; obstinadament, sí, perquè com tots sabem hi ha una situació realment caòtica dins una que era la perla del Mediterrani qualificada de totes les platges de les Illes, és a dir, de Cala Galdana. Per tot això abans esmentat, l'Agrupament d'Esquerra Partit Socialista de Menorca, a Menorca, va ésser de l'opinió, i així ho va presentar com un recurs de reposició davant la Conselleria d'Urbanisme i Ordenació del Territori, que es fes una real suspensió de planejament des dels organismes supramunicipals perquè es protegís efectivament la conservació del medi insular, però que afectàs globalment, no amb la sectorialització i amb l'escadusseria amb què es presenta segons les normes subsidiàries actuals. Normes subsidiàries que, com aquí ja s'ha dit, contravenen i posen en contradicció els mateixos criteris que tenien els Grups dominants en aquests moments i que poden exercir democràticament l'acció de Govern però que, en cap moment, poden quedar salvats per damunt el foc i les brases d'unes accions realitzades anteriorment; m'estic referint al vot unànim que el Sr. Benjamín Carreras també ha citat aquí dins referint-se al Consell Insular de Menorca. Consideram que l'actuació de l'executiu del Consell General, del Govern Autònom i especialment en la política d'ordenació del territori és lesiva a la protecció del medi ambient menorquí. I jo em deman, recordant unes paraules que el Sr. Cañellas amablement va tenir a bé a dir a la primera visita que va retre a Menorca, on s'especificava que les Illes Menors, que són les que, molt més que Mallorca, disfrutaran de les bondats del règim autonòmic, si aquestes paraules es tradueixen en que les bondats de que disfrutarem seran aquestes; realment, realment, encara tal vegada ens estimarem més venir a plantar una estada en Es Trenc de Mallorca. Per acabar voldria fer una referència molt clara a actuacions que han precedit el debat sobre Es Trenc. Permetre tot allò que beneficiï una zona i impedir tot allò que l'espeny és l'atenció que el Grup Regionalista ha pasat a consideració de tots els parlamentaris, estam molt d'acord amb aquesta idea, i esperam que, per coherència i per solidaritat amb nosaltres també aplicarà amb el seu vot en el cas de Son Fonoll i Santa Maria. Nosaltres volem

que el Parlament sigui una 'càmara' de resonància de les inquietuds populars; volem, per tant, reclamar, des d'aquí, a tots els grups, la solidaritat dels pobles de Mallorca i d'Eivissa, amb una problemàtica que és sentida i viscuda per molts menorquins, per molts menorquins que, en definitiva, no poden circumscriure, no poden estar d'acord 'amb' circumscriure una actuació de medi ambient només a una àrea determinada. Menorca és una illa i és una illa petita, i és una illa fràgil i, en definitiva, l'actuació de protecció s'ha de fer a nivell global, a nivell d'illa. Es tracta, en definitiva, que Son Fonoll i Santa Maria no deixin d'ésser verges; en definitiva es tracta, Srs., que l'actuació de la Conselleria d'Ordenació del Territori sigui una autèntica actuació protectora i no una actuació destructiva, com sembla que es planteja a tot arreu.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. López Casanovas. Pel Grup Regionalista de les Illes té la paraula el Sr. Triay. Disposa de deu minuts, Sr. Triay.

TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Abans d'anunciar el vot que el nostre Grup Regionalista aportarà sobre aquest Projecte no de llei voldriem dir i fer referència a unes dades que aquí no s'han donat, que crec del tot importants. Aquí s'ha començat a parlar de l'acord de dia 24 d'agost; quan crec important anar un poc enrera i mirar des d'octubre del 82 la tramitació que sobre aquesta temàtica s'ha duit. Dins octubre del 82, la Conselleria d'Ordenació del Territori del Consell General Interinsular va remetre a l'Ajuntament de Ferreries el Projecte de Suspensió de Planejament de la zona aquesta concreta, de les torrenteres i 'acantilats' de la costa Sud de Menorca. Segons el reglament de planejament hi havia un mes perquè els organismes interessats poquessin allegar qualsevol temàtica sobre aquest assumpte. Concretament, l'Ajuntament de Ferreries va considerar innecessari formular alegació alguna perquè considerava que estava dins les seves normes i dins la seva manera d'actuar segons el pla general que pensaven abordar a Ferreries. Sí, en canvi, ho va fer el Consell Insular de Menorca que, dins el 'plaç' legal i corresponent, la Comissió de Govern del Consell Insular de Menorca va acordar dia 27 d'octubre del 82, per tant dins el 'plaç' legal per fer-ho va informar favorablement, informar favorablement, el projecte de suspensió de 'plan' tal i qual se li havia enviat en aquell moment per la Conselleria d'Ordenació del Territori. 'Bueno', és llavors quan el febrer del 83, en una sessió feta en el Consell Insular de Menorca, s'acorda ratificar l'acord que, en el seu dia, s'havia fet dia 27 d'octubre del 82, però en què es proposa i s'amplia dins la suspensió del planejament altres zones de Santa Maria i Son Fonoll. Per tant, s'ha de dir, clarament i legalment, que, amb aquest acord, es desvirtua i modifica l'àmbit d'aplicació de la proposta que, en el seu dia, havia acordat el Consell Insular de Menorca. Llavors el Consell Executiu, aquí a Mallorca, en la sessió de dia 24 de febrer, acorda, sense nous tràmits admi-

nistratius, suspendre la vigència del planejament general de Ferreries amb els acords adients i afegits que va fer el Consell Insular de Menorca. És aquí quan l'Ajuntament de Ferreries, per tant, quan veu que, desvirtuant l'acord que en el seu dia va fer el mes d'octubre del 82, interposa un recurs de reposició que es va a fer a dins un ple, dia 14 d'abril de l'any 83 i que va ésser aprovat majoritàriament per tot l'Ajuntament de Ferreries. A partir d'aquí és quan ja el nou Govern, a la vista de la documentació presentada abans i d'aquesta que se li va enviar per l'Ajuntament de Ferreries, sembla ésser, segons criteris seus, això ja és cosa del Govern, no és cosa nostra, sembla ésser que va acceptar el recurs de reposició que va fer l'Ajuntament de Ferreries. Per tant, i a arrel d'aquest recurs de reposició el nou Consell Executiu accepta el planejament tal i com havia estat inicialment aprovat i ratificat pel Consell Insular de Menorca, l'octubre del 83. Nosaltres no volem entrar, el Grup Regionalista, no voldrà entrar en sí o no s'havia d'ampliar o no les torrenteres i els 'acantilats' de la costa sud de Menorca i concretament de la zona de Ferreries, però també volem dir que nosaltres creïm i no 'apoyarem' aquesta Proposició de Llei del Grup Socialista; creïm que, en definitiva, la problemàtica, la solució l'ha de donar el Govern i, per tant, la nostra postura, perquè creïm que legalment i jurídicament la tramitació feta per l'Ajuntament de Ferreries és correcta, es va fer amb el temps legal que tocava i no així el del Consell Insular de Menorca; creïm per tant, i així farem el de no 'apoyar' aquesta llei, que compet al Govern concret de la Comunitat Autònoma, el sí o no acceptar aquests possibles recursos que, entenem que creïm i alguns que serien possibles i viables, però que el nostre Grup no vol posar en aquests moment en entredit en sí o no aplicarà. Per tant, bàsicament, per temes, jo diria de tramitació i jurista-legalistes sobre la temàtica no 'apoyarem' la Proposició de Llei del Grup Socialista i, per tant, deixam al Govern en concret que agafi o accepti en part o de totes aquest recurs de reposició que el Grup Socialista presenta. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies D. 'Cristóbal' Triay. Pel Grup Popular, D. Fernando Saura. Disposa de deu minuts.

FERNANDO SAURA:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Bueno, después de todas las intervenciones de todos los Diputados, tanto en el tema anterior como en éste, ya poco queda que decir; parece ser que todos han dicho ya todo lo que yo tenía escrito, así es; bueno, y sin embargo, sí, quiero decir entonces que si nos remitimos realmente a la Constitución y al Estatuto de Autonomía, podemos decir y observamos que la ordenación del territorio en las Islas Baleares constituye una competencia exclusiva de la Comunidad Autónoma. Corresponde, por supuesto, al Parlamento de las Islas Baleares la potestad legislativa y al Gobierno de la Comunidad la función ejecutiva. Con esta Proposición No de Ley se pretende imponer, y lo digo así de claro, im-

poner, al Gobierno la resolución de unos recursos de reposición en un sentido ya predeterminado. Nuestro Grupo entiende que el Parlamento no puede adoptar este tipo de acuerdos ya que el Gobierno tiene competencia exclusiva y excluyente para resolver el recurso de reposición interpuesto con sometimiento tan sólo a la legalidad y únicamente el poder judicial podrá revisar el acierto o no de su decisión en relación con la legalidad vigente. Como he dicho antes, no tengo nada más que decir, únicamente decir que nuestra postura es la de no aceptación de esta Proposición No de Ley. Bueno, y a título de anécdota y contestando, quizás para quitar un poco de tensión; contestando al Diputado López Casasnovas, decirle que sí estamos de acuerdo en que Santa María continúe siendo virgen, pero no así Son Fonoll. Muchas gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gracias Sr. Saura. 'Bueno' no havent ... el Govern, pel Govern vol intervenir D. Jeroni Saiz.

JERONI SAIZ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, només dues paraules per justificar la postura del Govern que, naturalment, sense necessitat de més explicacions, serà exactament la mateixa que hem exposat en el punt anterior. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Vol replicar al Govern, Senyor ...?

SR. CARRERAS:

Bé, en principi, jo no he volgut entrar en qüestions perquè crec que hagués cansat molt, després d'aquest debat tan llarg que hi ha hagut. Simplement contestar al Diputat Sr. Triay que, segons tenc entès, es feia, el Ple del Consell Insular de Menorca no va prendre cap acord més que 'apoyar' i acordar les limitacions acordades pel Consell Insular i pel C.G.I. El Consell Insular concretament en 'fetxa' en data 14 de febrer i el C.G.I. de 24 de febrer del mateix any; per tant, crec que tot això que he dit no té massa objecte. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Diputat, i passam seguidament a la votació. Sr. López Casasnovas, per allusions?

LÓPEZ CASASNOVAS:

Molt breu, només per deixar clar també i recordar al Conseller, al Diputat Triay Humbert que l'Ajuntament de Ferreries, efectivament, va presentar recurs de reposició dia 14 d'abril del 83; però, si no record malament, aquest era per acceptar una situació de fet que es donava a aquesta zona d'una, però alerta, d'una zona que estava tocant la platja de Cala Galdana i no en absolut hi va haver unanimitat perquè la suspensió de planejament passàs a la zona de Santa Maria i de Son Fonoll. Aquí s'ha remès per part del Diputat Sr. Saura a la Constitució i a l'Estatut i, efectivament, les dues Cartes Magnes del nostre ordenament diuen

que l'ordenació del territori és competència exclusiva, pròpia de la gestió de Govern, l'ordenació del territori sí, però entenem que en cap moment la destrucció del territori. El Parlament, s'ha dit aquí, no pot adoptar aquests tipus d'acord, però jo crec que dins un sistema parlamentari democràtic, el Parlament controla l'acció del Govern i té coses a dir al Govern, i el Govern després ho accepta o no ho accepta, i ha de ser responsable de la no acceptació o de l'acceptació del sistema.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. I passam seguidament, Srs., a la votació. De manera que els Srs. Diputats que estiguin a favor de la Proposició No de Llei que es posin drets per favor. Poden seure. Els Srs. Diputats que votin en contra de la Proposició No de Llei que s'aixequin per favor. Poden seure. El resultat de la votació dona 25 vots a favor i 29 en contra. Queda rebutjada la Proposició No de Llei. I en aquest moment se suspèn la sessió que es recomençarà demà horabaixa a les cinc hores, demà horabaixa a les cinc. Em demana la paraula?

SEBASTIA SERRA:

Perdoni, Sr. President, però nosaltres, donat que l'Ordre del Dia està bastant avançat, proposariem que fos a les sis perquè si és a les cinc, fins i tot la raó de les autoritats que han d'anar a una festa, les serà difícil esser aquí.

PRESIDENT PARLAMENT:

S'accepta pels Srs. Diputats?

SEBASTIA SERRA:

Bono, sí, sí, ja sé que la Junta de Portaveus ho ha tractat però és que, presentam a la reconsideració, donat que està molt avançat l'Ordre del Dia, i no veim perquè fer ...

PRESIDENT PARLAMENT:

Nosaltres consideram, això lamentant-me, com que no hi ha unanimitat, hem d'atendre'ns al criteri que tenia acordat la Mesa amb la Junta de Portaveus, Srs., demà horabaixa a les cinc de l'horabaixa.

2.—e)

PRESIDENT PARLAMENT:

Recomença la sessió. Es tractarà, en primer lloc, la Proposició No de Llei n.º 396, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la normativa vigent pels escorxadors i el compliment d'aquesta. En defensa d'aquesta Proposició No de Llei té la paraula el Sr. Garcías. Disposa de deu minuts.

SR. GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Seré molt breu perquè crec que dur aqueixa Proposició No de Llei a aquest Parlament quan és que intentar que el Govern faci complir una normativa, no cal que tenguí moltes explicacions. Però a pesar de tot intentaré donar quines han estat les motivacions de que nosal-

tres presentem aquesta Proposició No de Llei. La motivació de la presentació d'aquesta Proposició No de Llei ve donada perquè el Govern de la Comunitat Autònoma ha estat utilitzant aqueixa normativa com «és la de l'oreig» per anar contra determinats escorxadors; fent complir la normativa a uns mentre als altres no els fa complir. Nosaltres creim que el que ha de fer el Govern és fer complir l'article 31 del Reglament Tècnic Sanitari de 'Mataderos', 'Salas de Despieces', 'Centros' de Contractació i 'Almacenament' i distribució de carn, del Butlletí Oficial de l'Estat extractat de quatre de febrer del 77; on es fa referència a l'oreig és a l'article 31 que diu, i ho llegiré en castellà: «Finalizadas su preparación, las canales y despojos serán sometidos inmediatamente a tratamiento frigorífico de oreo por los sistemas de refrigeración del matadero para hacer descender su temperatura en el centro de la pieza, al menos hasta 7 grados centígrados en las canales y 3 grados centígrados en los despojos; y en un tiempo máximo de 24 horas». Això és el que diu l'article 31 de l'esmentada, esmentat Reglament. Per això creim que tots els escorxadors de les Illes ho han de complir, ho han de complir tant els escorxadors municipals com els escorxadors privats i no podem fer la diferència entre escorxadors municipals i escorxadors privats, sinó que hem de fer la diferència entre escorxadors municipals i escorxadors generals frigorífics. Això ve a arrel que pareix que el Govern no té molt clar aquesta diferència, perquè el que sí existeix són 'mataderos' generals frigorífics que estan en mans de propietat privada i 'mataderos' generals frigorífics que estan en mans de propietat pública, però tots dos segueixen essent 'mataderos' generals frigorífics i tots dos han de complir la normativa; i això tampoc té res 'que' veure amb la ubicació aquí on estiguin. Hi pot haver un 'matadero' general frigorífic que estigui a una població molt petita i que sigui 'matadero' general frigorífic i al mateix temps sigui municipal i ha de complir aqueixa normativa. Ara, hi ha uns 'mataderos' municipals com bé detalla la llei que no ho han de complir, però aquests són 'mataderos' municipals i no té res 'que' veure el que, no té res 'que' veure que no l'hagin de complir perquè siguin privats o municipals. Aqueixa aclaració ve a arrel, com havia dit abans, de que pareix que a unes declaracions de premsa on es va fer un 'lio' la premsa o vostès no es varen explicar bé. Jo, el que demanaria, si vostès deixen d'utilitzar a la seva conveniència la normativa i, en canvi, fan complir a tots els escorxadors generals frigorífics que hi ha a les Illes, siguin propietat municipal o siguin propietat privada, s'evitaran el problema de notes de premsa que després han de ser desmentides pel President, i tendran la satisfacció d'haver complit amb el seu deure. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Garcías. No s'han presentat esmenes, en conseqüència intervendran tots els Grups que ho vulguin fer de menor a major. En primer lloc, pel Grup Esquerra Nacionalista, demana la paraula el Sr. Casasnovas. D. Joan López, té vostè deu minuts, eh.

LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President, Srs. Consellers, em sembla que estam davant un tema que és una obvietat. El Govern té competència per fer complir la llei i l'ha de fer complir. Però les obvietats a vegades és convenient que es recordin perquè també era una obvietat que la terra es movia i va 'tardar' molts d'anys a ésser admesa, concretament l'any passat, es va qualificar de bell nou la desqualificació que s'havia fet a Galileu. Està bé que es recordi per tant al Govern que ha de fer complir la normativa vigent en matèria d'escorxadors i d'altres. Sabem que l'Estat Espanyol ha estat un dels estats que més lleis i normatives d'Europa ha desenvolupat fa molts d'anys, permetran que recordi un Projecte de Llei que va sortir en el Butlletí Oficial de l'Estat que regulava el tamany que havien de tenir les tomàtiques que es duen a l'exportació des de les Illes Canàries; realment fer una llei per aquest tema potser era excessiu. Convendria molt que superàssim aquí, per tant, des del Parlament, velles etapes en que les lleis i les normes servien per fer exercicis d'esquivar-les, exercicis, en definitiva de driblatges. L'article 31 del Reglament dels escorxadors deixa clara quina és l'actuació que s'ha dur en matèria de l'oreig de la carn i, en conseqüència, no només l'article, l'article 31, sinó tots els altres haurien d'ésser complerts pel Govern i per tots els organismes públics; en definitiva, em sembla que aquesta proposta no de llei és oportuna quant que el tema està d'actualitat, però que incideix sobre una obvietat claríssima.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. López Casasnovas. Pel Grup Parlamentari Regionalista? Pel Grup Popular? D. Andreu Mesquida disposa de deu minuts.

ANDREU MESQUIDA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Seré molt breu perquè el Grup Parlamentari Popular d'aquesta Cambra accepta i recolza aquesta Proposició No de Llei; per tant, la votarà favorablement, perquè és una de les obligacions del Govern i de l'administració el donar compliment i fer complir la legislació vigent entorn als escorxadors. Per tant aquest Grup Parlamentari n'està totalment d'acord, amb la Proposició No de Llei que presenta el Grup Socialista d'aquesta Cambra. Volem al mateix temps fer arribar al Grup Parlamentari Socialista l'agraïment nostre per haver recolzat l'actuació del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, per tal que es doni compliment a allò que disposen les normes vigents entorn a l'oreig de les canals. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Andreu. Procedim seguidament a la votació. En conseqüència, els Srs. Diputats, demana la paraula el Sr. Garcías.

SR. GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo el que vull dir és que no hagués calgut aqueixa Proposició No de Llei si el

Govern ho hagués fet aquí com tocava, perquè el que pareix que ha dit les darreres paraules el representant del Grup Popular, que nosaltres donàvem recolzament a les actuacions del Govern. Nosaltres, el que creïem és que el Govern ha actuat arbitràriament damunt aquest tema, ha agafat la Llei així com li ha convengut, i el que ha de fer a partir d'ara és utilitzar perquè per a tots igual; és a dir, el que ara en aquest moment, el que no podem fer nosaltres és haver donat recolzament a allò que ha estat fent fins ara, perquè el que ha fet ha estat utilitzat aqueixa llei a la seva conveniència.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Andreu Mesquida?

ANDREU MESQUIDA:

No li càpiga cap dubte al representant del Grup Socialista que el Govern de la Comunitat Autònoma farà complir així com toca la legislació vigent sobre 'mataderos'.

2.—f)

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. I passam seguidament a la votació. Els Srs. Diputats que estiguin d'acord amb aquesta Proposició No de Llei, es posin drets per favor. Poden seure. Queda aprovada per unanimitat. Passam al punt següent relatiu a la Proposició No de Llei n.º 397, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la prevenció de tètanus. Per defensa d'aquesta Proposició No de Llei té la paraula D. Joan March, Disposa de deu minuts.

JOAN MARCH:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La nostra Proposició No de Llei també és de qualque forma òbvia, perquè hi ha nombrosos treballs elaborats per metges de distintes Comunitats Autònomes, per exemple, de la Comunitat Autònoma de Múrcia, que ha fet un treball publicat a la revista del Ministeri de Sanitat, revista de Sanitat i Higiene Pública, que ha fet uns estudis dels casos de morbiditat i mortalitat durant vint anys que demostren que les campanyes de vacunació són efectives i que 'a demés' és més econòmic el cost d'una d'una campanya de vacunació que el tractament que després s'ha de fer als casos de morbiditat a les distintes residències sanitàries. A les nostres Illes hi ha hagut feines de distints equips, un equip fet pel Doctor Mercè, Doctor Gómez, Doctor Rosselló, Doctor Fiol, Truyols i García Moris, fet durant dos anys, que demostren, que 'inclús' vacunant per tètanus donant les tres dosis que és necessari, perquè la vacuna de tètanus en estat adult sigui eficient, pràcticament és el mateix el cost d'aquesta vacunació del cost de les persones que normalment poden anar a la UCI durant cinc anys per exemple, s'ha fet un estudi d'uns cinc anys; i que és molt més econòmic fer una vacunació a la població d'àmbit rural de les nostres Illes que el que podria costar atendre a casos de tètanus a una residència; encara molt més si es fa un estudi de quina

és la població de risc que podia ésser la més adequada que es vacunàs, encara el cost seria molt més econòmic. Per aquestes raons i donat que hi ha la possibilitat de si s'organitza aquesta vacunació adequadament en combinació amb els, o per exemple, amb Unió de Pagesos, amb les 'Càmares' Agràries, etc. per fer amb un període de temps més o 'menos' breu aquesta vacunació, creim que aquesta Proposició No de Llei que feim nosaltres ha de ser votada per unanimitat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Joan March. Tampoc s'han presentat esmenes. Té la paraula el Grup Esquerra Nacionalista. Disposa de deu minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vull felicitar el Diputat Joan March Noguera perquè està mostrant una diligència que crec exemplar per part de tots els membres d'aquesta Cambra. Ara bé, voldria fer una petita precisió dient d'entrada que nosaltres 'recolzam' plenament la necessitat d'aquesta campanya preventiva que sollicita aquesta Proposició No de Llei; i és que dins la greu exposició de motius es parla d'una campanya de prevenció que, després, dins la Proposició No de Llei queda reduït a una simple campanya de vacunació. Hi ha altres aspectes preventius que no estan dins el simple fet de vacunar, com són, per exemple, que s'hauria d'acabar amb la tolerància de certes pràctiques, i citaré el cas concret que dins Mallorca, dins zones turístiques, es veu com concretament hi ha una sèrie de 'picaderos' que van amb els cavalls per zones allà on seria de fet altament perillós que es pogués derivar un tètanus, d'aquestes pràctiques concretament d'anar amb cavalls per les platges allà on hi ha els turistes; i per tant, m'agradaria pregar que si s'accepta aquesta Proposició No de Llei, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social no limiti l'aplicació d'aquesta Proposició No de Llei al simple fet de la vacunació, sinó que tengui en compte altres aspectes també preventius. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Regionalista de les Illes? Pel Grup Popular? D. Gabriel Godino té la paraula. Disposa, Sr. Godino, de deu minuts.

GABRIEL GODINO:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, compartim la importància d'aquest tema i, per tant, la meua exposició constarà de dues parts, una primera que farà un recordatori de tot el que s'ha fet fins ara damunt aquest tema i la segona el pla que en té en projecte fer la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social. Malgrat que el tètanus és considerat una enfermetat de baixa incidència pel B.S. Nacional en comparança amb altres enfermetats que ens afecten, la seva letalitat varia entre un 40 o un 80 % que és un motiu més que abastament per tenir en compte la seva prevenció i

fer-la arribar a tota la població. Des de l'any 1964/65 es duu a terme per la Direcció de Salut campanyes de vacunació continuades a la població infantil que inclouen, entre d'altres, la vacunació antitetànica. El nombre de nins vacunats per primera vegada als nostres centres, és de prop de tres mil cada any, i més de set mil nins de sis als catorze anys que reben les corresponents dosis de record, aquestes xifres, hauríem d'afegir el nombre de vacunats per pediatres de forma privada, dades que no tenim, però que donat la nul·la incidència de la enfermetat en aquestes edats, fa pensar que, pràcticament, tots els nins són vacunats contra el tètanus, sigui als nostres centres, sigui als gabinets privats. Les campanyes de vacunació proposades per la Direcció General de Sanitat, normalment, no eren ampliades com a tal campanyes a altres edats, tenint en compte que tots els nats abans de 1964 i 65 no varen ésser vacunats contra el tètanus, llevat dels mascles que els vacunaven en el moment de complir el servei militar obligatori; i que una vegada passats deu anys la vacunació, sense haver rebut altres dosis de record, són considerats com si no haguessin estat vacunats, el 79 es va realitzar una campanya de vacunació antitetànica per la Direcció de Salut de les Balears, dirigida a la població adulta mitjançant les empreses i els sindicats, fins i tot, al sector agrari. El 82 es va començar una altra campanya de vacunació antitetànica dirigida a adults del gremi d'hosteleria que varen ésser entregades als metges d'empresa i a la pròpia empresa en sol·licitar-ho. El resultat ha estat que s'han vacunat primera i segona dosi a 1.185 persones que estaven pendents de rebre la tercera dosi. No hem d'oblidar que a nivell d'adults i motivats per traumatismes s'iniciaren prop de 30.000 vacunacions per any, mitjançant els serveis assistencials, estimant que la majoria d'elles són completades. D'altra banda, i segons dades facilitades per centres hospitalaris, durant els darrers cinc anys 78-82 ambdós inclosos, han estat tractats un total de 70 casos de tètanus, 62 casos a la residència Verge de Lluc, i 8 casos a la resta d'institucions sanitàries. Considerant les experiències precedents i analitzant els motius pels quals les vacunacions d'adults no donaren el resultat esperat, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social pretén per l'any 1984 posar en marxa un pla de vacunació antitetànica que consistiria en: Primera, mantenir totes les actuacions a nivell de vacunació a l'edat infantil i de pubertat tal i com és ... amb la incorporació d'un carnet de vacunació únic en el qual es registraren les vacunes rebudes, sigui un centre oficial o un gabinet privat. Sol·licitar per altra banda, als metges pediatres, la notificació numèrica dels nins vacunats per ells, per poder tenir el cens complet de vacunats. Segon, ampliar la vacunació a persones adultes, sobretot a la població juvenil, exposada per múltiples casos a possibilitats de traumatismes, activitats esportives, règim de vida més violent, etc. Dones en edat fèrtil, treballadors del sector de construcció, agricultura, jardineria i del metall, entre d'altres, i fer-ho de forma continuada; ja que les persones adultes són rebecs a vacunar-se, fet demostrat per les campanyes realitzades, es farà una campanya de divulgació

i sensibilització, previ a l'inici de vacunacions i com a part d'aquest pla. En principi serà realitzada de forma massiva i exhaustiva per després passar a ésser de manteniment. És evident que per aconseguir un bon rendiment en el pla de vacunacions que ens ocupa, és imprescindible realitzar la coordinació de tots els professionals de la sanitat així com d'institucions, metges d'empreses, metges rurals, A.T.S., centres assistencials; treball ardu, però que pretenem aconseguir. És important, i així mateix hem començat a fer-ho, sol·licitar la col·laboració dels serveis sanitaris de l'exèrcit. L'objectiu primordial d'aquestes actuacions i d'altres que es puguin posar en marxa, a mesura que anem avaluant els resultats, és d'aconseguir que no hi hagi casos de tètanus a la nostra Comunitat; i com ja he exposat anteriorment, un dels objectius de què està exposada la proposició no de llei està ja dins aquest pla que té previst la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social és perquè el nostre Grup votarà en contra. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Godino Busquets. D. Joan March té la paraula.

JOAN MARCH:

Sí, primera, l'exposició del representant del Grup Popular crec que l'hauria d'haver feta el Conseller de Sanitat, perquè jo crec que hauria d'ésser el Conseller de Sanitat qui ens hauria d'explicar el que hauria de fer la Conselleria, no el Grup Popular, primera. En segon lloc, la nostra sorpresa, 'vamos', no té nom, perquè donat que si s'està d'acord amb la Proposició No de Llei, no té perquè el Grup Popular oposar-se, perquè pareix ésser que a la Proposició No de Llei no hi ha cap 'tipo' de motiu per oposar-se, només que ja es té dins el pla; llavors, molt millor, millor si ho diu; nosaltres ho creim, 'pues' que es faci. 'Además' per una altra banda, el que sí voldria fer un parell de precisions; estic molt d'acord amb el que ha dit el portaveu del Grup Nacionalista d'Esquerra, crec que efectivament això s'hauria d'ampliar; no ha fet referència el Portaveu del Grup Popular a veure si això també ho admetia; jo crec que és obvi, com és campanya de promoció de la salut no tan sols s'han de fer vacunacions sinó també que ha de fer acció d'educació sanitària, etc. explicant als grups de risc tots els problemes que poden tenir, en un cas concret com és aquest del tètanus. Per una altra banda, també ha dit que farien un carnet nou respecte al del tètanus, però si en els carnets que ja existeixen avui en dia això ja hi figura, figura un apartat per al tètanus, per tant no és cap 'tipo' d'innovació. Per una altra banda, 'bueno' creim que s'ha de fer, no ha dit com es duria a terme aquesta campanya massiva; és a dir, nosaltres creim que per ferla efectiva s'ha de comptar amb les organitzacions agràries, com podem dir, per exemple, Unió de Pagesos, perquè realment s'arribi a tota la gent i en un període més o 'menos' breu es pugui fer aquest 'tipo' de vacunació. Creim, realment, que el Grup Popular hauria de reconsiderar el seu punt de vista exterior-

ment exterioritzat i hauria de votar a favor d'aquesta Proposició No de Llei.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. March. Té la paraula D. Gabriel Joan Godino.

GABRIEL GODINO:

No, jo només dues o tres observacions molt curtes. I és la primera que aquí estam a un Parlament i per tant qualsevol parlamentari pot contestar a qualsevol Proposició No de Llei que es faci. I això demostra 'además' que hi ha una perfecta coordinació entre el Govern i els Grups Parlamentaris que ho 'respalden'. La segona és que ens pareix molt bé que es presentin totes quantes proposicions no de llei siguin necessàries, però també quan ja està en marxa o està previst com s'ha demostrat, dur a terme veim que està fora, o trobam que està fora de lloc. Després també vull recalcar que no, no farem en cap moment cap programa que no estigui perfectament estudiat i que ho durem a terme i donar a conèixer a tothom.

2.—g)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Godino. Acabat el debat passam a votació d'aquesta proposició No de Llei. Els Srs., les Sres. i els Srs. Diputats que estiguin d'acord que es posin drets, per favor. Correcte. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra que s'aixequin, per favor. Abstencions no n'hi ha. Queda rebutjada la Proposició No de Llei per 29 vots en contra i 24 a favor. I passam al punt següent, que es el número 428 Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a una intervenció enèrgica per a reactivar les activitats agrícoles del nostre territori. Per a defensar aquesta Proposició no de Llei té la paraula D. Damià Pons i Pons. Em permet, D. Damià? Sra. Secretària, voldria per favor donar lectura a l'article 77?

CATALINA ENSEÑAT:

Article 77: Quan el President, els Vice-presidents o els Secretaris de la Cambra o de la Comissió desitgin prendre part en el debat ho comunicaran a la Mesa, abandonaran el seu lloc a aquesta i no tornaran a ocupar-lo fins que no hagi conclòs la discussió del tema que es tracti.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Disposa de deu minuts per a la seva exposició.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Consellers. Per a major claredat, abans de començar la meua intervenció llegiré què és exactament el que es proposa en matèria agrícola a l'aprovació d'aquesta 'Càmara'. Diu: Atès el paper que l'Estatut assigna als poders públics de la Comunitat Autònoma en matèria d'ordenació, planificació i foment del desenvolupament econòmic a les Illes

Balears, i de manera particular en el terreny de l'Agricultura, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma per tal que elabori un estudi detallat sobre la situació actual de les vinyes i els vins a les Illes Balears, acompanyat de propostes per al sector que li permetin incrementar el seu pes dins l'economia insular actual i dins la Comunitat Econòmica Europea, cas de produir-s'hi la integració de l'Estat Espanyol. Que per tal com les denominacions d'origen són matèries de desenvolupament legislatiu i d'execució de la Comunitat Autònoma, d'acord amb l'article 11.8 de l'Estatut, el Govern de les Illes Balears, a través de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, col·labori amb els vinaters de les Illes interessats d'aconseguir la pertinent denominació d'origen. Que la Conselleria d'Agricultura i Pesca i la Conselleria de Turisme elaborin i duguin endavant una campanya de divulgació dels vins a les Illes Balears, per tal d'assegurar-ne el coneixement i el consum a les Illes, particularment als restaurants i hotels. Fins aquí el que es proposa a l'aprovació d'aquesta Cambra. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, durant la campanya electoral per a constituir el primer Parlament de les Illes Balears, Esquerra Nacionalista exposà un programa agrari que tenia una peça fonamental, l'explotació familiar. Manifestàrem la nostra voluntat de potenciar des de les institucions de la Comunitat Autònoma l'explotació agrària familiar i cit textualment: dotant-la de mitjans moderns per fer-la competitiva i capaç de subministrar el mercat interior. Al llarg de la present legislatura, Esquerra Nacionalista anirà, per tant, aportant a aquest Parlament propostes concretes que seran l'expressió precisa del nostre programa agrari. N'és un exemple la Proposició No de Llei sobre les vinyes i els vins de les Illes Balears que avui sotmetem a la consideració d'aquesta Cambra. Esquerra Nacionalista és conscient que el seu programa agrari exigeix dels poders públics de la Comunitat Autònoma una intervenció enèrgica sobre la nostra pagesia, que ha arribat a ésser la Ventafores de l'economia insular; i és prou previsible, Sres. i Srs. Diputats, que el Govern de la nostra Comunitat Autònoma no estigui gaire disposat a intervenir massa per raons d'anar i equilibrar els sectors econòmics de les Illes Balears, ara com ara, més aviat caòtics i desequilibrats. Tots coneixem l'ideari neoliberal que inspira el Govern de les Illes Balears; no obstant això, entenem nosaltres que, fins i tot dins el neoliberalisme més abrandat, hi han de cabre sempre les intervencions en matèria de desequilibris sectorials dictades, si no per l'ideari neoliberal, sí per la responsabilitat mínima que ha de tenir tot poder públic. En aquest cas, en el terreny dels problemes agraris, hem de partir d'un vertader mandat constitucional, que està per damunt de qualsevol teorema neoliberal; ens referim a l'article 130 de la Constitució Espanyola que en el seu apartat primer estableix: Els poders públics atendran la modernització i el desenvolupament de tots els sectors econòmics i en particular de l'agricultura, de la ramaderia, de la pesca i de la artesanía, a fi d'equiparar el nivell de vida de tots els espanyols. L'esmentat article 130 de la Constitució Es-

panyola deixa prou clar, per tant, que la carta magna dels ciutadans de l'Estat Espanyol ha volgut recollir de forma expressa l'obligació dels poders públics d'atendre els tradicionalment denominats sectors deprimits dins l'economia moderna; i és que un Estat modern, teories neoliberals al marge, és molt més que un mercat. Winston Churchill afirmà amb prou seny que la guerra era una cosa massa important per deixar-la solament en mans dels militars; i nosaltres podem afirmar també que l'economia de les Illes Balears és una realitat amb excessius desequilibris per a deixar que hi posin remei les simples lleis del mercat. No he de repetir ara, Sres. i Srs. Diputats, l'exposició de motius que precedeix la nostra Proposició No de Llei sobre les vinyes i els vins de les Illes Balears, publicada a les pàgines 6 i 7 del número 6 del Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears; hi heu pogut trobar com la nostra Proposició No de Llei és la concreció precisa d'unes competències atribuïdes per l'Estatut a la nostra Comunitat Autònoma; més encara, amb posterioritat a la presentació de la nostra Proposició No de Llei hem vist com el Reial Decret 2.774/1983 de 5 d'octubre publicat al «Boletín Oficial del Estado» núm. 266 de 7 de novembre del 1983, traspassava a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears importants competències sobre viticultura, enologia i denominacions d'origen fins ara en poder de l'Estat. La nostra Proposició agafa a partir del Reial Decret esmentat un sentit encara més precís. En matèria de la problemàtica de la vinya i el vi a les Balears, ja no es pot argumentar còmodament que no hi ha transferències; ara entrem en un altre aspecte de la qüestió, saber si el Govern de les Illes Balears té o no la voluntat d'actuar sobre les nostres vinyes i vins d'acord amb la Proposició feta per Esquerra Nacionalista. No fa gaire temps, el Conseller d'Agricultura i Pesca declarà als mitjans informatius que la nostra agricultura havia de dirigir-se més al mercat interior que a l'exportació; afegia que, en matèria de vins, allò que interessava era potenciar més la qualitat que la quantitat; aqueixes declaracions em semblaren plenes de sensatesa i absolutament d'acord amb aquests punts concrets de la Proposició No de Llei que ara discutim; i la coincidència no derivava, evidentment, de la impossible identitat dels programes agraris que puguin elaborar una dreta neoliberal que té el Govern de les Illes Balears i una Esquerra Nacionalista minoritària, sinó de la simple aplicació del sentit comú al problema de la vinya i el vi a les Illes Balears. Tenim més de tres mil hectàrees de vinya a les Illes Balears, gairebé tota concentrada a Mallorca, però des de principis dels anys 70, les nostres vinyes perden terreny en profit d'altres conreus més 'rentables'. Consideram que seria una greu irresponsabilitat dels nostres poders públics no intervenir activament per tal de redreçar un sector en crisi que, degudament reestructurat, pot significar un estímul per a la nostra pagesia i que pot subministrar parcialment un mercat interior que presenta d'aquest producte una gran demanda. Les vinyes i els vins de les Illes Balears, si volem que tenguin futur, han de guanyar, amb la decisiva ajuda de la nostra Comunitat

Autònoma, la difícil batalla de la qualitat. És a partir de les Comunitats Autònomes que per tot arreu de l'Estat Espanyol es procedeix a la modernització del sector de la vinya i el vi; Catalunya, Navarra, el País Valencià i altres Comunitats Autònomes treballen ferm per millorar les vinyes i els vins, sempre orientats a aconseguir millors qualitats i sabent que, dins un Estat Espanyol integrat dins la Comunitat Econòmica Europea, només els vins d'un cert nivell hi podran subsistir. La nostra Proposició No de Llei pretén que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no es quedi endarrera en relació a les altres quant a modernització de les vinyes i vins insulars per tal d'adaptar-los a les realitats actuals i aturar la perillosa decadència d'un sector avui tocat d'una crisi greu. Esperam i desitjam que aquesta Proposició No de Llei sobre les vinyes i els vins de les Illes Balears obtengui el recolzament unànim d'aquest Parlament i que de l'estudi de la promoció de qualitats fins aconseguir la denominació d'origen, i de la campanya de divulgació comenci a néixer una nova època per a les vinyes i vins de les nostres Illes i esperam també que a partir d'aquesta iniciativa i del treball de la Comunitat Autònoma nostra torni a ésser realitat aquell bon temps del nostre vi, descrit en el cas concret de Binissalem per Guillem Colom, qui en el pròleg de *La bona terra*, de Llorenç Moyà, rememorava aquells anys quan el vi «rajava generós en els seus plans i costers omplint arreu les botes d'aquells cellers vastíssims com a nau de catedral». Sres. i Srs. Diputats, que així ho vegem i així ho poguem celebrar. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Damià Pons. Em demana la paraula pel Govern D. Joan Simarro.

JOAN SIMARRO:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. És una satisfacció pel Conseller d'Agricultura que es tractin aquí temes agraris que demostrin la sensibilització d'aquells, de la pagesia en aquest Parlament. Entrant dins la Proposició No de Llei que fa el Partit Esquerra Mallorquina, Esquerra, diu que s'elabori un estudi detallat sobre la situació actual de les vinyes i els vins de les Illes Balears; i dedueix que aquest estudi ha de ser positiu ja que recomana unes propostes concretes per incrementar el pes d'aqueix sector dins l'economia insular actual de la comunitat mallorquina i dins la Comunitat Europea en cas d'integrar-se l'Estat Espanyol dins aquesta Comunitat. Jo crec que és un poc anar endavant pressuposar aquest resultat en aquest moment actual. D'una forma un poc resumida per amor del temps, vull intentar demostrar que en aqueix moment el que fa falta és fer aquests estudis i les experiències corresponents per millorar fonamentalment la qualitat dels vins. A nivell nacional, com ja indica la proposta a l'exposició de motius, existeix una crisi molt forta dins el sector vitivinícola que està caracteritzat per un desequilibri estructural d'aqueix mercat. Segons els 'datos' o l'informe a nivell nacional del Ministeri, diu concretament, i ho llegiré en castellà, que: «Por

un lado el futuro del sector como actividad agraria, económica y social, está amenazado gravemente. La situación de excedentes hunde los precios del mercado mientras que los de garantía no deben elevarse para no estimular nuevos excedentes. En esta espiral, la producción, con determinadas salvedades, intenta defender sus ventas con mayores producciones unitarias sin cuidar la calidad que, a su vez, provoca nuevos excedentes. El mercado funciona como una actividad residual de las actuaciones de integración de la Administración y no existen estímulos para producir vinos de calidad. Por otro lado, la Administración, cada año, dedica unos esfuerzos económicos considerables del orden de 40 mil millones de pesetas en recursos y 12 mil millones en pérdidas, no consiguiendo aún con ello una eficaz regulación del mercado. En cuanto a alcoholes, en Agosto del 82 había unos estocs de 2 con 8 millones de hectólitros en alcoholes vínicos en poder del F.O.R.P.A. y de 171.000 hectólitros de alcoholes de menaje en poder de la industria alcoholera azucarera. Dice: Esta situación de excedentes lleva a la Administración Central a tomar una serie de medidas para intentar conseguir la situación de estos sectores». Pel que fa referència a la plantació de noves 'viñedos', el Reial Decret 2.404 del 83 regula tota aquesta activitat per a aquesta campanya i prohibeix les realitzacions de noves plantacions, a l'article segon, i regula les noves repoblacions només per aquells que arrenquin la vinya amb posterioritat a octubre del 76; i les substitucions tant pels vells com les noves plantacions constituïda per varietats no preferent. És a dir, que la regulació de l'Administració Central de l'Estat és clarament restrictiva respecte a fer noves plantacions, així com a reposar les noves plantacions, les velles plantacions fetes 'antes' del 35. Això és a nivell nacional; a nivell de la nostra Comunitat com està? Antigament, no fa falta recordar-ho, 'antes' dels atacs de la filoxera, a Mallorca, vaja a les Illes hi havia concretament més de 27.000 hectàrees que es varen destruir per l'atac de filoxera i varen ésser quan es varen repoblar totes amb ametllers. Es varen tornar fer noves plantacions, en petita escala; i en aquell moment, ja hem fet referència, estam en ordre a la Comunitat de 3.066 hectàrees, de les quals a Mallorca n'hi ha 2.962. Aquestes es reparteixen fonamentalment en 43 municipis, però que tinguin més de 100 hectàrees només n'hi ha dos, quatre, sis municipis que ja tenen 2.300 hectàrees. No llegiré totes altres documentacions respecte a l'estat de les plantacions i només en vull fer referència a les varietats, perquè té molta importància. Tres són les varietats que dominen pràcticament la totalitat de les plantacions, que és la callet, la fogoneu i la mantonegro. Les dues primeres, la callet i la fogoneu, són oriundes, concretament, de Mallorca, i són productores de raïms que tenen una mala qualitat vinatera. Per què s'han desenrotllat aquestes varietats? Perquè el productor ha anat fonamentalment anar a cercar quantitat i no qualitat; i això és una cosa que hem de tenir molt en compte després, pel 'desenrotll' de la viticultura. No estam en aquests moments estancats damunt aquesta situació. En el 79 es varen començar una sèrie d'experiències

ajudades per l'obra agrícola de La Caixa, en col·laboracions amb viticultors per estudiar l'adaptació de noves varietats que produeixen vi d'alta qualitat. Aquestes varietats que estan en experimentació des del 79 són la Tempranillo, ... S'han fet una sèrie d'experiències que n'hi ha a la banda de Consell, a Felanitx i a Portres. Aqueixs resultats fins ara són bons i jo mateix ja he provat vins d'aquestes varietats. El comportament d'aquestes varietats ha estat com a conclusió el mateix dels cultius a la seva zona d'origen, el que demostra l'adaptació amb el 'plan' enològic i que manté les seves pròpies característiques. Les característiques dels vins que s'han aconseguit amb aquestes varietats són totalment diferencials a les que procedeixen de la mateixa elaboració de les varietats tradicionals mallorquines. És dir, que seguint aquest camí podem obtenir uns vins amb una major graduació, amb un major estat sec, amb una 'acideç' total més elevada, amb una menor facilitat d'oxidació i capaç d'aguantar una prolongada criança en fusta de roure, però hem de tenir en compte que seran totalment diferents als típics vins actuals de les vinyes. Respecte al futur. Cara al futur l'única possibilitat que tenim és la producció de vinyes d'alta qualitat pels vins que obtenguem d'elles, però hem de pensar que també existeixen vins d'alta qualitat amb denominació d'origen que estan acreditats en altres comarques i instal·lacions que ja estan amortitzades i que, per tant, seran més 'baratos' que els nostres. Respecte a la nostra entrada al Mercat Comú, això implica no tan sols una possibilitat d'expansió dels nostres productes, que és el que normalment sempre pensam, sinó també que hem de pensar que també d'allà ens duran productes cap aquí, i que tendrem una invasió forta dels vins, fonamentalment, francesos, a uns preus que seran molt competitius respecte al nostre. Per tant, jo crec que, les conclusions que podem extreure d'aquesta petita exposició és que, en aquest moment, no estam en condicions de proposar als agricultors que iniciïn unes noves plantacions de vinyes respecte a unes qualitats determinades perquè no tenim la suficient experiència d'aquestes noves varietats; he dit que les plantacions que s'han fetes són des del 79 i encara no hi ha experiència suficient per estudiar la seva adaptació. Per tant, a 'jo' em fa molta de peresa en aquest moment el començar a fer una política d'expansió d'aquestes noves varietats perquè podem comprometre concretament la rendibilitat d'aquestes inversions que són molt fortes. Independent d'això, la Conselleria d'Agricultura continuarà decididament amb l'experimentació de les noves varietats d'alta qualitat vínica i favoreixer fonamentalment, pel que m'he referit 'antes', a la integració del productor amb l'elaborador de vi, que l'interès dels dos siguin comuns, perquè no vagi un a obtenir quantitat i l'altre qualitat, hem d'anar a una política comuna en forma de cooperatives de producció amb elaboració de forma que el preu que rebi el productor vagi en funció de la qualitat dels vins obtinguts. Respecte a la denominació d'origen, 'ademés' que és molt costós i que necessita una superfície superior a la que nosaltres tenim a una zona determinada com la de Binissalem sí que podem anar

a potenciar i hi anirem i aquesta setmana que ve tendrem la primera reunió que ja prosseguirem les reunions que hem tengut amb el sector vinater, per intentar a un pas inferior al de denominació d'origen i és anar a la qualitat, a la denominació de qualitat dels vins. En conseqüència de tot això, jo crec que he de demanar que no sigui aprovada aquesta Proposició No de Llei, perquè suposa que de la realització d'aquest estudi serà positiu, cosa que jo, en aquest moment, ho estic dubtant.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. D. Damià, disposa de cinc minuts per replicar.

DAMIA PONS:

Jo voldria poder dir que el Sr. Conseller d'Agricultura havia entès perfectament aquesta Proposició No de Llei, però me pareix que no ha estat així. Precisament aquesta Proposició No de Llei es fonamenta damunt el fet constatat que seria absolutament antieconòmic una expansió de la vinya dins les Illes Balears; dins l'exposició de motius es diu clarament, aquí es tracta, i ho he dit també dins la defensa, de millorar la qualitat i no incrementar la quantitat perquè hi ha uns excedents de vi comú; que l'única sortida i això ho han entès les altres Comunitats Autònomes, i dins l'exposició de motius he posat l'exemple claríssim de Catalunya, allà on la mostra dels vins de Catalunya ha tengut un èxit extraordinari, i allà on hi ha una política de la Generalitat clara que ha permès que els vins catalans tenguessin una gran expansió. I dins aquesta exposició de motius també es denunciava una certa apatia, que la proposta de votació en contra d'aquesta moció del Conseller d'Agricultura em confirma penosament, en aquesta matèria. Srs. meus, si a Navarra, si a Catalunya, si al País Valencià, i podria citar gairebé totes les Comunitats Autònomes, s'està promovent la qualitat i l'estan promovent les denominacions d'origen, com és possible que nosaltres intentem inventar-nos ara una política agrícola en matèria dels vins, gairebé jo diria abandonista? No basta dir que es faran cooperatives de producció, que la denominació d'origen l'espai és suficient, ja sabem que hi ha altres solucions, no només hi ha el vi comú, i la denominació d'origen, precisament, s'han de cercar vies entremitges, que en el cas dels vins francesos hi ha altres fórmules que no són els grans vins i el vi 'barato', sinó que hi ha vins mitjans que són molt interessants i s'hauria d'investigar; i el que entenem és que la proposta del Conseller d'Agricultura ens sembla com si li haguéssim fet una proposta que en el fons li agrada, però per venir de quí ve no la vol acceptar. Jo crec que racionalment no hi ha altra política vinícola dins les Illes Balears possible que la que nosaltres plantejam; nosaltres no plantejam mandats imperatius als agricultors, deim que s'estudiïn, que, els que vulguin obtenir la denominació d'origen i evidentment estiguin dins la llei, la Conselleria d'Agricultura les faciliti els mitjans per obtenir-la, que, fins ara, han tengut moltes dificultats. I finalment, que no passi com passa ara, que ens

n'anam a un hotel o un restaurant i ens ofereixen vi de la casa i no té ni és vi de la casa ni és vi del país. És un vi que ve de molt lluny, és un vi 'barato' però que gairebé mai és vi de Mallorca. Nosaltres entenem que hem de mantenir aquesta Proposició No de Llei tal com l'hem presentada i hem de demanar a aquesta 'Càmera' que sigui responsable i que accepti aquesta Proposició No de Llei.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Sr. Simarro, per favor.

JOAN SIMARRO:

Sr. President, jo el volia contestar perquè jo crec que no estàs ben clar, que jo no volia dur una política abandonista, sinó tot el contrari, que, el que he proposat, és que hem de continuar clarament amb l'experimentació de varietats que tenen una major qualitat, que en aquesta línia estam i que en aquesta línia hem de continuar. Respecte als 'medis' per aconseguir la denominació d'origen he dit, concretament, perquè ja hem tengut una sèrie de reunions que és molt difícil d'aconseguir denominacions d'origen pels vins, concretament de Binissalem, per dos motius; primer de tot, perquè hi ha molt poca producció, i segona, llevat d'un bodeguer, pràcticament no hi ha interès en aconseguir-los, però que independent d'això hem tengut una sèrie de reunions i que la setmana que ve, concretament, hem de tenir unes reunions més concretes per arribar a la definició de qualitat d'aquests vins de Binissalem. Respecte a la propoganda dels vins de Mallorca en els hotels, jo he de dir-li sincerament que vins de Mallorca purs, en aquest moment, n'hi ha molts pocs, pràcticament, són molt poques bodegues que serveixen vins de Mallorca i que aquests vins concretament estan tots venuts; els altres són mescles de vins mallorquins amb vins de fora de la nostra Comunitat.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Simarro. Per fixar posicions té la paraula el Grup Regionalista, no, el Grup Socialista, D. Toni Garcías, té la paraula; disposa, Sr. Diputat, de deu minuts.

ANTONI GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats jo després d'haver sentit el debat, estic, diria, un poc embullat, estic un poc embullat, perquè després de la intervenció del Conseller Sr. Simarro, perquè crec que el que ha dit al darrer moment o les darreres paraules que ha dit En Damià, En Damià Ferrà Pons, ha estat que s'oposava per oposar-se, perquè en tot moment quan ha estat al·legant motius, ha estat al·legant motius que volia uns vins de qualitat, volia anar cap a la qualitat i volia millorar la qualitat de la vinya d'aqueixes illes. Jo crec, aqueixa Proposició No de Llei a l'únic que va és a això, ara jo no sé si és que les Proposicions de Llei al Conseller d'Agricultura no li són ... pensa que li encorsetaran en qualsevol moment la seva política, o no sé què pensa, però jo des d'aquí vull 'apoyar' que la Proposició de Llei, perquè l'únic que fa és que, coses que,

com vostè diu, dins el programa que diu defensar les denominacions d'origen, es 'cumplin' i es comenci a fer feina. Gràcies.

2.—h)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Garcías. No havent-hi més intervencions passam a la votació d'aquesta Proposició No de Llei. En conseqüència, les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor que s'aixequin i es posin drets. Es poden seure per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra que s'aixequin, per favor. Poden seure, per favor. Queda rebutjada la Proposició No de Llei per 29 vots en contra i 25 a favor. I passam al punt següent, que és la número 433 Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a terminis reglamentaris per les respostes del Govern. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula el Sr. Martín. Sr. Diputat, disposa de deu minuts.

JOSÉ LUIS MARTÍN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. La interpretación de las normas jurídicas es un método usual en derecho para proceder a una adecuada aplicación de las mismas. Nuestra Proposición de Ley, perdón, No de Ley, tiene como fundamento o como motivo, conocida la interpretación que del artículo 90.2 hace la Mesa de este Parlamento, el procurar que se lleve a cabo un acuerdo, adoptado por la Cámara, en el sentido de que se incorpore al Reglamento Provisional una disposición por la que los plazos establecidos para las contestaciones del Gobierno a las peticiones de documentación del artículo 14, a las preguntas de contestación escrita previstas en el artículo 151; y para la manifestación por el Gobierno de su criterio respecto a las Proposiciones de Ley, previstas en el artículo 122, no estén afectadas por la paralización establecida en el artículo 90.2 que, efectivamente, está llevando a cabo la Mesa. Nosotros creemos que partiendo de la propia definición que hace el artículo 14 de nuestro Reglamento, donde se dice que para el mejor cumplimiento de sus funciones parlamentarias los Diputados, previo conocimiento del respectivo grupo, tendrán la facultad de recabar de las administraciones públicas los datos, informes o documentos que obren en poder de éstas y asimismo del Gobierno, estamos ejerciendo, estamos propugnando que se nos reconozca y que se nos aplique este derecho. Porque además hay razones más que evidentes, no sólo ésta que acabó de leer, para que, efectivamente, la interpretación sea una interpretación extensiva y no restrictiva. Porque podríamos decir que si se propone por parte de un parlamentario, si se lleva a cabo una pregunta y se pide una respuesta, es incuestionable que si tenemos que esperar, produciéndose la pregunta al final de un período de sesiones, a que se reanude el nuevo período de sesiones, puede ocurrir que la respuesta que se lleve a cabo ya no tenga ni la trascendencia ni la objetividad consecuente para que surta efecto la citada pregunta. Además es que hay argumentos incluso extraídos del propio Reglamento como lo que supone el con-

tradecirse con lo que se prevé en el artículo 143.3, referido a las interpelaciones que queden pendientes, que se convertirán en preguntas por escrito y deben de ser contestadas antes de finalizar el período de sesiones e igual en el artículo 153, referidas a las preguntas o, mejor dicho, al criterio que el Gobierno debe de llevar a cabo respecto de las Propositiones de Ley; al igual ocurre en el Parlamento Español y en el resto de las Comunidades Autónomas. Por todo ello entendemos, Sres. Diputats, que nuestra Proposición tiene razones suficientes como para que sea estimada por esta Cámara. Muchas gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Muchas gracias. No s'han presentat esmenes tampoc a aquesta Proposició No de Llei, per tant pot intervenir el Grup d'Esquerra Nacionalista, D. Sebastià Serra.

SEBASTIA SERRA:

Esquerra Nacionalista, molt breument, vol recolzar la Proposta No de Llei del Grup Socialista; i vol manifestar i recordar als altres Grups Parlamentaris la necessitat que això sigui apavat per unanimitat per evitar 'retrassos' innecessaris a moltes qüestions a aquesta vida parlamentària que, si bé ha estat curta, ja ha tengut 'retrassos' bastant considerables. A nivell pràctic, Esquerra Nacionalista vol recordar que a les Comissions Parlamentàries s'han hagut ja de retirar una sèrie de preguntes donat el 'retràs' que duïen en si per les reunions i les respostes; i al mateix temps volem dir que moltes de les preguntes puntuals i concretes que afecten la vida dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que s'hagin pogut plantejar per l'oposició, la seva resposta ha vinguda bastant tard i a vegades ja quan aquell problema ja s'havia superat, no vull dir que s'hagués superat satisfactòriament però sí unes respostes atemporals. Per això entenem que tota idea d'agilitzar ha de ser admesa, i entenem que ha de ser per unanimitat i entenem que hi ha d'haver una voluntat política clara d'agilitzar aquesta vida parlamentària perquè aquí entri una mica d'oratge del carrer, que és molt necessari. Per altra banda, voldríem també concretar en l'aspecte que el Reglament Provisional actual té algunes mancances en aquest sentit i que creim que també s'haurà de modificar per agilitzar encara més.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra Busquets. Pel Grup Regionalista de les Illes volen intervenir? No. Pel Grup Popular? D. Gabriel Godino Busquets. Té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

GABRIEL GODINO:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari Popular considera que la interpretació que va fer la Mesa en el seu moment en relació a les peticions de documentació article 14, a les preguntes de contestació escrita article 151, i per la manifestació per part del Govern de donar a conèixer els seus criteris

respecte a les proposicions de Llei article 122, és la més 'acertada' i correcta i, per tant, afectada per l'article 92. Conseqüentment votarem en contra d'aquesta Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Godino. No havent-hi més intervencions passam a la votació. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor, que s'aixequin, per favor. Poden seure. Les Sres. i el Srs. Diputats que voten en contra que s'aixequin, per favor. Queda rebutjada la Proposició No de Llei per 25 contra 29 vots. En aquest moment procedirem a un descans de quinze minuts.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per tractar, és per una qüestió d'ordre? Per qüestió d'Ordre. Em vol dir quin article?

JOSÉ LUIS MARTÍN:

Por cuestión de orden. De acuerdo con el artículo del Reglamento que de lugar a las peticiones de cuestión de orden y sobre todo teniendo en cuenta que a este Parlamentario había pedido el uso de la palabra antes y sea porque la Presidencia no se percató o porque no ha podido ser, quisiera pedir que me concediera por breves minutos el uso de la palabra.

PRESIDENT PARLAMENT:

Què troba la 'Taula'? No tiene derecho, para explicación de voto, no puede ser.

JOSÉ LUIS MARTÍN:

Teniendo en cuenta, además, Sr. Presidente, si me permite, que en esta misma sesión y en la sesión de ayer se concedió réplica a los intervinientes en relación a las actuaciones que anteriormente había habido.

PRESIDENT PARLAMENT:

Por réplica se ha concedido siempre, por explicación de voto que usted me decía hace unos momentos no, porque el artículo 89 habla muy claro y el 156 nos da la pauta en cuanto al régimen de votaciones.

JOSÉ LUIS MARTÍN:

Pues, entonces se la pido por réplica.

PRESIDENT PARLAMENT:

No obstante, por una situación singular, singularísima, le concedemos a usted, consideramos que no, lo siento mucho pero no puede ser. Que no puede ser no porque lo digan estos señores, sino porque el artículo 89 nos habla clarísimamente de que cuando un grupo parlamentario ha tenido ocasión de intervenir, salvo que variara su voto, entonces no habrá lugar a explicación de voto; y por otra parte el procedimiento del artículo 156 es clarísimo; lamento tal vez no haberle visto levantar el brazo, ninguno de los compañeros me ha avisado; en otra ocasión será, creo que la cuestión está votada, todos sabemos exactamente cuales han sido los criterios expuestos, de manera que, vamos

a ver si hay alguna aclaración reglamentaria, por orden.

FELIX PONS:

Sr. President, nosaltres el que voldríem és que els criteris s'aplicassin homogèniament i el President sap que la interpretació del Grup Socialista sempre ha estat a favor que s'aplicassin generosament les normes que permeten intervenir als Diputats i que el debat s'ampliàs més que no es restringís. Vull dir que hi ha precedents a aquesta mateixa sessió d'haver concedit la paraula per explicació de vot, cosa que no ens sap gens de greu, baldament sigui una interpretació generosa i excessiva i tot del Reglament. El que no entenem és per què aquesta generositat no es té en aquest moment amb el Grup Socialista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Demana la paraula el Portaveu del Grup Popular.

COSME VIDAL:

Bé, només per dir que crec que després d'haver-se votat no hi ha precedents que s'hagi dat la paraula.

PRESIDENT PARLAMENT:

Bono, la Mesa deliberarà damunt aquest particular breus moments. La Mesa del Parlament considera que l'assumpte està debatut, per aquesta vegada i procurarem tenir molt en compte l'aixecament de braços i que es faci notar a la Presidència, perquè a vegades no es nota, que es vol intervenir. Es considera que, en aquest cas, l'assumpte està debatut i passam al punt que és 434 de l'Ordre del Dia. Qüestió d'Ordre, D. Fèlix Pons.

FÈLIX PONS:

Sí, Sr. President, com hem dit altres vegades, les seves paraules són ordres perquè respectam la institució i l'única manera de demostrar el respecte és acceptar les decisions quan no ens agraden, i aquesta no ens agrada. Però volem deixar molt clar que les explicacions de vot només es poden produir quan s'ha votat i per 'conseguint' el fet d'haver-se votat no vol dir que tanqui un debat.

2.—i)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies de la seva explicació, i passam al punt 434, que és també la Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa al canvi de titularitat del diari «Balears» a favor de la Comunitat Autònoma. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula D. Damià Pons i Pons. Disposa, D. Damià, de deu minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Donaré breu lectura al text que proposam en forma de Proposició No de Llei que sigui aprovat per aquest Parlament; diu així: El Parlament de les Illes Balears, atès que la manca d'uns mitjans de comunicació propis de la

Comunitat Autònoma dificulta greument que les nostres institucions d'autogovern puguin dur endavant amb plena eficàcia la protecció i el foment de la cultura autòctona i la normalització de la nostra llengua catalana; que el diari «Balears», editat pels mitjans de comunicació social de l'Estat, ha de canviar la seva titularitat en un termini relativament breu i que cap titularitat privada o cooperativa de l'esmentat diari resultaria més favorable per a les Illes Balears que la de la nostra Comunitat Autònoma, insta el Govern de les Illes Balears per tal que interressi dels organismes pertinents la cessió de la titularitat del diari «Balears» a favor de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista ha presentat una Proposició No de Llei en el sentit de fer, com acabam de veure, les gestions pertinents per tal que la titularitat del diari «Balears» passi a la nostra Comunitat Autònoma. Estam convençuts que aquesta Proposició No de Llei donarà lloc a un interessant i polèmic debat parlamentari. El diari «Balears» serà tan sols el tema concret i gairebé podríem dir el pretext que obligarà els Grups Parlamentaris d'aquesta 'Càmera' a definir-se sobre la titularitat pública o privada dels mitjans de comunicació. La dreta que detenta el monopoli del Govern de les Illes Balears, i la dreta que assegura, infidelitats controlades al marge al Govern de les Illes Balears la pertinent i puntual majoria dins aquest Parlament han manifestat reiteradament els seus entusiasmes per l'ideari neoliberal. Semblen concebre les Illes Balears, l'Estat Espanyol i la Terra sencera com un immens mercat on ha de ser sempre la iniciativa privada la que ha de dictar la llei. Pensen que el joc de la llei de mercat ens duran, sinó al paradís, sí al millor dels mons possibles segons la coneguda expressió de Leibniz. I naturalment, en matèria de mitjans de comunicació, tant el Grup Popular com el Grup Regionalista de les Illes, com a bons neoliberals, són partidaris decidits de la televisió, de la ràdio i de la premsa privades. Més encara, assistim dia a dia a campanyes inspirades per l'afany privatitzador de la ideologia neoliberal que pretenen fer creure que la vertadera llibertat d'expressió només és garantida per una multitud de mitjans de comunicació, tots de propietat privada, i contraposen aquesta llibertat d'expressió, garantida segons ells pels mitjans de comunicació privats, a uns mitjans de comunicació públics presentats dins l'Estat, l'Espanyol, com una intolerable supervivència del franquisme. Però, Sres. i Srs. Diputats, tot i que Esquerra Nacionalista reconeix al Grup Popular i al Grup Regionalista de les Illes el dret d'elaborar i difondre un ideari a favor de la privatització dels mitjans de comunicació espera que ambdós reconeixin a Esquerra Nacionalista el sa dret de no creure tals propagandes, sobretot quan pretenen fer equivalent llibertat d'expressió amb privatització dels mitjans de comunicació i aquí ve a incidir la Proposició No de Llei que ara sotmetem a debat. Esquerra Nacionalista considera que el diari «Balears», transferida la seva titularitat a la nostra Comunitat Autò-

noma, servirà millor les necessitats informatives de les Illes Balears, i també la urgent normalització cultural i lingüística, si es constitueix com a premsa pública que si és objecte de privatització. L'article 15.2 de l'Estatut estableix que la Comunitat Autònoma podrà regular, crear i mantenir televisió, ràdio i premsa pròpies. Assumint la titularitat del diari «Balears», la nostra Comunitat Autònoma no faria altra cosa, per tant, que exercir una facultat reconeguda per l'Estatut. Naturalment, a la dreta no li interessa una premsa pública ni pensa fer ús d'aquesta possibilitat oferida per l'Estatut, pensam nosaltres. I per quina raó, Sres. i Srs. Diputats? Senzillament, les oligarquies socials i econòmiques, incloses les de les Illes Balears, tenen ja uns mitjans de comunicació propis, i pressionen amb energia per tal de privatitzar també un mitjà de tant d'impacte com és la televisió. La dreta vol consolidar el seu poder econòmic, polític i social a través d'uns mitjans de comunicació dòcils, atents de complir les consignes ideològiques i informatives dels seus homes. La dreta vol senzillament consolidar i perpetuar el seu poder dins la nostra societat. Un dels seus instruments decisius per consolidar aquest poder són els mitjans de comunicació; naturalment, per fer-los eina del seu domini han de ser de titularitat privada, i d'aquí ve l'oposició de la dreta als mitjans de comunicació públics. La causa és òbvia; els mitjans de comunicació públics són molt més difícils per no dir impossibles, d'instrumentalitzar per determinades oligarquies; i és que, Sres. i Srs. Diputats, la dreta sembla ignorar que una cosa és una premsa d'Estat incrustada dins l'aparell de dominació d'un règim totalitari com el franquisme, i una altra cosa molt diferent és una premsa pública dins un règim parlamentari que no pot ésser alegrement manipulada pel Govern de torn. O és que no coneixen el Grup Popular i el Grup Regionalista de les Illes l'article 20.3 de la Constitució Espanyola que diu que la llei regularà l'organització i el control parlamentari dels mitjans de comunicació socials dependents de l'Estat o de qualsevol ens públic i garantirà l'accés a aquests mitjans dels grups socials i polítics significatius; respectant el pluralisme de la societat i de les diverses llengües d'Espanya? fins aquí la cita. Això és el que Esquerra Nacionalista vol que sigui el diari «Balears», un mitjà informatiu propi de la Comunitat Autònoma, on hi siguin presents les forces socials i polítiques insulars i on s'hi garanteixen el pluralisme i l'ús de la nostra llengua catalana. I ja que tractam del diari «Balears», em permetin, Sres. i Srs. Diputats, contar-los una petita i breu història exemplar, referida precisament als orígens d'aquest periòdic, que posarà de relleu, aquesta petita història, les servituds i misèries de la premsa privada i de la premsa d'un Estat totalitari, tot això a fi que tinguin, Sres. i Srs. Diputats, l'avinentesa de donar-se'n compte de com la premsa pública, d'acord amb l'article 20.3 de la Constitució Espanyola, és un instrument informatiu molt superior en independència i objectivitat a la premsa privada. L'any 1921, fou fundat el diari «El Día», propietat del financer Joan March i Ordines, dit popularment En Verga. Es presentà com un diari liberal,

progressista i acollí les manifestacions culturals i les idees polítiques més avançades de la Mallorca de l'època. Combaté el conservadorisme que tenia com a tribuna un altre periòdic que era «La Almudaina»; i és que «El Día» era el reflex puntual de l'actitud del seu propietari, Joan March i Ordines, que jugava aleshores la carta liberal, atreïa els regionalistes i, fins i tot, es permetia pagar la Casa del Poble que ell inauguraria afirmant: «Yo represento, en fin, la revolución desde arriba»; paraules d'En March. Enfrontats amb la dictadura, el seu periòdic sofriria censure i sancions durant el règim de Primo de Rivera, però quan En Verga xocà amb el Govern de la Segona República la situació del seu instrument, «El Día» canvià ben aviat, el progressisme hi desaparegué i les seves pàgines esdevengueren la tribuna d'un Miquel Villalonga i d'altres que exposaren un ideari feixistitzant, entusiasta de Hitler, Mussolini i altres règims semblants. Tots coneixem com Joan March i Ordines jugà des del primer instant la carta a favor de la sublevació militar de Franco i, naturalment, «El Día» es convertí en òrgan apològic del «Movimiento Patriótico Salvador de España» des del primer dia. Finalment, l'any 1939, «El Día» i Falange es fusionen i nasqué «Balears» que, de 1939 a 1975, funcionà com a tribuna oficiosa de l'Estat Franquista dins l'àmbit de les Illes Balears. I fins aquí la història exemplar, la mostra clara de fins on pot arribar el servilisme d'una premsa dòcil al seu propietari, passar del liberalisme progressista a l'apologia feixista. Quina llibertat d'expressió garanteix, Sres. i Srs. Diputats, a la vista d'això, una determinada premsa privada mancada de principis? Entenem que el Grup Popular i el Grup Regionalista de les Illes, que són 'pura i simplement' la pantalla política de la dreta insular, no puguin servir altra cosa que els interessos que ells representen en aquesta 'Càmera', però nosaltres, l'Esquerra Nacionalista, que no estam fermats per interessos de cap casta, podem demanar lliurement allò que és millor per a la nostra societat; que se'ns concedesqui o no és una altra història, que el diari «Balears» es converteixi en premsa pública sota la titularitat de la Comunitat Autònoma fent ús del que permet l'article 15.2 de l'Estatut i d'acord amb l'article 20.3 de la Constitució Espanyola. I Esquerra Nacionalista fa aquesta Proposició No de Llei des de la plena llibertat que li dóna la seva absoluta desvinculació de tot grup de pressió; i és que, Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista és present en aquesta 'Càmera' amb un únic objectiu, servir amb orgull els interessos col·lectius del nostre país, els interessos dels pobles de les Illes Balears. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Damià Pons. No s'han presentat esmenes a aquesta Proposició No de Llei. Pel Grup Regionalista de les Illes té la paraula D. Pedro Pablo Marrero Henning. Sr. Diputat, disposa de deu minuts.

MARRERO HENNING:

Sr. Presidente, Sras. i Sres. Diputados. Quiero en primer lugar señalar que la solicitud contenida en la

Proposición No de Ley que el Portavoz del Grupo «Esquerra Nacionalista» nos acaba de presentar, es decir, la cesión a favor de la Comunidad Autónoma del periódico «Baleares», es sencillamente y jurídicamente, no posible; es decir, es imposible jurídicamente; y lo es porque la misma Ley 11 de 13 de Abril de 1982 de supresión de los medios de comunicación social de titularidad estatal, además de prever en su articulado la posibilidad de ceder los periódicos dependientes del organismo autónomo, Medios de Comunicación Social del Estado, a las Comunidades Autónomas dispone expresamente en el apartado 1 del artículo 2 con rotunda claridad y para que no pueda quedar ninguna duda al respecto que el procedimiento para la enajenación, el procedimiento para la enajenación de cada medio de prensa actualmente integrado en la cadena medios de comunicación social del Estado, será el de subasta pública entre personas naturales o jurídico-privadas. El Reglamento que fue aprobado por decreto de 25 de Mayo de 1983, en su artículo 3 es aún más explícito, y dice: que podrán concurrir a las subastas siempre que tengan nacionalidad española, las personas naturales con capacidad plena para obligarse. En segundo lugar, las sociedades mercantiles regularmente constituidas a iniciativas particulares; y en tercer lugar, las demás personas jurídicas privadas constituidas por particulares. La Comunidad Autónoma, es evidente, ni es persona natural ni es persona privado-jurídica, ni es jurídico-privada, ni encaja en uno de los supuestos que están previstos en la Ley y en el Reglamento. De esta forma, huérfana la Proposición No de Ley de toda lógica o soporte jurídico, pienso que lo único que se ha de tener en cuenta respecto de la misma es su valor testimonial; o incluso su valor de gesto, en definitiva, de afirmación y expresión de una voluntad política, por una parte intervencionista y colectivista y otra parte de inquietud en cuanto a la cultura, a la lengua, a la cultura y a la lengua autóctonas. Nuestro Grupo va a votar, desde luego, negativamente; va a votar negativamente porque esta propuesta o Proposición No de Ley, es decir, en la forma que se ha presentado no es de recibo porque no tiene ninguna lógica jurídica, como he dicho anteriormente; y aparte de esto va a votar también negativamente por las consideraciones que a continuación voy a expresar. Vamos a votar negativamente porque consideramos que el Estado, y Estado es, por supuesto, el Ente Autonómico, no ha de orientar ni dirigir en ningún caso y bajo ningún pretexto sus inherentes apetencias intervencionistas, su vocación de permanente expansión al ámbito de la prensa. Y ello por los evidentes riesgos de parcialidad exacerbada y manipulación informativa permanente que la prensa estatal, inevitablemente, padece; y asimismo también por lo que supone de competencia desleal a la prensa privada. Efectivamente, durante décadas, le ha tocado vivir en España al sector prensa una situación de descarada e insana competencia totalmente desleal, en detrimento y perjuicio de la prensa privada; competencia desleal, provocada y promovida por la financiación generosa que los periódicos de titularidad estatal, adscritos primero a la

Cadena del Movimiento y con posterioridad a la Cadena de los Medios de Comunicación Social del Estado, pudieron disfrutar con cargo a los presupuestos generales del Estado, con cargo en definitiva al bolsillo de cada ciudadano y de todos los contribuyentes. Una prensa en manos de las instituciones públicas es una prensa que de hecho no tiene posibilidad alguna de independencia, y que está sometida además a un riesgo permanente de falta de objetividad informativa. Y la objetividad informativa y la imparcialidad deben ser precisamente los objetivos y principios que inspiren a toda prensa que se precie de ser una prensa auténticamente libre. Es verdad que la prensa privada en muchos casos no puede dejar de ser parcial y que tiene determinadas servidumbres. Pero también es verdad que la prensa estatal no tiene ya sólo servidumbres sino que tiene una, digamos, hipoteca vencida y en peligro de ejecución permanente. Para evitar el riesgo de parcialidad y de falta de objetividad, se diga lo que se diga, no hay fórmulas ni soluciones mágicas para la prensa del Estado; y es que es un hecho demostrado y demostrable hasta la saciedad por la experiencia y por la historia. Por otra parte, y en este mismo sentido, señalaré también un hecho fácilmente constatable, y es que sólo y precisamente en los países totalitarios y de carácter autoritario, donde se tiende indefectiblemente a poner trabas y a constreñir la libre concurrencia y la libertad, es donde la prensa está en manos del Estado; y desde luego no sólo en manos del Estado sino también al servicio de éste, porque el resultado de una prensa dependiente del Estado es inevitable y es único; se sufraga y se financia con el dinero de todos y se convierte en la prensa de unos pocos, de los que detentan ocasionalmente el poder. El mejor destino, creo, que debería de tener el periódico «Baleares», y esta solución me atrevo a decir que contaría con la simpatía e incluso el apoyo de nuestro Grupo, sería el de la adjudicación del mismo, por el procedimiento, por la vía que establece y que está prevista en la Ley de 13 de Abril de 1982, a que antes he hecho referencia, a sus trabajadores y a sus redactores, a fin de que éstos lo explotaran por la fórmula más liberal, y no estoy diciendo neoliberal, sino más liberal y progresista de la autogestión o del cooperativismo. La verdad, la posibilidad, sólo la posibilidad de invertir, aunque esto sea jugar ahora a ciencia-ficción por la imposibilidad jurídica que hay, repito la posibilidad de invertir el tardío proceso de privatización de los medios de comunicación social del estado, sería, desde luego, motivo de profunda y legítima preocupación. Quiero señalar aquí también que curiosamente la Ley de 1982 fue consensuada por el Grupo de Unión de Centro Democrático y el Partido Socialista Obrero Español. Quiero, para terminar, decir, creo sinceramente que las instituciones autonómicas, en base a las competencias que prevé el Estatuto de Autonomía, dispondrán de otros medios e instrumentos con los que se podrá fomentar la cultura y la lengua autóctonas, sin que sea preciso recurrir a la siempre peligrosa y a la siempre arriesgada tutoría de un ór-

gano de la premsa escrita por la Comunidad Autónoma. Muchas gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gracias, Sr. Marrero. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula D. Joan Nadal. Disposa, Sr. Nadal, de deu minuts.

JOAN NADAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Després de la intervenció del Diputat Sr. Pons i Pons, intervenció literàrio-anecdòtica, nosaltres no podem més que dir que el nostre Grup, el Grup Socialista, votarà en contra de la Proposició No de Llei. Votarà en contra no només pel mateix contingut de la Proposició No de Llei, sinó per la intervenció que ha fet el Sr. Pons; on hem vist, o hem cregut veure, per ventura anàvem equivocats, 'una' dubte molt raonada, si no un atac a la llibertat de premsa, a la llibertat d'expressió, en creure que un diari que passi a mans privades o passi a mans dels treballadors que actualment el sustenten deixaria de tenir imparcialitat, deixaria de tenir llibertat, deixaria de tenir equanimitat; nosaltres creim que no és així, nosaltres creim que els atacs de falta de llibertat als diaris es poden fer en qualque cas, dient noms i llinatges, no mai en termes generals. Nosaltres creim que la llibertat d'expressió és un dels fonaments de la democràcia, i aquests fonaments de la democràcia nosaltres estam disposats a defensar-ho i intentar dur-ho a la seva aplicació. Tampoc no estam d'acord amb la intervenció del Sr. Marrero quan ataca la possibilitat que la Comunitat tenguí els seus 'medis' de comunicació, i no estam d'acord perquè l'Estatut diu que sí podrà tenir els seus 'medis' de comunicació. L'Estatut, a l'article 15, en el tercer apartat, diu: En els termes establerts als apartats anteriors d'aquest article, la Comunitat Autònoma podrà regular, crear i mantenir, televisió, ràdio, i premsa pròpia. Per tant, nosaltres no estam en contra de l'Estatut però nosaltres tampoc no estam a favor que el «Balears» passi a mans de la Comunitat. Hi ha una llei, una llei aprovada pel Congrés de Diputats de l'Estat, un decret llei que regula aquesta llei i en aquesta llei, en aquest decret llei es preveu que, abans de maig del 84, tots els 'medis' de comunicació de l'Estat o estiguin tancats o hagin passat a mans privades o a mans dels treballadors que actualment fan feina en aquests diaris. Per tant, nosaltres creim que està de més presentar aquesta llei aquí, que la Comunitat no pot aprovar una llei que vagi en contra d'una llei aprovada pel Congrés de Diputats, i aprovada pel Senat; i per tant, nosaltres no ens quedarà més remei que votar en contra d'aquesta Proposició No de Llei del Partit Nacionalista d'Esquerra. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Popular D. Cosme Vidal té la paraula.

COSME VIDAL:

Bé, gràcies Sr. President. Molt breument, per a dir naturalment que degut a les raons que exposarà el re-

presentant del Govern a continuació, nosaltres també votarem en contra, però la nostra intervenció, la d'aquest Portaveu, és més bé per dissentir totalment de la forma que ha set exposada o que ha set defesa, entre 'comilles', aquesta Proposició No de Llei; i al mateix temps, adherir-nos i felicitar la intervenció del representant del Grup Socialista amb la qual estam totalment d'acord excepte que també estam d'acord amb el que ha dit el Sr. Marrero respecte a la impossibilitat d'adquisició, no a tenir 'medis' de comunicació, mitjans de comunicació la Comunitat Autònoma, sinó a l'adquisició d'aquest diari «Balears», que, vertaderament, desitjam per a ell el millor i jo particularment hi he estat vinculat i voldria dir al Sr. Pons que, 'desde luego' la seva primera etapa, ja que no ho ha dit, s'hauria de dir que va esser una etapa, per dir-ho en català que va 'perteneixer' aquest periòdic al bellugament nacional i, per tant, per dir-ho en propietat. Llavors als M.C.S.E. i ara vol que sigui de la C.A.; nosaltres hem de dir, senzillament, no, gràcies. Però sobretot hem de dissentir de la forma no ja de 'duda' que ha dit el representant socialista sinó de clara ofensa a una professió i a unes empreses periodístiques, dissentim totalment i volem que consti així. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Govern, té la paraula D. Joan Huguet.

JOAN HUGUET:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc he de dir que m'ha causat una estranyesa grossa la interpretació que ha fet el representant d'Esquerra Nacionalista damunt la Proposició No de Llei, perquè ha fet les dues coses a la vegada, ha fet la presentació d'aquesta Proposició No de Llei i també la rèplica al que nosaltres puguem dir, al que hagin pogut dir els Grups que no 'apoyarem' aquesta Proposició No de Llei. Per altra banda, he d'agrair-li la lliçó d'història que ens ha donat damunt la premsa al llarg d'aquests anys dins les Illes Balears, però entenc que a açò, nosaltres en aquest moment en què estam en un Estat de Dret i en un Estat plenament democràtic ha de ser simplement una lliçó històrica que no té res 'que' veure el temps d'antes amb aquest temps que, gràcies a Déu, hem passat d'una dictadura a un Estat democràtic i per tant no tenim perquè pensar que el que vagi passar pot tornar passar ara. Dit açò, comprenem i apreciam tant com valen les aspiracions i entusiastes raons que impulsen al Grup Parlamentari d'Esquerra Nacionalista a defensar el nostre patrimoni lingüístic, en presentar davant aquesta Cambra la Proposició No de Llei perquè la Comunitat Autònoma assumesci la titularitat i la propietat del 'Balears', per convertir-lo segons Esquerra Nacionalista en un instrument que complís amb encert la seva labor, la seva tasca d'informació objectiva i normalització cultural i lingüística. El nostre Govern encara que valora, com he dit abans, les bones intencions dels proponentes, d'aquesta proposta, d'aquesta Proposició No de Llei, no pot admetre no la pot admetre; i per una sèrie de raons; en primer

lloc, si acceptàvem aquesta proposta seria per sortir del foc i entrar dins les brases; quan el Govern de la Nació promou la privatització dels mitjans de comunicació de l'Estat, és perquè resulta senzillament impresentable l'espectacle d'un estat democràtic en possessió d'una premsa escrita, cosa inevitable, que acaba per convertir-se en una premsa de Govern i açò, nosaltres, no hi estam d'acord. Aquesta és una de les raons per les quals nosaltres ens si oposam. No canvia el sentit, canviarà la nominació, que en tot d'esser o pertànyer als mitjans de comunicació social de l'Estat aniria als mitjans de comunicació de la Comunitat Autònoma; però així i tot resultaria, creim que podria resultar una premsa que res tendria 'que' veure amb l'objectivitat perquè no hem d'oblidar, com bé ens ha recordat, que experiències, però experiències 'inclús' actuals de mitjans de comunicació controlats directament per l'Estat el que fan és moltes vegades caure en aquesta fàcil temptació d'emprar-les segons els seus criteris i segons les seves ideologies polítiques. Per altra banda creim que avui per avui, a les Illes Balears tenim uns mitjans de comunicació suficientment imparcials des de punts de vista diferents que fa que a la nostra premsa hi tinguin accés tots els Grups Polítics i totes les ideologies polítiques emprant el seu dret, el seu dret que és el dret d'expressió. Per altra banda el parallelisme que vol fer Esquerra Nacionalista entre aquest mitjà de comunicació i el tercer canal de televisió, crec que és un parallelisme que surt fora de lloc quant que precisament amb el tema de televisió hem de tenir molt en compte que només hi ha una televisió, que aquesta televisió està controlada directament per l'Estat i, per tant, no possibilita tenir altres televisions si no és a les Comunitats Autònomes; i per açò nosaltres no solament creim que açò és un dret que hem d'assumir sinó que és un deure que hem d'assumir, tenir el nostre propi canal i per açò ho potenciarem. Finalment, aquest Govern discrepa de fons amb la filosofia que inspira Esquerra Nacionalista a l'hora de presentar la Proposició No de Llei. La interpretació que feim de l'Estatut en matèries informatives i en matèries culturals no és d'intervenció ni és de dirigisme; creim que el Govern autònom no necessita en aquests moments comprar o que li cedesquin o tenir cap mitjà de comunicació o premsa escrita per desenvolupar la seva tasca d'informació i per desenvolupar també el coneixement de la nostra història i sobretot de la nostra llengua; tindrà altres recursos i podrà emprar i podrà fer ús d'altres mitjans, com pugui esser per 'medi' de folletons o per 'medi' de publicacions que es vagin fent. Per totes aquestes raons i també per l'aspecte legal que ens ha fet el Portaveu del Grup Regionalista, creim que aquesta Proposició No de Llei ha de ser rebutjada. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Joan Huguet. D. Damià Pons. Disposa d'un temps de cinc minuts.

DAMIA PONS:

Esquerra Nacionalista, no sé si dir, però no li fa

por quedar en minoria, en minoria total; perquè ha presentat aquesta Proposició No de Llei sabent pràcticament la totalitat de les coses que se'ns han dit per rebatre'ns. En primer lloc, el que nosaltres proposam és un acte, si voleu testimonial. Com podria esser que aquesta 'Càmara' es declaràs en el seu dia, si és que així ho decideix, ho proposarem, que aquí no hi hagi instal·lacions d'armes nuclears; això ja sabem que no es:à dins la nostra competència, sabem que aquesta Proposició No de Llei topa amb un afany privatitzador dels mitjans de comunicació social de l'estat, però si bé no ens podem imposar a una disposició del Govern Central sí que podem fer un acte testimonial. I per què volem fer un acte testimonial? Perquè nosaltres consideram que el diari «Balears» no ha de ser objecte de privatització encara que quedi com un gest i una petició simbòlica; aquest diari de l'any 1939 fins a l'any 1975 va esser sostengut dins un règim totalitari amb doblers públics i per tant entenem que aquí hi ha una propietat, en definitiva, pública constituïda amb els doblers de tots, i així s'hauria de mantenir. He insistit que una cosa és la premsa d'un Estat totalitari, com era el «Balears» durant el franquisme i moltíssims que en podríem citar els règims totalitaris que proliferen dins el món, i una altra cosa molt diferent és una premsa pública perfectament prevista juntament amb altres mitjans de comunicació a l'article 20.3 de la Constitució Espanyola i, naturalment, sotmesa a control parlamentari i a participació de les diferents forces socials, polítiques i al pluralisme d'expressió i al pluralisme lingüístic. Per tant, hem de tenir les coses perfectament definides, una cosa és una premsa d'Estat, una cosa és una premsa pública. S'ha dit, per part del Sr. Nadal, per cert amb una intervenció que consider molt poc afortunada, que la nostra intervenció era literària; no es preocupi, si de cas la presentarem la pròxima vegada al premi Ciutat de Palma i 'al millor' guanyarem; però s'ha dit, i això ja no m'agrada tant, que era un atac a la llibertat de premsa i llibertat d'expressió. Jo reconec, i Esquerra Nacionalista té ben clar, que una cosa és la llibertat de premsa i l'altra és la proliferació de mitjans informatius en mans privades; perquè no voldria haver d'insistir com he dit abans que hi ha un afany per part de la gent que té el control de la propietat a exercir inevitablement un control ideològic. Què hi ha excepcions? Estam segurs, dins les illes les podem trobar, però que normalment predomina molt més la norma que l'excepció, i no voldria haver de recordar, dins aquestes Illes Balears mateixes, casos de comentaristes polítics, ja que estam fent política aquí, que han estat arraconats i substituïts per criats més dòcils al seu amo. Quant a la qüestió de l'atac a la llibertat d'expressió, nosaltres entenem que aquesta premsa pública la garantitza i que no ens preocupa que hi hagi una premsa privada al seu costat, però el que entenem és que la premsa pública ben controlada parlamentàriament és un instrument molt més vàlid perquè nosaltres som conscients, som conseqüents amb el nostre ideari socialista, i creim que la propietat privada, particularment exercida per certes oligarquies, no és la millor garantia de la

llibertat, és la millor garantia un control parlamentari sobre una premsa pública, una premsa que sigui de tots i allà on tots hi puguin participar. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Pons. D. Joan Huguet? D. Joan Huguet? D. Pedro Pablo per contrareplicar.

PEDRO PABLO MARRERO:

Bueno, yo lo único que quería decir en este turno de réplica, es simplemente precisarle al Portavoz del Grupo Socialista que yo no he dicho en ningún caso, que las, es decir, que la Comunidad Autónoma no pudiera tener, digamos, medios de comunicación; lo que pasa es, o sea no lo he dicho y entonces, pues, no quiero que lo pongan en mi boca, o sea, esta, esta frase. Lo que sí digo es que yo desde luego, personalmente, y es una actitud personal mía que, desde luego es compartida por el grupo, por el grupo en el que estoy encajado, es que, somos totalmente contrarios a que los medios de comunicación estén en manos del Estado, estén en manos del Ente Autonómico, a esto sí soy totalmente contrario.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gracias, Sr. Pons? Per 'turno' de contradiccions disposa de cinc minuts.

FÈLIX PONS:

Moltes gràcies Sr. President. Per replicar dos aspectes que han estat objecte de debat. En primer lloc per precisar que si ens hem distanciat per una vegada de les posicions del Grup d'Esquerra Nacionalista ha estat perquè creim, lamentam dir-ho però ho pensam així, que les idees expressades en relació a allò que és la llibertat de premsa i la llibertat d'expressió que creim que són dos fenòmens absolutament indissociables, són poc afortunades; és a dir, que nosaltres no podem compartir un llenguatge, diríem que anticuat, que identifiqüi necessàriament llibertat amb imposició i domini de les oligarquies. Creim que com més diaris hi hagi millor, creim que com més 'medis' d'expressió hi hagi millor perquè més llibertat hi haurà per expressar idees, i aquesta és una convicció profunda del Grup Socialista que volem deixar aquí perfectament manifestada. I en segon lloc, volem dir també que si hem replicat al Sr. Marrero ha estat perquè ha dedicat un atac frontal i furibund als 'medis' de comunicació pública, a la titularitat pública de 'medis' de comunicació. El nostre Estatut, com la Constitució mateixa sortosament, són d'una amplitud i flexibilitat com perquè hi càpiga una política que vulgui a aquesta Comunitat Autònoma crear una premsa, una ràdio i una televisió pròpia, com una política que no la vulgui crear; el que crec és que no ens hauríem de dedicar a atacar el marc d'actuació de les diverses polítiques, perquè tant la Constitució com el nostre Estatut, votat en el seu dia, per U.C.D., pel Partit Socialista, són uns marcs jurídics públics que permeten l'existència d'aquest 'tipó' de premsa o de 'medis' de comunicació i que, per tant, supòs que tots acceptaríem una política

d'aquesta naturalesa i que no ens hem de dedicar a desqualificar les possibles polítiques desqualificant el marc. Res més i moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. D. Pedro Pablo, per al·lusions, dos minuts.

PEDRO PABLO MARRERO:

Bueno, simplemente para decir que, por supuesto, yo respeto profundamente el Estatuto, respeto profundamente la Constitución pero que, por convicción soy totalmente contrario a que, digamos, las instituciones públicas intervengan en los medios de comunicación social y eso pues, por supuesto, tengo una concepción distinta de este tema a la que tiene el Grupo Socialista y que respeto totalmente, o sea, simplemente esto.

3.—a)

PRESIDENT PARLAMENT:

Muchas gracias. Cavallers, acabat el debat passam a la votació d'aquesta Proposició No de Llei. Per tant, els Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta, a favor d'aquesta Proposició de Llei, a favor que s'aixequin. Quatre. Poden seure per favor. I els Srs. Diputats que votin en contra que es posin drets, per favor. Poden seure. Queda rebutjada aquesta Proposició No de Llei, per 50 vots en contra i 4 a favor. I passam al punt següent, que és el relatiu a interpellacions per debatre la número 423 presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a la política que pensa seguir el Govern per tal de fer efectiu un vertader control de la qualitat de l'alimentació. Per defensar aquesta Interpellació té la paraula D. Toni Garcías.

ANTONI GARCÍAS:

Gràcies Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, aqueixa interpellació quan va esser presentada no teníem coneixements de quin era el programa del Conseller de Sanitat; ara el coneixem i això podia fer pensar que una vegada exposat el programa la política alimentícia estaria inclosa en ell i no caldria aquesta Interpellació. Però una vegada haver escoltat a la Comissió el programa, aquesta Interpellació és necessària i no perquè el Govern ens doni grans paraules i grans línies mestres sinó perquè, en primer lloc, doni resposta a problemes que avui existeixen i que fan impossible aquest bon control alimentici, amb els 'medis' que avui es compta. Un d'aquests 'medis' amb què es compta per part de la Comunitat Autònoma són els menescals titulars, els quals, una de les seves funcions, és la de la inspecció alimentícia; inspecció que es veu coaccionada amb l'existència d'un conveni entre la Federació d'Hosteleria, el Col·legi de Menescals i la Conselleria de Sanitat, Treball i Seguretat Social de l'extingit Consell General Interinsular, en el qual el servei d'inspecció veterinària reben una retribució per part de les empreses objecte d'inspecció i si això no fos suficient a un altre apartat del citat conveni s'assenyala que els hotels associats a la Federació d'Hosteleria podran cri-

ticar l'actuació del facultatiu que hagi de realitzar les visites i conseqüentment separar-lo de la funció, de la funció d'inspecció si surten problemes. Per això creim que aquest conveni, aquest conveni romp en aquests moments que es pugui dur un bon control alimentari; per això plantejam les següents preguntes al Conseller de Sanitat o al Govern, millor dit. Primer, considera el Govern que el conveni esmentat segueix en vigència? Segon, si segueix en vigència, creu que el sistema adequat, en el qual els inspectors cobrin una quantitat monetària complementària del seu sou per part de les empreses objecte d'inspecció? Tercer, accepta el Govern que el Col·legi de Menescals redacti uns impresos que presenta a les empreses quan els menescals realitzen les inspeccions? Quart, no li pareix al Govern que aquests impresos tenen un caràcter coercitiu? 'Quint', no estaria el Govern acceptant il·legalitats manifestes? Jo crec que aquest és un problema molt greu que tenim a aqueixa comunitat i jo el que voldria és que, que es donassin unes contestes que podien esser, que vàrem veure ja en línies generals dins la Comissió d'Assistència Social, el que voldria és que se'm contestàs concretament a aquestes preguntes. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Pel Govern té la paraula D. Gabriel Oliver Capó, Conseller de Sanitat. Disposa d'un temps de quinze minuts.

OLIVER CAPO:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Interpella-ció que havia feta el Sr. Diputat, efectivament, era una altra, com ell ha dit; jo voldria repetir-li el que es contesta a aquesta Interpella-ció, però abans de tot, dir-li que aquest conveni entre hosteleria i veterinaris, des que nosaltres estam a la Conselleria no està vigent, per tant, creim que tot 'el demás' que ha dit després d'això, òbviament no ve al cas. I repetir-li que el Govern de la Comunitat Autònoma, comparteix juntament amb el Grup Parlamentari Socialista i amb totes les forces polítiques representades a la Cambra la inquietud, pel que fa el control de la qualitat dels productes alimentaris. I bona mostra del que hem dit ha estat la promulgació del decret 62/83 pel qual es reestructurés determinats òrgans de l'Administració Autònoma de les Balears en matèria de Consum i s'encomana a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, l'exercici de les competències transferides per l'Administració Central de l'Estat en matèria de disciplina de mercat. La Cambra té coneixement que l'Administració Autònoma, autònoma, es troba en procés d'edificació del seu aparell institucional, per la qual cosa es precisa poder comptar amb la participació de col·lectius preparats dins les matèries, capacitats per donar resposta a les demandes socials, col·laboració de la qual el Govern de la Comunitat Autònoma en té seguretat i de la qual sens dubte haurà de derivar-se l'elevació dels nivells d'eficàcia amb què actua aquesta Administració Autònoma. El consum alimentari n'és certament important, sobretot per les seves connotacions sanitàries, em-

però volem dir a la Cambra que el consum alimentari en particular es configura com a àrea interdisciplinària i que per enfrontar-se a la problemàtica que planteja no existeixen solucions certes. Per part dels serveis del consum de la Conselleria es treballa actualment en diferents controls en matèria alimentària. Al mateix temps s'han planificat una sèrie de programes d'actuació intensiva damunt alguns productes alimenticis d'interès especial per al consum; les campanyes dels quals ja han estat començades o estan a punt de dur-se a terme. En citarem, campanya de control i d'inspecció de les indústries del pa i dels seus derivats, aquesta campanya tindrà com a objectiu els controls del següents aspectes: possessió dels registres de legalització de les seves activitats, condicions tècniques en què es desenvolupen, característiques dels productes acabats i de la seva comercialització. Una altra campanya de control de comercialització clandestina de carns procedents de matances domiciliàries, per tal de conèixer si els magatzems de comestibles venen carns fresques i embotits procedents de la matança particular o ve de procedència il·legal sense reunir els requisits, aquesta és una pràctica estesa a alguns pobles de les Illes. Control de les indústries de pastes alimentícies, el seu objectiu és de conèixer si es compleixen les condicions de control tècnic a la producció, 'envassat' i comercialització de les 'sopès' o pastes alimentícies. Es vigilarà igualment la inexistència de colorants i d'aditius que no siguin autoritzats. Campanya de control de les fàbriques de farines i sèmols, al llarg de la campanya es comprovaran les condicions tècniques i dimensions de les indústries, la no existència als locals d'obrador o magatzems de productes que poguessin esser utilitzats sense autorització corresponent. Campanya d'inspecció de vi comú; els serveis de la Direcció General de Sanitat han anat controlant darrerament els vins, campanya que es completaria amb aquesta. L'objectiu és de comprovar que la circulació del vi es fa d'acord amb la normativa vigent que l'etiquetatge dugui imprès el nom de l'expedidor, 'nombre' de la planta embotelladora, grau d'alcohol i la casta de vi de què es tracta i que la venda ambulant o d'olla es fa en condicions. A les inspeccions als establiments de restauració es prendran mostres de tots els vins, tant els servits a doll com els envasats dins la casa. Campanya per a magatzems frigorífics de carn, d'escorxadors i fàbriques d'embotits, amb una sèrie d'objectius de facturació, retolació de les caixes, guies sanitàries, etc. A més a més hi ha actuacions dels serveis de Sanitat de la Conselleria per al control de la qualitat dels productes alimentaris. El control dels aliments va més enllà de l'anàlisi 'qualitatiu' i 'quantitatiu' és menester conèixer les condicions higièniques en què l'aliment és produït, emmagatzemat i distribuït. D'aquesta manera la Conselleria de Sanitat realitza una doble tasca, inspectora i analítica. Tasca inspectora. Les visites es realitzen quan existeix denúncia, abans de concedir el registre sanitari a una nova indústria, o un permís de fabricació i, quan s'organitza una campanya de control d'un ram determinat de l'alimentació. A les visites d'inspecció se contemplem les condicions higièniques i

sanitàries de les instal·lacions i utilitats alimentaris, la conservació i emmagatzement d'aliments, sigui de les matèries primeres, sigui dels productes elaborats, els procediments utilitzats en l'elaboració i el personal. Es presta atenció d'una manera especial a la neteja i possibles 'focos' de contaminació, infeccions, tòxics, etc. i a la tenència de matèries prohibides per a la fabricació. En aquestes visites es fa aixecar acta reflectint les condicions en què es troba l'establiment concedint-ne, si és oportú, un 'plaç' per a subsanar deficiències i es prenen mostres si procedeix. Quant a l'anàlisi consideram que la manera més eficaç de fer feina en matèria alimentària és duent a terme campanyes d'un aliment en concret o família d'aliments que tenen el mateix origen o manipulació. Això ens permet de fer un mostreig aleatori damunt els establiments existents, donat-nos una idea de l'estat sanitari en què es troba el sector. D'aquesta manera durant enguany, s'han fet una sèrie de campanyes d'inspecció i anàlisi en base al major risc que certs productes poden tenir sobre la salut dels consumidors. Per això s'ha donat preferència al criteri sanitari, fent-ne un estudi dels paràmetres de contaminació microbiològica que vénen regulats a les diferents reglamentacions tècnico-sanitàries, publicades al Butlletí Oficial de l'Estat, en aquells productes que tenen reglamentació aprovada, basant-nos en els que no la tenen en les recomanacions dades pel Centre Nacional de Alimentació i Nutrició de Madrid. Posant especial èmfasi en l'estudi dels gèrmens patògens per a l'home. S'han realitzat també estudis dels paràmetres clínics i finalment controls de qualitat i investigacions de possibles frauds. Enguany s'han portat a terme les següents campanyes: crustacis freds i congelats, formatges freds per tal de controlar la llet pasteuritzada, tapes, plats preparats i hamburgueses, gelats, bufets i 'caterings' d'aviació. S'han realitzat campanyes de control tant microbiològics de productes com de les condicions higiènico-sanitàries dels establiments d'elaboració, aigües i begudes refrescants, vins, licors, cerveses, productes de pastisseria, productes de 'panaderia', i oli. A arrel de l'aparició del síndrome tòxic es va organitzar aquesta campanya que ha durat més de dos anys, per ella s'han controlat totes les botes que arribaven no donant l'autorització d'entrada fins que es comprovava que no hi havia anilines a l'oli. Independentment d'aquestes campanyes i del gran nombre d'anàlisis efectuades a causa de les denúncies s'han realitzats controls a llets i derivats, carns, conserves vegetals, en 'curtits', sucre, condiments i espícies. Està prevista una campanya de control microbiològic i de qualitat d'embotits propis de les Illes, en vistes a establir els criteris de qualitat per a aquests productes. Es determinarà també en un futur proper els contaminants químics i plaguicides en els productes susceptibles. També feim un control de manipuladors d'aliments; un dels capítols més importants en el control de l'estat sanitari dels aliments ve donat pel control del personal que els manipula, ja que un percentatge molt elevat dels casos de toxi-infeccions alimentàries que es presenten es deuen a ingestions d'aliments que han estat manipulats per persones porta-

dores, aparentment sanes, de gèrmens patògens, com som l'estafilococos aureus i les 'salmonelas'. Així doncs, amb la detecció d'aquest portador i la seva separació del treball, mentrestant no estiguin totalment lliures de gèrmens patògens, podem afirmar que es dona una gran passa en la prevenció de possibles toxi-infeccions dels consumidors. Tota persona que manipuli aliments ha de tenir un carnet sanitari de renovació anual expedid per la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social; després d'haver realitzat el manipulador una sèrie de proves analítiques en cas de toxi-infeccions es repeteixen les proves a l'establiment on dit personal treballa. Quan apareix una toxi-infecció es realitza una inspecció i investigació exhaustiva dirigida a conèixer l'origen dels 'focos'. Es fa un estudi epidemiològic del brot, realitzant anàlisis comprovant els afectats i del personal manipulador de l'establiment i es fa un mostreig i anàlisi dels aliments sospitosos. Si s'aconsegueix l'aïllament del germen responsable dels aliments i a les ... dels portadors s'envia al CENAM per la seva tipificació completa i posterior estudi epidemiològic. Donat que a la darrera temporada la majoria de toxi-infeccions registrades s'han produït als auto-servicis, menjadors i bufets freds, aquesta Conselleria de Sanitat i Seguretat Social ha posat en estudi una normativa que reguli estrictament els processos d'elaboració d'aquests menjars, les condicions higiènico-sanitàries dels locals on s'elaboren i les condicions del seu emmagatzement i exposició. És de destacar a més a més que la realització d'aquestes campanyes a més de les actuacions ordinàries suposen una intensa actuació del laboratori de la Conselleria pel que fa a la realització de l'anàlisi necessària, es porten a terme un nombre gros de determinacions analítiques. Per exemple, podríem destacar les determinacions analítiques que es porten a terme en relació amb les aigües i en el cas de toxi-infeccions, amb les aigües s'analitzen tots anàlisis bacteriològics generals, anàlisis per aigües envasades, anàlisis químiques, investigacions de nitrats, amoníacs, etc. etc. A les toxi-infeccions, anàlisis de les peces a malalts i manipuladors, investigació de còlics, salmonelles i fígues, anàlisis de moc a manipuladors, investigació d'estafilococos aureus, anàlisis d'aliments d'origen vegetal, d'aigua de glaçons de gel, i d'aliments d'origen animal. D'altra banda el control de la qualitat dels productes alimenticis correspon també al Ministeri de Sanitat i Consum pel que fa al control de la seva importació en adequades condicions de qualitat sanitària i d'aptitud per el consum, igualment compet al servei de Duanes del Ministeri d'Hisenda, però sobretot al Ministeri d'Agricultura, al qual compet mitjançant la subdirecció general de defensa contra els frauds i les seves direccions provincials que han de controlar les indústries agràries i les alimentàries de productes agraris. Les actuacions inspectores seran efectuades prioritàriament pel cos d'inspectors de qualitat i personal contractat per aquestes activitats així com per qualsevol funcionari de la Direcció Provincial en cas de necessitat. el Nombre d'inspectors que prenguin mostres d'indústries, fàbriques i magatzems majoristes que es programin es fixarà en funció del nombre d'inspec-

tors adscrits a la província. Com es veu el Govern de la Comunitat Autònoma de les Balears es mostra especialment sensibilitzat per la problemàtica alimentària en general, atesa la capacitat limitada de mitjans personals i material amb què comptam. En aquest mateix sentit es potenciarà la secció de sancions, es coordinaran al màxim les accions en matèria sanitària de disciplina de mercat amb les dues direccions generals i a més a més amb la Conselleria d'Agricultura; es potenciarà, sobretot, el laboratori de la Conselleria, es programaran campanyes d'inspecció coordinades, es desenvoluparà tot adaptant-lo a les peculiaritats de la nostra Comunitat Autònoma, al Decret de 1945/83. S'estudiarà també l'ordenació racional que permeti l'aprofitament millor del personal que pertany al cossos de funcionaris tècnics de l'Estat al servei local. I per últim, per part de les Conselleries de la nostra Comunitat directament competents en política alimentària es duran a terme reunions amb les empreses productores, fabricants, emmagatzemadors, distribuïdors i receptors de productes alimentaris, i s'establiran contactes periòdics amb aquestes dins una línia d'actuació de foment de la millora de les condicions sanitàries i de consum dels productes alimentaris a les Illes Balears, com a prova de la voluntat i de la decisió política que el Govern de la nostra Comunitat té al respecte sense perjudici de les accions que pel Govern de la Nació dins l'àmbit de les competències d'aquest, i d'acord amb el que s'ha assenyalat al punt anterior, s'haurien de dur a terme si volem que la seguretat dels nostres ciutadans, en aquesta qüestió tan important sigui adequada i real. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per rèplica D. Toni Garcías. Disposa d'un temps de cinc minuts Sr. Diputat.

ANTONI GARCÍAS:

Gràcies Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo crec que aqueixa interpellació que s'ha presentat no era una altra, és a dir, quan nosaltres presentàrem la Interpellació, i en aquests moments hem plasmat la Interpellació amb una sèrie de preguntes, és perquè creim, seguim creient que sense un bon control alimentici, un bon control alimentici que primer passa perquè el funcionari no estigui coaccionat ni rebre cap retribució que no sigui la retribució que li toca per la seva feina, la retribució de la Comunitat Autònoma, pensam que tot allò altre són bones voluntats; perquè qui ha d'exercir la inspecció, qui va a cercar la qualitat o a controlar aqueixa dels aliments és el menescal titular en aquest cas. Després el que voldria dir és que em pareix molt bé que hagi dit que no està vigent, però no està vigent des de quan?, des d'avui, des de fa dues setmanes?, perquè sí el que li puc assegurar és que hi ha menescals que segueixen cobrant aqueixes quantitats de doblers que s'estipulaven dins el conveni que abans he anomenat; és a dir, si és d'avui o és des de quan. Després hi ha un altre problema molt important dins tot el mateix tema que es pot exposar des de la part dels menescals titulars. Els menescals

titulars, pot esser que siguin un cos mal retribuït i jo crec que en qualsevol moment si no està vigent aquest conveni el que faran serà plantejar un altre conveni. Vostès creuen o pensen reestructurar tots aquests servicis de menescals titulars? Perquè si no, jo pens que hi tornarà haver una pressió forta per aquests menescals per fer un altre conveni. Si es fes un altre conveni, quina seria la seva postura davant el pròxim conveni? Després em pareix molt bé tot el tema, tot el que ha estat expressat que ja, més o manco, s'havia sentit i ho havíem sentit en línies generals dins el programa que vostè va exposar a la Comissió; però hi ha un tema que si, 'bueno', m'ha preocupat i veig que vostè hi té molt d'interès, és a dir, condicions higièniques; i això referent a productes que arriben a aqueixes Illes, que arriben a aqueixes Illes, productes de, com poden esser tot 'tipo' de carn, i tot 'tipo' de fruites, moltes vegades, vénen amb uns preus molt més barats, però el que passa és que duen unes condicions higièniques i aqueixes condicions higièniques no es miren ni es controlen, fins ara només s'han mirat les condicions sanitàries; i no es miren; jo aplaudesc que digui que s'han de mirar totes aqueixes condicions higièniques. I amb això el que diria és que, i demanaria a la Conselleria, és que em donàs resposta al tema del conveni en concret i crec que una vegada solventat aquest problema podríem xerrar i podríem començar a xerrar de què podríem prendre unes 'mides' eficients per, podríem prendre unes mesures eficients per intentar controlar la qualitat dels aliments. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Garcías. Per contrarèplica té la paraula el Conseller D. Gabriel Oliver Capó. Disposa d'un temps de cinc minuts.

OLIVER CAPÓ:

Bé, jo crec que he dit al Sr. Diputat que aquest conveni per part de la Conselleria fa molt de temps que està rebutjat, jo no em faci dir si fa un mes o en fa dos o en fa tres; però 'desde luego' no és d'avui ni d'ahir. Entre la Conselleria, hosteleria i veterinaris no hi ha cap conveni vigent, per tant sí s'havia de contestar a tot 'el demás' a partir d'aquí; diu que si això és així no caldria contestar, però jo li dic que sí. No està vigent, jo si vostè cobra baix mà d'una altra persona no ho sé, com no sé si ells cobren tampoc baix mà d'una altra persona; jo, aquesta mania contra els menescals contra tot un cos, jo la crec improcedent, em doni noms, vostè pot fer una denúncia quan vulgui, la Conselleria de Sanitat la continuarà i incoarà un expedient; ara, acusar tot un col·lectiu de mala praxi no em pareix correcte, com a mínim; tenint en compte que nosaltres no hi tenim cap conveni fet ni firmat per la nostra Conselleria, això que quedi molt clar. I si no, demani ... d'això. Després, els convenis futurs, jo què sé com seran els convenis futurs, supòs que serà a base d'una deliberació si és que n'hi arriba a haver quant a preus i quant a, nosaltres feim tot el possible amb els mitjans que tenim, potser no siguin suficients, m'agradaria tenir-ne més.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Conseller. Per fixar la seva posició vol intervenir el Grup d'Esquerra Nacionalista? No. Vol intervenir el Grup Regionalista de les Illes? Sr. Roses, té la paraula per un temps de cinc minuts.

ANTONI ROSES:

Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. La Interpel·lació del Partit Socialista no tenim res en contra, però creim que havia d'haver estat canviar el títol perquè nosaltres ens havíem centrat i havíem estudiat aquí el control de qualitat dels productes alimentaris i el Sr. Garcías s'ha cenyit a la qüestió de menescals i dels controladors; no hi tenim res 'que' dir, és important però crec que haurien d'haver canviat l'enunciat de la seva Interpel·lació. Quant a la resposta que li ha donat el Conseller de Sanitat, 'bien' és el que ja ens va explicar a la Comissió d'Assumptes Socials i nosaltres vàrem expressar que recolzaríem i donaríem suport a aquest programa, no per considerar que fos perfecte un cent per cent però que és més que suficient i que cobreix les necessitats actuals aquí referent a matèries sanitàries, que per tant li donarem suport. I entrat ja en el tema concret del control de qualitat dels productes alimentaris el Grup Regionalista vol expressar el seu punt de vista. Nosaltres crec, si ens centram i concretam en aquest punt, que hi ha, passa per tres punts o per tres vertents, el control exhaustiu i eficaç dels productes alimentaris; primer per un laboratori i aprofit l'ocasió per a demanar, al Sr. Conseller de Sanitat si em voldrà aclarir, respectuosament li deman que m'"aclarir", totes aquestes campanyes que trob molt oportunes, les aprovam i recolzam exhaustives, de control de vins, control de productes 'làcteos', etc. etc. com es duren a terme, perquè que nosaltres sabem fins ara la mecànica operacional ha estat, fins ara, que una delegació del Ministeri de Comerç un pic cada tres mesos enviava als centres de control i qualitat de Barajas, diferents proves de carn, pa, llet, 'mantequilla', etc. un pic cada tres mesos; i rebia resposta al cap d'un mes, dos, i a vegades tres; això és un perill per a tots nosaltres, perquè si, per exemple, un producte surt al mercat i no està en condicions del seu consum, d'esser consumit, i aquesta delegació ho agafa al cap de dos mesos d'haver sortit, posem per exemple, i rep respostes al cap de dos mesos d'haver-lo enviat, vol dir que durant quatre mesos pot estar en el mercat aquest producte sense ésser apte pel consum. Suplic al Sr. Conseller que m'"aclarir" com podran dur a terme aquestes anàlisis perquè sé que hi ha un laboratori depenent de Sanitat que crec que no està en aquest moment preparat per dur aquesta intensa activitat, més bé de moment, dona un resultat sobre si els productes alimentaris són nocius o no ho són. També suplicam al Govern un estricte compliment de les normatives vigents, sobretot quant a les inspeccions a què ha fet al·lusió el Diputat Sr. Garcías. Jo he de dir que sé que aquest estiu, realment, a les cafeteries, hotels apartaments, les inspeccions han estat exhaustives, han estat diria quasi rigoroses. Evidentment tots aquells manipuladors d'aliments tenen el carnet de manipulador; el que no sé

és, i suplic també al Govern, faig prec que prengui nota i també impulsi la campanya quant als manipuladors, forns pastissers, comerços, etc. no només a aquell personal afectat a restauració, cafeteria i hotels. I a un problema que ja vàrem fer patent a la Comissió d'Assumptes Socials que ens preocupa molt, del que es diu els 'xiringuitos' platgers, que no tenen ni un mínim de requisits, alguns no tenen aigua, suplicam al Govern, ja sé que ens ha contestat que hi ha una normativa vigent que poden denunciar, però 'bueno' no podem oblidar ...

PRESIDENT PARLAMENT:

Recordi que està actuant per a fixar posicions. Continui.

ANTONI ROSES:

Sr. President, gràcies. Fix la posició de la tremenda preocupació que tenim per aquests manipuladors d'aliments si no tenen carnet, és una preocupació del nostre partit. També és alarmant, si hi ha control o no, i també és una altra pregunta que feim al Govern, sobre l'entrada de productes del camp, fruites, productes de l'horta etc. en aquests moments i a Suècia, i perdoni el Sr. President que m'aparti deu segons de la qüestió, en aquests moments a Suècia tenen aturades noranta 'tonalades' de raïm espanyol per no reunir els mínims requisits i tenir un 6 % del màxim autoritzat dels productes quan fumiguen els camps, en aquests cas D.D.T., un 6 % més, jo deman si el raïm que ens ve de la península aquí també existeix, raïm i altres productes, un cert control per evitar aquesta problemàtica. Sé que la instauració d'un laboratori, no de les característiques del que existeix al centre de control i qualitat de Barajas és impossible o quasi impossible i el cost és elevadíssim, però a 'lo millor' el Govern té pensat ampliar i posar al dia l'existent laboratori depenent de la Conselleria de Sanitat. També el que sí demanam i aquí aprofitam per fer una crida a tots els organismes implicats en aquest tema, una crida a la responsabilitat perquè creim que una política efectiva de control dels productes alimentaris no es pot fer si no en base a una cooperació, a una coordinació amb els diferents organismes, ajuntaments i evidentment, el Govern de la Comunitat Autònoma; si aquí existís més coordinació, no és una acusació, és un fet, fets com la importació de la carn clandestina, 'quizà' avui ja estarien aclarits i jo record les paraules del Diputat Sr. Huguet que va dir que ell recolzava la creació d'aquella Comissió per investigar els fets i determinar els culpables, però també va dir que ho faríem a fons, i nosaltres ho recolzam això també, perquè hi ha un organisme que es diu el SOIBRE, que 'dependeix' del Ministeri de Comerç i és el que en certa manera regula importacions i exportacions, i en el seu cos hi ha veterinaris i hi ha metges, i a algun 'puesto' d'Espanya 'salvo' que això entràs paraules del Sr. March que va dir que no creia que hagués entrat a través de platja els vespres sinó a través de molls portuaris, 'bien' a algun punt d'Espanya degué d'entrar aquesta carn clandestina, i 'entonces' aduanes i el

SOIBRE degué intervenir. Per tant, nosaltres suplicam i feim un prec que, responsablement tots els organismes implicats, ajuntaments sobretot, Administració Central i Govern de la Comunitat Autònoma, iniciïn una campanya o una acció conjunta per coordinar les diferents accions que s'hagin de dur a terme. Moltes gràcies, res més.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Diputat, moltes gràcies. D. Andreu Mesquida pel Grup Popular té la paraula per a fixar posicions. Disposa d'un temps de cinc minuts.

ANDREU MESQUIDA:

En nom del Grup Parlamentari Popular, Sr. President i Sres. i Srs. Diputats, solament voldria recolzar la importància de la puntual realització de les diferents campanyes a nivell de consum per la garantia dels aliments programades pel Govern de la Comunitat Autònoma. Pel que fa l'esmentada campanya de control i inspecció del pa, i del seus derivats, comptam breument la seva incidència a totes les famílies, és a dir, a tots els ciutadans de les nostres Illes; i afecta així mateix a qualsevol casta de població flotant, no sols arribarà a la fabricació envasat i comercialització del pa comú, sinó que pretén 'abarcar' qualsevol mena de pa especial d'importància als sectors de restauració a les zones turístiques. Creim que és d'interès tenir actualitzats el cens d'industrials i comerciants del sector del pa, mantenir la població la seguretat que el pa que menja, tant si n'és d'origen industrial com si ha estat elaborat per artesà, s'ajusta al que mana la llei. Aquest control es donarà amb el que el requisits d'autorització del funcionament a les condicions tècniques, a les matèries primes, als aditius, també es controlarà la comercialització del pa, el tamany, el pes, l'envasat, etc. Aquesta Cambra ha assistit darrerament, com a part activa al plantejament d'una comercialització clandestina de carn; entenem que la circulació de la carn com la de qualsevol altre producte alimentari ha de ser controlada, per tal de garantir el seu estat sanitari i el compliment del que mana la llei. Tenim coneixement que algunes botigues de comestibles venien venent sense tenir autorització ni reunir condicions higièniques sanitàries carns fresques de dubtosa procedència. Els serveis d'inspecció han començat ja la seva tasca i creim que tant els comerciants, com els consumidors, comprendran que aquestes 'mides' s'han pres per tal de clarificar el mercat alimentari i en defensa del consum. Són els magatzems frigorífics de carns així com els escorxadors i les fàbriques d'embotits, constantment, preocupació de l'actuació de l'Administració Autònoma, malgrat les condicions en què es desenvolupa el mercat no siguin favorables; també té aquest Grup Parlamentari la seguretat que els serveis del Govern Autònom produiran la clarificació de la circulació de la carn en les condicions òptimes i amb total sotmetiment a la llei. Les pastes de sopa també tenen especial incidència a la dieta alimentària la vigilància de la seva elaboració i de la seva comercialització preocupa el Govern de la Comunitat. Al llarg de la campanya

es pretén la comprovació que les indústries solament són utilitzades d'acord amb la seva inscripció registrada, que el magatzemat dels productes tòxics sia el degut, que es donen les condicions d'aïllament de les cambres destinades a l'elaboració, envasat i manipulació; que la humitat de l'aire és correcta així com l'acció de la llum; també és vigilarà l'estat físic, químic i microbiològic de l'aigua utilitzada. Finalment, a més del compliment de la normativa de comercialització, se controlarà l'existència sospitosa d'aditius i colorants no autoritzats. Malgrat sia de tothom coneguda la millorança que les noves tècniques desenvolupades en el tractament de les farines panificables han significat, la defensa del consumidor de les nostres Illes, demana una intensa vigilància entorn a les indústries de fabricació i magatzems d'aquest productes. Entenem la importància de poder garantir que el mercat de l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma està lliure de pràctiques fraudulentas per tal d'alterar la composició de les farines panificables. El Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social ens ha parlat de la campanya empresa per a la inspecció del vi comú, aquesta campanya creim que donarà tranquil·litat als ciutadans de les nostres Illes que en temps primer gaudiren de prestigi al llarg de l'imperi romà per la qualitat dels seus vins. Aquesta campanya pretén no solament que es pugui garantir pel que fa a l'estat sanitari del vi comú, també té com a objectiu el respecte del mercat a la normativa d'etiquetatge i a la circulació del vi. Res més, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies D. Andreu Mesquida. I passam al darrer punt de l'Ordre del Dia relatiu a preguntes, Per tractar la pregunta núm.

ANTONI GARCÍAS:

Perdoni, perdoni, Sr. President, per al·lusions crec que tenc dret segons l'article 70 a prendre la paraula.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per al·lusions?

ANTONI GARCÍAS:

Per al·lusions!

PRESIDENT PARLAMENT:

Té dos minuts 'entonces' per exposar.

ANTONI GARCÍAS:

Bé, jo el que voldria dir és que el Conseller de Sanitat ha dit que pareixia que teníem mania als menescals; jo crec que ha quedat molt clar que nosaltres no teníem cap mania als menescals i 'ademés' el que he dit jo, és que si els menescals era un cos que estava mal retribuït i així es pot veure que nosaltres no tenim cap mania als menescals, a veure quines mesures pensava dur, pensava dur, i això recordant el que he dit jo, pensava dur el Govern per intentar solventar aqueixa situació. Després també voldria demanar a la Presidència que hi hagués la mateixa equanimitat quan intervé

un o intervenen els altres, perquè el que he vist és que pareix que el Govern i el Grup Popular es reparteixen mig i mig cada un el que han de contestar i no fixa posicions el Grup Popular. Gràcies.

4.—a)

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies Sr. Garcías. Estàvem al darrer punt de l'Ordre del Dia relatiu a preguntes per tractar la formulada pel Diputat D. Sebastià Serra Busquets relativa a l'Escola de Puericultura i adreçada a la Conselleria de Sanitat. Hauran rebut els Srs. Diputats una resolució d'aquesta Presidència demanant que les preguntes siguin escarides, concretes, i llavors ja intervendran dins un període de temps de cinc minuts.

SEBASTIA SERRA:

La pregunta concreta són els criteris didàctics que es mantenen a l'Escola de Puericultura que ha començat a funcionar en aquest curs. I quan demanam quins són els criteris didàctics ho feim amb un esperit, Sr. Conseller de Sanitat, amb un esperit molt puntual i molt concret. Hem examinat el programa del curs 83-84 i les notes informatives de preinscripció a l'Escola de Puericultura; i hi hem trobat algunes qüestions que ens sorprenen una mica, des d'una òptica tan important com és l'Escola de Puericultura, que si bé té una finalitat sanitària també la té educativa ja que va destinada en gran part a les escoles d'infants; i ens trobam que hi ha un programa de vuit mesos de durada per a gent que ha de tenir una titulació inicial, i un programa de quatre mesos de durada per a gent que no té titulació inicial en principi i que és per Auxiliars de Puericultura, i la sorpresa és que el programa de quatre mesos senzillament diu: «Es similar pero más simplificado» a l'altre. Per altra banda ens trobam, analitzant les matèries que s'imparteixen a l'Escola de Puericultura, amb temes no només sanitaris, com són guarderies infantils; ens agradaria més que fossin escoles d'infants, però 'bono', on es parla de ...

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Sebastià, la pregunta està feta ja, per favor, no expliqui la contestació, ja la donarà el Govern.

SEBASTIA SERRA:

Sí, però és que tenim por que no passi com amb altres preguntes que ...

PRESIDENT PARLAMENT:

No es preocupi, que intervingui el Govern i llavors tindrà vostè oportunitat de tornar intervenir.

SEBASTIA SERRA:

Sí, sí, d'acord.

PRESIDENT PARLAMENT:

Pot fer ús de la paraula D. Gabriel Oliver Capó.

GABRIEL OLIVER CAPÓ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Damunt els cri-

teris pedagògics de l'Escola de Puericultura és d'acceptació general que tot pla pedagògic ha de tenir uns objectius a complir, per als quals es posen en funcionament uns mitjans; els primers des quals és el programa a desenvolupar i els restants les activitats, lectures pràctiques i d'evolució que el duen a terme i posen a prova l'aprenentatge i la formació progressiva de l'alumne. L'objectiu de l'Escola en els cursos lectius 83-84 és d'ajudar al personal a la guarda dels infants, el seu reciclatge en matèria de salut infantil. El programa ha de cobrir reglamentàriament lliçons de puericultura, maternologia, deontologia, epidemiologia i d'altres. L'enllestiment del disseny es deixa a càrrec de la direcció de l'Escola; en el nostre cas s'han seguit les directrius de l'Escola Nacional adaptades al 'mig' amb què comptam. Les sessions teòriques són donades pel personal de la Direcció de Salut i el professorat col·laborador. Les pràctiques es fan a centres concertats o aprovats per la Direcció General de Salut Pública. L'avaluació n'és uns dels temes més difícils de posar en pràctica d'una forma justa i eficaç; etimològicament i habitualment el criteri és assimilat precisament a facultat per a jutjar. En concret en aquest primer curs l'avaluació es farà mitjançant els temes exàmens trimestrals eliminatòris i examen final; això no obstant, la Direcció està especialment interessada a posar en marxa les tècniques d'educació per objectius, per a cursos vinents. Aquestes tècniques són avui per avui, uns dels principals motius de discussió en el si de la Unió Europea per a l'Educació Pediàtrica. No es tracta de tècniques aparegudes a última hora, però la seva introducció en el nostre país representa una activitat innovadora, degut als pocs precedents existents, l'Escola ha decidit ésser cauta, i dedicar al menys un curs a l'observació i l'estudi d'elles abans d'assimilar-les. Per a valorar la seva posta en marxa uns dels professors col·laboradors proposats a la Direcció General de Salut Pública n'és un dels representants espanyols davant la Unió Europea per a l'Educació Pediàtrica. Pel que fa a la menció dels problemes de l'Escola 'prou i públicament coneguts', com diu la pregunta, sembla convenient remarcar que fins hores d'ara l'Escola per ella mateixa no ha tengut ni un sol problema. En efecte, s'articula a dos nivells, un administratiu de relació amb el Ministeri i un altre operatiu d'acord amb els centres col·laboradors, els professors i els alumnes. Fins ara el funcionament ha estat correcte als dos nivells, concretant les accions corresponents, 'obtenint' els permisos imprescindibles i acomplint tots els 'plaços' amb puntualitat. El que pot ésser que hi hagi hagut és una polèmica entorn de l'Escola, però sempre externa a ella, donat que no pot ni ha d'intervenir en aquesta polèmica, que les seves activitats són unes altres. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Sebastià Serra, vol replicar?

SEBASTIA SERRA:

Sí, Sr. Naturalment.

PRESIDENT PARLAMENT:

Breument, per favor.

SEBASTIA SERRA:

Sí, ja ens semblava que parlàvem en dues dimensions o que en parlàvem. Sr. Conseller, volem insistir en el programa del curs 83-84 que s'ha repartit a l'Escola de Puericultura; i res més llunyà de la nostra intenció, d'Esquerra Nacionalista, que fugir de les polèmiques que hi hagudes damunt legalitats o no d'aquesta Escola que s'ha posada en marxa; nosaltres desitjam a l'Escola de Puericultura un bon funcionament i li desitjam tot l'èxit possible com a tots els professionals de l'educació i la sanitat. Però Sr. Conseller, la 'primera' dubte que tenim és a veure els criteris de selecció de professorat que s'han seguit; evidentment hi ha professorat que ve d'una dimensió oficial i ja hi ve per unes oposicions tretes anteriorment a uns capítols determinats de la salut pública; però hi ha un professorat col·laborador que nosaltres no coneixem cap concurs públic a hores d'ara ni cap 'tipo' de currículums per esser seleccionats a una Escola de Puericultura pública que és una escola depenent del Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant una primera qüestió important a l'hora de parlar de criteris didàctics és de selecció de professorat. Segona qüestió, vosté mateix va declarar als 'medis' de comunicació que s'havia de col·laborar amb professorat d'E.G.B. i amb llicenciats; ens demanam, com s'ha articulada la col·laboració amb l'Escola Universitària de Professorat d'E.G.B. on hi ha una especialitat interrelacionada amb la que s'està donant a l'Escola de Puericultura i com amb el Departament de Pedagogia de la nostra Universitat? Entrant directament al programa que s'imparteix en el curs 83-84 ...

PRESIDENT PARLAMENT:

Resumesqui que s'acaba el temps.

SEBASTIA SERRA:

Volem insistir en què hi ha matèries com Psicologia Evolutiva, Pedagogia General i Pedagogia Especial i també aspectes d'Història, Sociologia, Subvencions, Administració, Arquitectura. Demanam, on són els criteris perquè en aquestes matèries entenem que fugen del tema estrictament de salut. I el darrer i més concret, com es pot donar un programa «similar pero más simplificado», a un curs de quatre mesos, a una gent que no té titulació prèvia per començar i comparativament amb un curs de vuit mesos amb una gent que ja té titulació? Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Gabriel Oliver, rapidíssimament, per favor, breument.

GABRIEL OLIVER:

Molt breument, jo aquí duc tots els programes de tot aquest curs, però vosté m'ha demanat criteris pedagògics, jo crec que els he dit i crec que he dit la nostra preocupació per avaluar aquests criteris. Després quant a l'organització, jo, si vol, també li puc contestar amb una pregunta que ja m'ha fet el Grup Parlamentari Socialista, sobre organització de l'Escola Oficial de Puericultura, però és que així podem estar molt de temps, jo crec que ...

4.—b)

PRESIDENT PARLAMENT:

Sí, moltes gràcies de la seva exposició. A la Mesa del Parlament s'ha fet arribar un escrit pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista - PSM, que retira de l'Ordre del Dia de la sessió plenària del dia 16 i 17 de novembre del 83 la pregunta registrada amb el número 506, relativa a la residència de Ca'n Picafort i Cala Ratjada. Per tant, queda conclosa aquesta Sessió. Moltes gràcies, Srs. Diputats.